

mutat p parti i cōpatiōe ad negationē: iō apte disiūcti ad totū fallit pna. Et notāter dico i cōpatiōe ad negatiōem. qz affirmatiōe bñ segt. B creās hūc boiem ē dō. g B creāo hūc boiem vñ illū vel sic d singlis ē dō.

His premissis

p3 solo rōnis pcedē q illa p di cū: sed nego negatiuā: Et ad e

pbōne: nego pnam: nec sp terminū stātē determinate ptingit i ferre disiūctiē vt patuit: sed bñ disiūcti. Jō bñ segt: B sciēs istā ppōne vñ illā vñ sic d singlis n ē hō: et iste sūt oēs ppōnes. g B sciēs aliqz ppōne n ē hō. sed p ps aītis ē flā. sū ad cōfirmatiōē: nego pnam: et ad pbōne dico: q n sp uertūt. ppōne B sciēs: et B sciēs ppositiōe: sic nec sp conuertūt hōis asin: et asin hōis vt patuit i 4. pncipali. p B p3 q illa p dicit. B qd ē aīal n ē hō: et B qd ē aīal ē hō: s3 ne go pnam. Et si aliqz vellet eā reprobare disiūctiē mō pō rī negat pna vt docuit 2^m cōr^m. tertiē pnis: quare 7c.

Cap^m de limitatione substantiū a suo adiectiuo: et c.

Ad decimo

pncipali ad qstionē arguit sic. ista iūicē p dicit.

Hoc sciēs aliquā ppōne nō ē hō: et nō hoc sciēs aliquā ppositiōem non est homo demonstrato te: et h sunt simul falsa: ergo questio va. et consequentia cu3 pma parte aītis qz n veri⁹ dat d dīctoriū: qz p pōere negationem toti: et scōam partem pbo: nam q pma sit flā: p3: ex pncipali pcedēte: et q scōa sit flā: pbat: qm ipa est affirmatiō: p p duas negatiōes pcurrētes ad vñ pncipale qz nlla i finite tene: vt suppo: g ly ppōne qd an adue^m negatiōis stabat determinate: iā stat distributiō: et p pns illa p pō equalit isti: hoc sciēs oēm ppōne ē hō: p3 cōsequētia: asin i dūctiōe: qm hoc: nō tu aliqz hō nō es: equalit isti tu glibz hō es: et ista: nō tu aliqz hōiem nō vides: equalit bu ic: tu quēlibz hōiem vides: g p idē ista. nō hoc sciēs aliqz p pōne nō ē hō: equalit isti: hoc sciēs oēs ppōne ē hō: s3 ista ē flā vt p3: g et sua equalēs qd erat probandum.

Pro solutione

h argumēti pono qttuor pnes qru pme ē ista. Sic determinabi

le distributū suā respicit determinatiōem: ita ēt determinatio distributa: p respectū ad determinabile distributū supponit: p3 ista p: qm sic i ista ppōne oīs asin⁹ hōis currit: nō distribuit ly asin⁹ p oī asino: sed solū p asino hōis: ita ly hōis nō distribuit p oī hōie: sed solū p hōie hūte asinum. Itē i ista. oē aīal albū currit. sic nō distribuit ly aīal p oī aīali: sed solū p aīali albo: ita ly albū nō distribuit p oī al bo: sed solū p albo qd ē aīal. Et ista pne segt p. Qz sicut adiectiuū limitat supponē substantiū: ita ē substantiū restrigit supponē adiectiuū. Et 2° segt. Qz sic adiectiuū i recto limitat sūm suū: sic vñ sūm aliō valet limitare: p3 i ista. oē aīal qd ē hō ē rōnale: vbi ly aīal nō distribuit p oī aīali: sed solū p aīali qd ē hō: iō limitat ly aīal ab illo termino hō q nō ē adiectiuū: sed substantiū existit. Et 3° p ē i. L3 determinatio distributa p accūs suū respiciat determinabile: nō tñ sic respicē distributa p se: p3: Nā cū dī oē vidēs hō minē currit: distribuit ly hominē p accūs: rōne sui determinabilis: cū nullā pēit⁹ cū signo hēat pueniētiā: s3 dicē oē vidēs oēm hōinē currit: iā distribuit p se: qm ppo sig⁹ distribuit: q nō min⁹ distribuere^t sublata distributiōe sui determinabilis: iō sua distributio n respicē determinabile quē admodū i pōri. Et ista pne segt correlative p. Qz illa cōsequētia nō valet. Nō sciēs ppōne nō ē hō. g oē sciēs oēs p pōne ē hō. dato. n. q nihil sciat ppōne nisi hō: ē aīis vñm cū equalit isti: oē sciēs ppōne ē hō: et pns flm: qz nihil est sciēs oēm p p pōne flāz. Et scōo segt. Qz ista pna non valet. oē sciēs oēs ppōne ē hō. g oē sciēs ppōne ē hō: dato: n. q nihil sciat oēm ppōne nisi hō: et q vna irelligētia sci 1° pna ppōne: ē aīis verū et pns flm. Et tertiā p ē i. L3

sub termino aliq distributo negative ptingat descēdere ad illud p q nō suppoit: nō tñ sic ptingit de termino distributo affirmatiuo: p ps p3: qm optie segt nullus asin⁹ for. currit. g iste asin⁹ for. nō currit. d mōstrādo asinū pla. nō tamē supponit p illo: qz p eodē nō supponit i suo d dīctorio. 2° p3 p3 i dūctiōe: nā sub illo termino asin⁹ i ista ppōne oīs asinus for. currit: nō ptingit descēdere nisi ad asinū for. p quo supponit. Et ista pne segt p. Qz aliqz termin⁹ distribuitur anegatione et nō distribuit negatiōe: p3 in ista ppōne. nullus hō nō currit: i qua distribuit ly hō anegatiōe: nō tamē negatiōe sed affirmatiōe: qz pteritū affirmat d subo. vñ ille due negatiōes equalēt vni signo affirmatiuo: sed affirmatiue qz p dīcatū affirmat de subo. vñ ille due negatiōes equalēt vni signo affirmatiō. Et 2° segt. Qz aliqz termin⁹ distribuit a signo affirmatiō: et nō distribuit affirmatiōe: p3 i ista: oīs hō nō currit i qua p dīcatū negat a subo distributo: g distribuit negatiōe: et nō affirmatiōe et hoc ptingit: qz ābo signa equalēt vni signo affirmatiō. Et 4° p ē ista. Sub termino stātē p fute tñ: vel determinate: ptingit descēdere ad aliq suppositū p q nō supponit: p3: qm optie segt: oīs hō ē aīal qd ē rōnale: et hec sūt oīa aīalia: g oīs hō ē hoc aīal: qd est rōnale: vel hoc aīal qd ē rōnale: et sic de singulis d mōstrādo oīa aīalia: et tamē ly aīal nō supponit nisi p aīali rōnali. Itē segt aliqz hō alb⁹ currit: isti sūt oēs hōies: g iste hō alb⁹ currit vel iste hō alb⁹ currit et sic de singulis d mōstrādo oēs masculos: et tamē ly hō nō supponit nisi p albis. Et i^o pne cū aliqz segt. Qz i ista ppōne. hoc sciēs aliqz ppōne nō est hō: ly ppōne nō suppoit nisi p ppōne quā scit iste hō: licz ptingat descēdere ad oēs ppōnes: p ps p3: qz ē determinatio illi⁹ termini sciēs q restrigit apzonoie d mōstratiuo. 2° p ē manifesta: qm segt b⁹ sciēs ppōne nō ē hō. g b⁹ sciēs istā ppōne nō ē hō: vel hoc sciēs istā ppositiōem non ē homo: vel sic d singul⁹ d mōstrādo oēs ppositiōes. Et 2° segt. q i hac ppositiōe nō hoc sciēs aliqz ppositiōem non ē hō: supponit ly ppositiōem distributiue i ppatiōe ad cōplexū pcedēs. p3: qz pro ill pēise supponit i illa pro qb⁹ in suo contradictorio.

His visis

facilē respōdet ad rōne cōcedēdo illa eē d dīctoria: et dico affirmatiuā eē verā: et ad i probationē: respōdeo q l3 ly ppōne stet distributiue: non tamē pro oī propōne ex quo nō distribuit signo propo: et applicato sibi. ideo ex illa nō segt q hoc sciēs oēm ppōne est hō: sed solū segt q hoc sciēs aliqz ppositiōem ē hō. vel q oē qd ē B sciēs aliqz ppositiōem ē hō: vbi ly ppositiōes supponit sic p. vñ nō ē iconueniēs q alicui ppositiōi corru deat duo d dīctoria formalia i quorū vno distribuāt ali qz termin⁹: et i alio sibi cōsimilis suppoit d dīctinate. vbi gra: hūc B sciēs aliqz ppōne nō ē hō: corru det hec d dīctoria b⁹ sciēs aliqz ppōne ē hō: et nō B sciēs aliqz ppōne nō ē homo i qru pma supponit ly ppōne determinate: et i 2° distributiue et ita nō ē iconueniēs q i duob⁹ d dīctorijs: filis termin⁹ supponit determinate: quare 7c.

Capitulu de limitatione termini distracti p terminū stātem discrete vel determinate.

Ad decimo

pncipali ad qōne arguit sic. ista duo: sūt falsa. Quelibz ps tui ē ps hōis. et aliq ps tui nō ē ps hōiem: et hec iūicē p dīcunt: g qd va. tenet cōsequētia cū mīori: et maiorē pbo. q enī negatiō sit falsa manifestū ē: sed p bo affirmatiuā eē falsā sic argu⁹. Quelibz ps tui ē ps hōis. sed medietas celi ē ps. ergo medietas celi ē ps hōis. ē falsā. g aliq pmissarū. nō mīor. ergo maior: et cōsequētia pbat: qz ē fillis i tertio pme: ex q illō qd i pna distribuit: p dīcat i scōa solū. n. distribuit ly ps: qz ly tui nō ē ps distribubilis. Et si dī q nō obstatē hoc ad huc distrib

bniť totũ subm qđ ē ly ps tui. iō nō pte ly ps distribuit
pono g q nō distribuat nisi ly ps ita q distributio nō ca
dat supra to^m subm. s3 supra p^m pte solũ: ist o supposito
procedit argumentum vt prius.

Pro solutione h^o argumeti pono. 4. 3nes: qruz
pma ē ista. Sollicitatio districte

pcedit vbi i suppositis termin^o p^m similis variat: pz: qm iste
syllogism^o nō valet. qlibz hō ē vnus hō: berta ē hō: g ber
ta ē vnus hō nō obstat q idē terminus vel cōsimilis sit
medius terminus: cū ceteris regit^{is}: qz i pma ppōne n sup
pōit ly hō: nisi p mascul^o: t i miori distribut^{is} p vtroqz se

Cor^m Ex i^o 3ne segt p. Qz i^o 3na nō valet. tui qz ps ē ps
bois: sed medietas celi ē ps: g tui medietas celi ē ps bois:

Cor^m qz i miori ly ps respic^{is} aliō suppo^m: qz i maiori i qua n sup
ponit nisi p pte tui: et i miori q libz idifferēter. C^o 2° seg
tur. Qz iste due ppōnes iuicē puerit^{is}: qz ps tui est pars
bois: et tui q libz pars ē pars bois: ex quo ly ps n suppoit i
aliq illaz nisi p pte tui rōne limitatiōis z cetera sūt paria

2° 3° C^o 2° ē ista. Magl restrigit distributiū dtermiatio discre
te qz cōiter supponēs: pz: qm i qualibz illaz ist^{is} bois asin^o
currit: ois asin^o ist^{is} bois currit magl limitat ly asin^o qz i ali
q illaz alicuius bois ois asin^o currit: z ois asinus bois cur
rit. In p^mis. n. terminus distributus respicit solũ vnũ signi
ficatũ p determinatiōem: i alyz at pla l3 diuersimode. nā i
illa bois ois asinus currit ly asinus respicit pla distiuctiue
et i illa ois asinus bois currit: respic^{is} eadē cōtēta sub ly bo

Cor^m mis copulatiue et distiuctiue. C^o Ex ista 3ne segt p. Qz magis
restrigit terminũ distri^m dtermiatio distiuctiue supponēs: qz
copulatiue ly distribut^{is}: pz: qz bñ segt: ois asin^o bois currit
g bois ois asin^o currit: et n ē: et tñ n vñ aliq rō nisi qz ma
gis restrigit cū termino stāte dtermiat e ly asinus: qz cum
termino stāte distribut^{is}. C^o Scđo segt. Qz eqz vā ē ista. ois
ps bois ē ps aialis: admissa distributiōe pme pris solūmō
sic supposita distributiōe toti^o sub: pz: qz n mius restrigit
ly ps a suo gnāto supponēte distribut^{is}: qz distiuctiue: vt pā
tuit. C^o 3° ē ista. Determinatio termi distributini cōfuse

3° 3° tñ supponēs cū sibi sili cōuertit distribut^{is} supponēte: pz:
nā iste iuicē puerit^{is}: ois asin^o bois currit: et ois rudibilis
bois c urrit: suppo^m qz i p^o distribu^{is} ferat. s. to^m subz: et i z^o
so^o sup^o p^o pte sic: q obliqu^o cāus p^o fuse tñ suppoit. Cōsili
dico de istis: q libz ps bois ē ps aialis: z q libet ps risibilis
ē ps aialis: qz cōuertit^{is}: dato qz i pā distribuat ly bois: z in
secūda n distribuat ly risibilis: s3 suppoat p^o fuse tñ: qz rē.

Cor^m C^o Ex ista 3ne segt pmo. Qz determinatio diuisiue sūpta se
cū cōuertibilis cōfuse tñ supponētis n ē illatiua cuiuscūqz
alteri^o oppōe dducta z rēota: pz: qz nō segt: alicui^o homis
ois oculus ē dexter: g ois oculus alicui^o bois ē dexter. da
to q ly bois i cōsequēte stet cōfuse tñ: qz aīs ē vep: z cō
sequēs. falsū. C^o 2° segt qz h cōuertit^{is}. q libz ps tui ē ps bo
mis z q libz ps tui ē ps bois: dato: qz i pā distribuat subz
z nō i z^o: pz: adduc exponētes vni^o sūt exponētes alteri
us z singulares vnus sūt singulares alteri^o: et p hoc idē ē
adeq^o significat^{is} vtriusqz. C^o 4° ē i^o. Sustētabile ē sig^m
affirma^m nūqz distribut^{is} nisi termi^m imedia^m: pz: qz hoc re
tēto nō segt ddictio: nec oppo^m alicui^o regule seu dicti Ari
stotel. Ex q. n. i^o due puerit^{is} ois asin^o bois currit: et ois as
n^o bois currit supposito q ly bois i pā distribuat: et i se
cūda suppoat cōfuse tñ pt leuiter substineri: q vtrobiz
suppoit ly bois cōfuse tñ: sic iā vñ substinet q stat p^o fuse
distribut^{is}. C^o Ex ista 3ne segt pmo. qz sustētabile ē nullā
vniuersalē affirmatiuā d subo ppoito hñe subm hñ distri
butū: pz suppo^m q sig^m vñ nō distribuat nisi primū termi^m
simplicē z imedia^m. C^o 2° segt fore sustētabile nullā ddi
ctionē sig^o vñ affirmati^o dnominatā distributū cōtinere
subiectū cōpositū: pz: ex quo nllibi tali assignata subz di
stribuit^{is}: vbi grā dī q illa sē ddictoria: ois asin^o bois currit.
z asin^o bois n currit et tam nllibi distribuit subz tenēdo

4° 3ne ad quā sequit^{is} multa q nō sūt d cōi mō loqndi.
his ergo visis pz solo rōnis negādo illā: aliq ps
tui nō ē ps bois z pcedo aliā qz
ps tui ē ps bois: z ad p bōnē: nego 3nāz: qz i miori n suppo
nit ly ps eqz stricte: sic i maiori: z hoc siue distribuat subz
totū maioris: siue nō: qz ex hoc nō mius absoluit ly pars a
priori restrictiōe: iō sic dberet argui: q libz ps tui ē ps bois
sed medietas celi ē ps tui. g medietas celi ē ps bois: 3nā ē
bona: sed mior ē fla z ipolis: quare zc.

**Capitulū de defectu syllogismi: ex parte medij termini
existentis obliqui casus.**

Triodecimo ad qōnē pncipalr
arguit sic ista sūt
duo vā. Ist^{is} bois ē ocul^o dexter: z ist^{is} ho
minis nō ē ocul^o de pter tedemōstrato: et
eadē iuicē dīcūt. g qō vā: cōsequētia t3
cū z^o pte aūtis: qz vna ē singulari affirmati
ua: z altera negatia singularis de p^o libz

ex mis simplicib^o: z debite supponētib^o: sed p^m pte pbo:
nā q affirmatiua sit vā: māifestū ē. et negatiua pbo si c. hoc
nō ē oculus dexter demōstrādo finist^{is} et hoc ē i ist^{is} bois.
g ist^{is} bois nō ē ocul^o dexter: pz cōsequētia a resoluētibus
ad resolu^m. Cōfirmat sic. ens iste bois n ē ocul^o dexter. igr
ist^{is} bois n ē ocul^o dexter: pz 3nā: ab v^o cōuertibili ad reliq^{is}.
pbat nā ly ens ist^{is} bois z ly ist^{is} bois puerit^{is} zc. sūt pia:
g arguit ab vno cōuertibili ad reliquū: t3 3nā cū miori:
z maiore pbo: ex hoc: qz si aliqd ē ist^{is} bois illud ē ens ho
mis z e. Itē iste affirmatiue puerit^{is}: ens ist^{is} bois ē oculus
dexter: z ist^{is} bois ē ocul^o dexter: g pformiter puerit^{is}
ille negatiue: z indefinita ē vā: vt pz: p resoluētes: ergo: z sin
gularis quod est probandum.

Pro solutione h^o argumeti pono. 4. 3nes qz p^o
ē i^o. me^o fillo^o exi^ote pti obligat^{is}
cū altera extremita^m: n ptingit pcludere vñ maiore exmi
tate d miori: pbat hoc: tā negatiue: qz affirmatiue: qz n segt
i hoc tu es adēte d mīrādo lo^m adeq^o tui: z h^o ē i mūdo: gi
mūdo tu es adēte: aīs. n. ē māife^o vep: z pīs flm. Itē nō
segt i hoc nō ē aliq hō d mīrādo domū i q nullus bitat
et hoc ē i mūdo: g i mūdo nō ē aliq hō. C^o Ex i^o 3ne segt
cōrelarie p. Qz i^o 3na n. v3. ist^{is} n ē aliq hō d mīrādo istā
pīs: z hoc ē i aliq tpe: g i aliq tpe n ē aliq hō: cū aīs sit ve
rū: et cōsequēs flm. C^o 2° segt. qz i^o 3na n valz. hoc videt p
cise aliq hō d mīrādo te: z hoc i istāti pti: ē. igr i istāti pti
ti videt p cise aliq hō: aīs ē v^o p: z cōsequēs flm supposito
q mltā aialis videāt i hoc istāti z nihil pter aliqūe bois
videat eē. C^o 3° ē i^o. Me^o fillo^o exi^ote vtrobiz noia
tūi cāus cū altera exmitatū i obliquo: nō l3 cōcludere ma
iore exmitatē d miori: pz: qz nō segt hoc nō ē asin^o d mīrā
do equū: et hoc ē bois: g bois nō ē asin^o. aīs. n. ē verū z cō
sequēs flm: dato: qz qz hō beat equū: et asinū. Itē nō segt
affirmatiue hoc ē loc^o adeq^ous d mīrādo lo^m adeq^o alicui^o:
et hoc ē mūdi. g mūdi ē loc^o adeq^o. C^o Ex i^o 3ne segt p^o
q ista 3na nō valet hoc nō ē hō d mīrādo asinū: et hoc ē
i tpe g i tpe n ē hō: qz aīs ē verū z pīs flm. C^o 2° segtur q
ista psequētia nō valet. hoc ē mēsurā demōstrādo istās p
sens: z hoc ē tpis eterni: g tēporis eterni ē mēsurā: antecē
dēs. n. ē verū z cōsequēs falsū: qz nihil pt eē mēsurā eter
ni: vel finiti. C^o 3° ē ista. Medij syllogi^m noiatū cāus p
cise vel ptiāl^{is} cū altera exmita^m obligat^{is} cāus ē illatiuū ma
iōis extrēitatis d minōi vel sibi pportioali: pz: quoniā op
tie segtur hoc nō ē asin^o z hoc ē bois: g alicui^o qđ ē bois
nō ē asin^o: Et iā segtur hoc ē loc^o adeq^ous: z hoc ē mūdi: g
aliqd qđ ē mūdi ē loc^o adeq^o. Itē, ostēdit vbi nō vtrobiz
me^m ē recti cāus: quoniā segtur i hoc tu es adēte: z hoc ē
i mūdo. g i aliquo. qđ ē i mūdo tu es adēte. et segtur i hoc
nō ē aliq hō: z hoc ē i mūdo: g i aliquo qđ ē i mūdo nō ē
aliq hō. C^o Ex ista 3ne segtur p. qz q libz istaz psequētiar

valet: istius nō ē aliq̃s hō: & hoc ē aliquo tpe. g̃ i aliquo qd ē in tēpore nō est aliq̃s hō. hoc videt p̃cise aliq̃s hō: & hoc ē in instāti p̃nti. g̃ aliqd qd ē in instāti p̃nti videt p̃cise aliq̃s hō. ¶ 2° seq̃. Qz q̃libz istarū p̃ntarū ē bōa: B̃ n̄ ē hō: & B̃ ē i tpe. ergo aliqd qd ē in tpe nō ē homo. hoc ē mēsurā: & hoc est tps eterni. g̃ aliqd qd ē tps eterni ē mēsurā: de hac mēsurā locut^r diffusius. 4° p̃ncipali alterius dubij. ¶ 2° seq̃. Est ista Si aliqd ē. a. illud ē. b. & c. & n̄. a. & b. nō inuicē quertunt p̃ supposito q̃. a. quertat cū ly ens istius: & b. cū illo termi no hui⁹. isto posito p̃ p̃ pars: qz q̃cqd ē ens isti⁹ ē hui⁹: & c. scōaz autē partē p̃bo: qz n̄ seq̃. isti⁹ ē numer⁹. g̃ ens isti⁹ est numer⁹. sumēdo numerū p̃prie: & put n̄ distiguit areb⁹ nu meratis. Etia nō seq̃. ens isti⁹ ē locus adeq̃t^r demōstrādo mūdū. g̃ isti⁹ ē locus adeq̃t^r. ¶ Ex ista p̃ne seq̃ p̃mo. Qz il la p̃na nō valet: ens isti⁹ hōis ē oculus dexter. g̃ isti⁹ hōis ē oculus dexter (pono) nāq̃: q̃ iste hō sit cecus cui⁹ ē asin⁹. hīs vtrūq̃ oculū: isto posito: aīis ē verū: & p̃ns falsus. ¶ 2° seq̃. Qz ista p̃na nō valet: hoc ē isti⁹: demōstrādo p̃ ly hoc oculū dextrū asini: & hoc ē oculus dexter. g̃ oculus dexter est isti⁹: qz ly istius i ante respicit ly hoc: & in p̃nte ly oculus dexter: iō aīis ē verū: & p̃ns falsus: qz significat quertibilē: q̃ oculus dexter ē oculus dexter istius qd repugnat casui. S̃ ex illis p̃missis solū seq̃ q̃ oculus dexter est ens istius seu qd aliquid qd est oculus dexter ē isti⁹: qd p̃cedit tanq̃ sequens ex casu. &c.

His premissis rīdet ad rōnē negādo illā. isti⁹ n̄ est oculus dexter. Et ad p̃batio nez: nego p̃naz. S̃ ex illis p̃missis seq̃ aliq̃ talis: aliqd qd ē isti⁹ hōis nō est oculus dexter: & hoc p̃cedit: & p̃ hoc p̃ ad p̃firmationē negādo illā p̃naz: ens isti⁹ nō ē oculus dexter. g̃ isti⁹ nō ē oculus dexter: qz ly isti⁹ in ante refert ly ens: & i p̃nte ly oculus dexter: & vltēri⁹ nego q̃ subta quertūt: & ad p̃bationē nego p̃naz: vt p̃bauit 4° p̃clo. Deinde quādo di cit: ille affirmatiue quertunt: g̃ ille negatiue: dī p̃ negādo aīis: vt patuit. fo dī negādo p̃naz: sicut nō seq̃: iste affirma tiue quertunt: hōis asin⁹ currit: & asinus hōis currit. g̃ pari formiter: & iste negatiue. hōis asin⁹ nō currit: & asinus hōis nō currit: vt patuit 4° p̃ncipali huius dubij. q̃re &c.

¶ Capl³ de situatiōe termini relatiui i p̃tib⁹ dictionis.

Quarto decimo p̃ncipalr ad qōnē ar guit sic. Ista sūt duo vā i casu Quilibz hō hīs equū egtat illū: & aliq̃s hō hīs equū nō egtat illū. & ista iuicē dīcūt. g̃ qd vā. p̃na t̃z cū fa pte aītis: qm̄ oia regfira ad dīctionē figure de icē h̄ apponunt: & p̃ mā partem aītis p̃bo: & pono: q̃ glibet hō hēat duos equos: quoz vnū egtet: & n̄ reliquū: & sit. b. equ⁹ alicui⁹ hōis: quē null⁹ hōiū egtet. isto posito p̃z affirmati ua p̃exponētes & p̃ iductionē: s̃z negatiua arguo sic: iste hō hīs equū nō egtat illū: te demfato: & iste ē aliq̃s hō habēs equū. g̃ aliq̃s hō hīs equū nō egtat illū. p̃z p̃na: ab iferiori ad suū suplus negatione postposita: & maior sic arguit. iste hō hīs. b. equū nō egtat illū: & iste hō hīs. b. equū ē iste hō hīs equū. g̃ iste hō hīs equū nō egtat illū. t̃z p̃na: vt p̃us: & aīis est verū: supposito: q̃. b. sit equus tuus. g̃ & p̃ns: qd erat probandum.

Pro solutione huius argumenti pono q̃tuor p̃ nes: quarū p̃ma ē ista. Qd relati uū cathegozice relatum ad suū aīis: supponit eodē modo sicut suū aīis. p̃z ista p̃ iductiue. Nā dōo glibet hō videt se: aut aliq̃s hō q̃ currit disputat: i p̃ supponit relatiuū distri butiue: & i fa determinate. Itē i ista. glibet hō diligit suū fili um: supponit relatiuū dīfufe t̃m: & in ista glibet hō q̃ ē risibi li ē aīal rōnale: supponit relatiuū distributiue. ¶ Ex ista p̃ne seq̃it p̃mo. Qz in ista p̃pōne glibet hō hīs equū equi tat illū: suppoit rela^m distributiue (p̃z) qz suū aīis. f. ly equū

distribuit rōne recti distributiue supponētis. ¶ 2° seq̃. Qz hoc est falsa. glibet hō hīs equū egtat illū: qz equalet isti: q̃libz hō hīs equū egtat oēm equū quē h̄z: qd repugnat ca sui: qd aut equaleat illi (p̃z) qz refert suū aīis distribu^m in cōparatiōe ad res⁹ subti. ¶ 2° seq̃. Qz p̃ ē ista. Termin⁹ absolute distribut^r apte p̃ti v̄lis affirmatiue distributiue supponit in suis singularib⁹: vel sibi cōsiliis: ac ēt exponētibus (p̃z) ista p̃ iductiue: nā q̃ distributiue supponit ly aīal in illa p̃pōne oīs hō oē aīal ē: t̃az distributiue supponit sibi p̃siliis in suis singularib⁹ ac exponētib⁹: vt satis liq̃t: dīcēdo. iste hō ē oē aīal: & sic de singulis. ¶ Ex ista p̃clōne seq̃ p̃. Qz ista p̃na n̄ valet. iste hō habēs equū egtat illū: & iste hō hīs equū egtat illū: & isti sūt oēs hōies habētes equos. g̃ glibet hō hīs equū egtat illū. p̃z: qz re^m absolute distribuit in v̄li: & i nul la singulariū distributiue supponit. ¶ 2° seq̃it. Qz l̄z bec p̃na sit bona: glibet hō hīs equū egtat illū. g̃ aliq̃s hō hīs equū egtat illū: nō t̃m arguit ab exposita ad vnā suarū ex ponētū p̃z: qz relatiuū distribuit in p̃to v̄lis: & nō in p̃to il li⁹ p̃icularis: q̃ ē p̃ns illatū. ¶ 3° seq̃. Qz ista: q̃ distributiue ab solute supponit aliq̃s termin⁹ in p̃to v̄lis affirmatiue: t̃a di stributiue absolute supponit ille secū quertibilis i sua s̄bal terna. Ista p̃ iterū iductiue liquet: qm̄ sic in ista. q̃libz hō ē oīs hō: supponit ly hō distributiue apte p̃ti: sic ēt i ista. aliq̃s hō ē oīs hō. ¶ Ex ista p̃ne seq̃ p̃. Qz bec nō subalternant glibet hō hīs equū egtat illū: & aliq̃s hō hīs equū egtat il lū: qz in v̄li distribuit relatiuū: & nō i particulari: iō s̄balter nū p̃me ē hoc: aliq̃s hō hīs equū egtat oēm equū quē h̄z: & subalternū scōe ē hoc: q̃libz hō hīs equū egtat equū quēz h̄z. ¶ 2° seq̃. Qz ille n̄ sūt subcōtrarie: aliq̃s hō hīs equū egtat illū: & aliq̃s hō hīs equū nō egtat illū. p̃z: qz si essent subcōtrarie: tūc ille fuissent s̄balterne: glibet hō hīs equū egtat illū: & aliq̃s hō hīs equū nō egtat illū: cui⁹ oppo^m asse rit p̃mū cor^m. S̃z sub dīu p̃me ē illud: aliq̃s hō hīs equū nō egtat equū quē h̄z: & subcōtrariū 2° ē illud: aliq̃s hō ha bens equū egtat oēs equū quē h̄z. ¶ 4° seq̃. Qz ista. Signū dī stri^m exp̃ssuz: vel intel^m i p̃to v̄lis affirmatiue: dī exp̃mi v̄l itelligit: aut sibi p̃sile i suo dīo: & dīctorio (p̃z) ista p̃ iducti ue. Nā dīu illi⁹: glibet hō ē oīs hō: ē illud: nullus hō ē oīs hō. & dīctoriū ē illud: aliq̃s hō n̄ est oīs hō: & p̃nter in alyz p̃z veritas p̃nis. ¶ Ex ista p̃ne seq̃ p̃. Qz illa nō dīant: gli bet hō hīs equū egtat illū: & nullus hō hīs equū equitat illū: quia in p̃ma subitelligit apte p̃dicati: signūz v̄le affir matiū & nō in scōa cū subordine i isti. nullus hō hīs equū egtat equū quē h̄z. ¶ 2° seq̃. Qz illa nō dīcūt: p̃ & imedia te: glibet hō hīs equū egtat illū: & aliq̃s habēs equū nō eg tat illū: qz bec subordiat imediate isti: aliq̃s hō hīs equū: equū quē h̄z nō egtat: & l̄z bec quertant: aliq̃s hō hīs equū nō egtat oēm equū quēz h̄z: & aliq̃s hō hīs equū aliquem equū quē h̄z non egtat: nō t̃m dīcūt p̃ eidē p̃pōni.

His premissis p̃z rīso ad rōnē negādo quālibz partē aītis. P̃mo nāq̃ nego: q̃ illa sint s̄l vā &c. negatiua. n. p̃cedo: & nego affirmatiua. & ad p̃bationē dico: q̃ ille sūt ei⁹ singulares. Iste hō habēs equū egtat oēm equū quē h̄z: & iste: & sic de singulis. expoē tes vero sūt iste: aliq̃s hō habēs equū egtat oēs equū quē h̄z: & nullus ē hō hīs equū qn ille egtet oēm equū quē h̄z: vbi p̃z: q̃ t̃az singulares: q̃ exponētes sūt false. Itē p̃t dīci q̃ illa nō dīcūt: s̃z q̃ dīctoriū affirmatiue est illud: aliq̃s hō hīs equū n̄ egtat oēs equū quē h̄z: & dīctoriū negatiue ē illud: glibet hō hīs equū oēs equū quē h̄z egtat: q̃re &c.

¶ Capl³ dī distributiōe relatiui simplr s̄p̃ta & respectiue. **Quintodecimo** p̃ncipalr ad qōnē argui tur sic. Ista sunt duo fla in casu. Quilibet hō videt se: & aliq̃s hō nō vi det se: & bec inuicē dīcūt. g̃ qd vā (p̃na t̃z) et aīis p̃bat: ponēdo q̃ quilibet hō videat se: et

nullū aliū: quo posito: negatīa ē falsa (vt liquet) et affirma-
tiua pbo esse falsā: sic: qm sequit: glibet hō videt se. g glibet
hō videt quēlibet hoīez. p3 pna: q2 ly se distribuit: et re-
fert illū terminū hō: sicut. n. in altero pncipali segtur. glibz
hō habēs equū egat illū. g glibet hō hns equū egat oēm
equū quē h3. Ita videt sequi in pposito: glibet hō videt se:
g glibet hō videt quēlibet hoīez: s3 pna ē falsū. g et aīis. itē
tm iste hō videt se te demōstrato: et multi sūt hoīes mascu-
li. g nō glibet hō videt se. p3 pna cū minoz: et maiorē pbo:
q2 tm iste homo videt istuz homines: vt suppono: ergo iste
homo videt se. p3 cōsequētia: q2 relatiū refert illū termi-
num iste homo: ideo licet ponere loco eius.

- Pro solutione** huius argumēti pono qtuor con-
clusiōes: qru pma ē ista. Relati-
uuz ydēptitatis subie absolute distributū ē illatiū pueri-
bilis cū suo ante cōfili supponēte. ista p3 iductiue: qm opti-
me segt. glibet hō currit: et ille mouet. igit glibet hō moue-
uet q ē hō. glibet hō ē: et tu nō es ille. g tu nō es aliq hō. oīs
hō habēs filiū diligit illū. g oīs hō hns filiū diligit oēs fili-
um quē h3. **Ex ista pna segt pmo.** Qd aliqū aīis relatiū
ydēptitatis subie supponit distributiue mobilr: et rlm distri-
butiue imobilr. p3 in ista: oīs hō habēs filiū diligit illū. vñ
bñ segt: oīs hō habēs filiū diligit illū: et for. ē fili? alicui? ho-
minis. g oīs hō hns forē filiū diligit illū: nō tm sequit apte
pti: sed plato ē fili? quē aliq hō h3. g oīs hō habēs filiū di-
ligit platōē. **Ex ista pna segt.** Qd signū vlc affirmatiū eque h3
vñ imobilrādi sic mobilrādi. p3: ex quo subz vlc pdictē
supponit mobilr: et relatiū imobilr. **Ex ista pna segt.** Relatiū
ydēptitatis subie respectiue distributū nō ē illatiū pueri-
bilis cū suo ante pfilr supponēte: p3: q2 nō sequit. oīs hō di-
ligit se. g oīs hō diligit oēs hoīez: oīs hō diligit asinū suū. g
oīs hō diligit cuiuslibet hoīs asinū. **Ex ista pna segt cor**
relarie pmo. Qd aliq termin? distribuit mobilr sub quo n
ptingit descendere nisi descendere sub altero extremo. p3:
q2 nō segt. oīs hō diligit se: for. ē hō: dscēdēdo sub relatiū.
ergo oīs hō diligit forē: tm bene segt. g for. diligit forē. et
sequit: oīs hō diligit asinū suū: pto ē hō. g plato diligit asi-
nū platōis: l3 nō segt. g oīs hō diligit asinū platōis. **Ex ista pna**
seg. Qd vlc affirmatiū respectiue mobilr distribuit relati-
uuz referēs terminū p se distributū: et ab? imobilr relatiū
referēs terminū p accūs distributū. p3 istud cor? ex dictis:
nā in ista. oīs hō hns filiū diligit illū: distribuit relatiū ab-
solute imobilr: q2 nō refert ly hō: s3 ly filiū p accūs distribu-
tū: ista vō. oīs hō videt se: distribuit ly se mobilr respecti-
ue tm q2 refert ly hō p se distributū. **Ex ista pna segt.** Relatiū
ydēptitatis subie cathegorice relatiū ad terminū distributū
in recto: nō absolute distribuit: s3 respectiue: referēdo sin-
gula singulis. ista p3 iductiue: et pmo de relatiū recipro-
co: q2 nō segt oīs hō diligit se. g oīs hō diligit oēs hoīez. suf-
ficit. n. p veritate aīis: q2 iste hō diligit se: et ille hō diligit
se: et sic de singulis. Etia ad veritatē hui? glibet hō diligit
suū equū: n regit: q2 glibz hō diligit cuiuslibz hoīs equū:
s3 sufficit q2 ille hō diligit suū equū: et iste: et sic de singulis.
2° ondī eadē pto in relatiū ydēptitatis subie nō reci-
proco. vñ nō segt. oīs ppō vel ei? ddictoria est vā. g oīs p
positio: et omnis ppositiōis ddictoria ē vā: nec sequit: oīs
hō q ē alb? ē albus. g oīs homo: et oīs hō albus ē alb?. S3
pro vitate pme sufficit q2 ista ppō: vel eius ddictoria ē vā:
et sic de alijs. Pro vitate vō se sufficit q2 iste hō q est alb? est
alb?. et sic de singul. **Ex ista pna segt p.** Qd alicui? vlc af-
firmatiue pdicatū vel ps illi? distribuit: non qlr supponit
ipsū: vel sibi sile in singularib? eiusdē (p3) nā in ista: glibz
hō videt se: ly se distribuit: et nō sic supponit in aliq eius sin-
gulari. Itē in hō: glibet hō ē ipsemet: pdicatū distribuit: et
tm in singularib? nō alr q3 discrete supponit. **Ex ista pna segt.** Qd
alicui? vlc affirmatiue pdicatū: vel ps illi? distribuit: et tm

terminus sibi cōfili in pma exponētū suppoit determinā-
te. p3 exēplariter in pōzib? nec ista sunt icōueniētia i distri-
butis respectiuis: et nō absolutis. **Ex ista pna segt.** Relatiū
ydēptitatis subie cathegorice relatiū ad terminū distributū
in obliquo absolute: et simplr distributiue supponit. p3
ista p3 iterū iductiue: qm bñ sequit. glibet hō hns filiū dili-
git illū. g glibet hō hns filiū diligit oēm filiū quē h3. etia
seg? oīs hō habēs equū diligit filiū suū. g oīs hō hns equū
diligit filiū cuiuslibet equi alicui? hoīs: ita q2 ly suū in ante
nō referat ly hō sed ly equū. **Ex ista pna segt pmo.** q2 g
libet hō hns equū diligit filiū suū: et tm nō glibet hō hns
equū diligit filiū suū. pbat et pono: q2 glibet hō hēat vnū
equū habētē duos filios: quoz vnus a quolibet diligatur
et alter aqlibet hoīe odia. isto posito p3 pma ps: q2 glibet
hō habēs equū diligit cuiuslibet equi alicui? hoīs filiū. 2°
sitr ex quo nō glibet hō hns equū diligit filiū cuiuslibz eg
alicui? hoīs: q2 nulls ē fili? cuiuslibet eg alicui? hoīs: vt sup-
pono. **Ex ista pna segt.** Qd glibet hō hns equū diligit suū filiū:
nō glibet habēs equū diligit suū filiū. Istud cor? p3 addē-
do pōz q2 nullus hō diligit filiū suū: et q2 in pma referat re-
latiū obliquū casū. In 2° autē rectū: isto posito p3 cor? in-
tuenti: nec illa pducunt ppter diuersaz relationē relatiū.

His premissis patet solutio rōnis pcedēdo illā:
glibet hō videt se in casu: et negā-
do pna cū iferē: g glibet hō videt quēlibz hoīez: q2 l3 rela-
tiū stet distributiue: nō tm simplr et absolute: s3 respectiue:
referēdo singula singulis. Ex quo p3 q2 similitudo nō ē ad p-
positū: ex quo in illa: oīs hō hns equū egat illū: supponit
relatiū distributiue absolute: et cā diuersitatis dicta ē: qm
in pma ppōne relatiū refert rectū distributū: in 2° autē
obliquū casū. Ad affirmatiōē aut non valet pna: ex quo
ly se nō distribuit absolute in pnte: sed ex illo ante solum
sequitur: q2 nō quilibet hō videt quēlibet hominē: qd cōce-
ditur tanq2 verū: et sequens: quare et.

Capit de variatiōe rliū: qad supōne et significatiōe.
Exto decimo pncipalr ad qōnē arguit
sic: hec sūt duo vā in casu. Qd di-
ligēs se ē hō. et aliq diliges se nō ē homo: et
eadē dicit. g qd vā. pna t3 cū 2° pte aīis:
et pma pbo (ponendo) q2 oīs hō diligit se: et
nihil aliud diligit hoīez. isto posito p3 verū-
tas negatiue: qm hoc non ē hō demōstrādo
vñ itelligētiā abstractā: et hoc ē aliq diliges se. g aliq di-
gens se nō ē hō. p3 pna: q2 ē sills demratiūis negatiū? tercie
figure: et aīis ē verū. g et pna. iaz pbo affirmatiua sic: tm hō
est diliges se. g oē diliges se ē hō. p3 pna ab ex? ad suā vlem
et aīis pbat sic. tm hō diligit se. g tm hō ē diliges se. p3 pna
ad vno pueribili ad reliquū. et aīis deducit sic: tm hō dili-
git hominē: et oīs homo diligit se. g tm homo diligit se. pat3
pna: q2 ddictoriū pntis repugnat aīis: et idē aīis est casus.

Pro solutione hui? argumēti pono qtuor con-
clusiōes: qru pma ē ista. Quazoi
distributiue pfundit signū affirmatiū apte subti: tam distri-
butiue pfundit apte pdicati: ista p3 pna: qm in ista ppōne. oīs
hō videt se: distribuit nō solū ly hō s3 et relatiū. **Ex ista pna**
pna segt correlarie p. Qd sig? vlc affirmatiū i recto cadit
supra cōplexū ex recto et obliquo: recto pcedēte: secluso i
pedimēto alteri? signi: et tm distribuit obliquū et nō rectū.
p3 in illa. oīs hō ē diliges se: vbi ly se distribuit: et ly diliges
supponit pfuse tm. **Ex ista pna segt.** Qd aliq termin? stat distri-
butiue i vlc affirmatiua: et tm i sua ex? sibi pfiliis stat pfuse tm.
p3: qm h? vlc: oīs hō videt se h ē ex? tm hō vidēs se ē hō:
ambe. n. ppōnes sūt de pfilib? terminis trāspōsitis: et inui-
cem puerunt: in qru pma distribuit relatiū: et in 2ª stat
pfuse tm sicut suū aīis. **Ex ista pna segt.** Qd pfuse tm pfundit
dictio exclusi? apte subti: et pfuse tm pfundit apte pdicati:

patet in ista. tñ hō videt se: vbi ly se stat p̄fufe tñ: sic ly hō qd̄ est suū aīis. Etia in ista. tñ hō ē ip̄emet: supponit p̄dica-
tū p̄fufe tñ: sic subm: nec hoc ē icōueniēs: ex quo relatiū
nō ē capax i cathe^a alteri^o supponis q̄ sui aītis. ¶ Ex ista
p̄ne segt p̄mo. Qd̄ aliq̄e exclusiue iūicē p̄uertunt: in qua
rū vna distribuit p̄dicatū: et i alia stat p̄fufe tñ: p̄ de istis.
tñ hō ē aliq̄s hō: et tñ hō ē ip̄emet. ¶ 2° segt. Qd̄ in aliqua
exclu^a p̄dicatū stat p̄fufe tñ: et in sua vli subm supponit di-
tributiue. p̄ de istis. tñ hō ē ip̄emet: et glibet hō ē hō: q̄ p̄
p̄ma ē ex^a p̄e: et p̄a ē vli p̄me (vt liq̄t inruenti) et tñ subm
vli distribuit: et nō p̄dicatū exclusiue. ¶ 3^a p̄ ē ista. Vari-
na aītis q̄ ad signifi^m vel suppositū ē cā variatiōis p̄filiis i
relatiō cathe^a relatiō. p̄: nā alr supponit relatiū in ista.
ois hō videt se. et alr in ista. aliq̄s hō videt se. et aliud signifi-
cat relati^m in ista. aliq̄s aīis^o videt se: et aliud in ista. aliq̄is
hō videt se: i p̄ma. n. significat aīisū: et i p̄a nihil nisi hoiez.
¶ Ex ista p̄ne segt p̄mo. Qd̄ ista p̄na nō valet. tñ hō videt
se. ḡ nihil nō hō videt se: p̄ q̄ in aīte refert relatiū istū
termi^m hō: et i p̄te istū terminū ens: q̄re mutat significatū
et supponē. Sz ex isto aīte bñ segt: q̄ nihil nō hō videt hō
minē. ¶ Scdo segt. Qd̄ ista p̄na nō valet. tñ hō videt se.
ḡ oē vidēs se ē hō (dato. n.) q̄ oē aīal se videat: et nihil non
hō videat hoiez. ē aīis verū: et p̄is falsuz: tñ ex isto aīte be-
ne segt: q̄ oē vidēs hoiez ē hō: l̄z ē nō valeat p̄na. ¶ 4^a p̄
est ista. Variatio p̄cipij non quo ad vocē: sed quo ad assi-
gnationē ē cā variatiōis relatiū taz significatiue: q̄ q̄ ad
suppositū (p̄) nā in ista. ois hō videns se: supponit ly se di-
tributiue: et nō significat nisi hoiez: supposito: q̄ p̄cipiū sit
adiectiū illi^o termini hō. et in ista: ois hō ē vidēs se. dato:
q̄ ly vidēs sumat i neutro gnē: supponit relatiū p̄fufe tñ:
et significat idēz qd̄ ille termin^o vidēs. ¶ Ex ista p̄ne segt
p̄. Qd̄ tñ hō videt se: et tñ nō tñ hō ē vidēs se (p̄) dato q̄
ly vidēs neutralr teneat: vñ sic tenēdo optie sequit: tñ hō
est vidēs se. ḡ oē vidēs se ē hō: et ecōuerso. ¶ 2° segt. Qd̄ tñ
hō ē vidēs se: et nō tñ hō est vidēs se (dato) q̄ i p̄ma tenea-
tur ly vidēs adiectiue: et in p̄a neutralr substitutiue: tenendo
eni p̄mo: iste p̄uertunt: tñ hō videt se: et tñ hō ē vidēs se:
q̄rū vli ē ista. oē vidēs hoiez vidētē se est hō. nō. n. possum
eis assignare illā vlem. oē vidēs se ē hō (dato) enī q̄
oē aīal videat se et nihil p̄ter hoiez videat hoiez est exclusi-
ua vā: et vli falsa: nec eisde possum assignare hāc vlez: oē
vidēs hoiez ē hō. posito. n. q̄ nihil videat hoiez nisi hō: et q̄
nihil qd̄ ē hō videat seipsuz: l̄z sociū suū: vel aliud ase: qd̄ ē
hō ē vli vā: et exclusiua falsa. Itē si q̄rī de exceptiua illi^o
exclusiue. tñ hō videt se: dico q̄ nō ē ista. nihil p̄ter hoiez
videt se: q̄ i p̄ casu h^o scōi correlarij exclu^a ē vā: et exceptiua
falsa: nec ē ista. nihil p̄ter hoiez videt hoiez: q̄ i fo casu
eiusdē correlarij exceptiua ē vā et exclu^a est falsa. Relinq̄t ḡ
q̄ est ista nihil p̄ter hoiez videt homines vidētē se. q̄re rē.

His visis

patet solutiō rōnis negando istā: oē dili-
gēs se ē hō. Et ad p̄bationē: tñ hō diligit
se. agīr oē diligēs se ē hō. Rūdet p̄cedēdo p̄nam: et negādo
aīis: si ly diligēs neutralr sumit: et ad p̄bationē: nō valet il-
la p̄na: tñ hō diligit se. ḡ tñ hō ē diligēs se. Si vō teneatur
adiectie p̄cipialr. nego p̄naz: nec illa ē vli illi^o exceptie:
sed ista: oē diligēs hoiez diligentē se est hō: vt patuit in fo
correlarij: quare cōclusiōis. quare rē.

¶ Lap̄z de p̄dictione termioz modalij i figura de iesse.

Ecimo

septimo p̄ncipalr ad qōnē ar-
guē sic. ista iūicē p̄dicūt. Qui
libet hō necēio ē aīal: et aliq̄s hō necēio nō
est aīal. et eadē sūt duo falsa. ḡ qd̄ vera. p̄na
t̄z cū p̄ma p̄te aītis: qm̄ vna illarū ē vli af-
firmatiua: et altera particularis negatiua de
cōfiliis^o extremis debite supponētib^o. Sz

eo qd̄ glibz hō p̄tigēter ē aīal. Sz negatiua p̄bo eē falsam:
qm̄ si aliq̄s hō necēio nō ē aīal. pono ḡ q̄ tu sis ille: et arguo
sic: tu necēio nō es aīal. ḡ tu nō es aīal. p̄z p̄na: ab expositiōe ad
vna suarū exponētiū: et p̄is est falsuz. ḡ et aīis. Itēz segt: tu
necēio nō es aīal. ḡ te necēio ē nō eē aīal. t̄z p̄na i ductiue: qm̄
bñ segtur: tu necēio es aīal. ḡ te necesse ē eē aīal. Tu p̄tin-
gēter nō curris. ḡ te eē p̄tigēs ē nō currē: et ita de alijs: tunc sic
p̄ p̄na ē bona: et p̄is ē falsuz. vt māifeste p̄z. ḡ et aīis.

Pro solutione

bui^o argumēti pono q̄tuor p̄nes:
q̄rū p̄ma ē ista. Sic nō p̄tingit idē p̄^o p̄
signū vle vel p̄ticulare: aut sibi p̄sile i vtracq̄ p̄dictiōis p̄te
affirmari: sic nec signū denotiāns modale. ista p̄ q̄ ad p̄maz
partem (patuit 7° p̄ncipali) et quo ad secundaz arguo sic:
q̄ si nō segt q̄ duo p̄dictoria iter se forēt duo falsa. i. tu nec
cessario es: et tu necēio nō es: hoc p̄tingēter est: et hoc p̄tingen-
nō ē: demōstrādo aliqd̄ qd̄ fuit: et nō p̄t ampli^o eē. ¶ Ex ista
p̄ne segt p̄mo. Qd̄ hec nō sunt p̄dictoria. glibet hō necēio est
aīal: et aliq̄s hō necēio nō ē aīal: nec ē illa. glibet hō p̄tigēter
est suba: et aliq̄s hō p̄tigēter nō ē suba. p̄ma. n. sunt duo falsa p̄
rōnē argumēti. et alia filr: q̄ q̄ ē hō necēio ē suba: et nō p̄tigē-
ter. ¶ 2° segt. q̄ hec nō sunt subcōtraria. aliq̄s hō necēio est
aīal: aliq̄s homo necēio nō ē aīal: q̄ ambo sūt duo f̄la. Dein
de si forēt illa subcōtraria: tūc illa fuissent p̄dictoria. glibz
hō necēio ē aīal: et aliq̄s hō necēio nō ē aīal. cui^o oppo^m ponit
p̄ cū suo cor^o. ¶ 3^a p̄clo ē ista. Qd̄ necēio: et p̄tingēter sint
illatiua duoz suoz oppositoz: nō tñ p̄dictorie opponunt. p̄^a
ps p̄z: qm̄ optime segt p̄tingēter tu es hō: ḡ nō necēio tu es
hō: et segt: necēio hoc ē quocūq̄ demōstrato. ḡ nō p̄tigēter
illud ē. p̄a vō ps ē manifesta. q̄ h sunt siml^o falsa: hoc p̄tin-
gēter ē: et hoc necēio ē demōstrādo istās p̄terituz: et hec filr
p̄tingēter tu nō es: et necēio tu nō es: q̄ ex q̄libet illarū segt te
nō eē. ¶ Ex ista p̄ne segt p̄. Qd̄ ista non sūt p̄dictoria: glibz
hō p̄tigēter ē aīal: et aliq̄s hō necēio nō ē aīal: q̄ si essent p̄di-
ctoria: p̄idē: et ista. ois suba p̄tigēter ē ens: et aliq̄ suba necēio
nō ē ens: qd̄ ē falsuz: q̄ ambo sunt ip̄olia. ¶ 2° segt. Qd̄ ista
nō subcōtrariātur: aliq̄is homo contingenter est animal:
et aliq̄is homo necēssario nō est animal: q̄ si sic: tunc ista
fuissent p̄dictoria. glibet hō p̄tigēter ē aīal: et aliq̄s hō nec-
cessario nō ē aīal: cui^o oppo^m ponit p̄: cū p̄ suo cor^o. ¶ 3^a p̄^o
ē ista. Sic signo vli dat p̄dictoriū p̄ negationē p̄positā to-
ti: ita et signo modali. p̄ma ps p̄z: q̄ ista p̄dicūt: ois hō cur-
rit: et nō ois hō currit. 2^a ē liq̄t: qm̄ p̄dictoriū illius: tu nec
cessario es aīal: ē illud: tu nō necēio es aīal: et p̄dictoriū h^o.
hoc p̄tingēter currit: ē illud: hoc nō p̄tingēter currit. ¶ Ex
ista p̄clōne p̄mo segt. Qd̄ hec p̄dicūt: glibz hō necēio ē aīal.
et aliq̄s hō nō necēssario est aīal: et hec p̄forz miter: quilibz
hō p̄tingēter currit: et aliq̄s hō nō p̄tingēter currit. ¶ 2° segt
Qd̄ ista subcōtrariānt. aliq̄s hō necēio est aīal: et aliq̄s hō nō
necēio est aīal. Et ista filr: aliq̄s hō p̄tingēter currit: et aliq̄s
hō nō p̄tingēter currit. ¶ 4^a p̄clo ē ista. Quilibet p̄poni ne-
gatiue modali de mō non negato: dat p̄dictoriū per nega-
tionē p̄positā: modo p̄z: qm̄ p̄dictoriū istius. for. necēssario
nō ē aīal: ē illud: nullus for. necēio nō est aīal: et illius tu p̄ti-
gēter nō curris: est illud: tu nō p̄tingēter nō curris: et ita p̄for-
z miter p̄dictoriū illius: aliq̄s hō necēssario nō est aīal: est il-
lud nō aliq̄is hō necēssario non est aīal: seu illud: nullus
homo necēssario non est aīal. ¶ Ex ista p̄clōne sequit p̄ri-
mo. Qd̄ subalternū illius. aliq̄s homo necēssario nō ē aīal
est hoc: glibet homo necēssario non est aīal: et subcōtariū
illius est illud: aliq̄is hō nō necēssario nō est aīal. p̄mum
p̄z: q̄ si subalternū esset hoc: nullus homo necēssario est
aīal: et euz illa p̄rienē: nullus homo necēssario est aīal: et ḡ
libet hō necēssario est aīal: segt illa inuicē p̄dici: quilibet
homo necēio est aīal: et aliq̄is hō necēssario non est aīal.
quod est reprobātū. Scda etia pars patet: ex quo illa nō
possunt subcōtrariari. aliq̄s homo necēio nō est animal: et

Cor^m

Cor^m

2^a p̄

Cor^m

Cor^m

3^a p̄

Cor^m

Cor^m

4^a p̄

Cor^m

aliquis hō necēcio nō ē aīal: non pōt subcōtrariari (vt patuit)
 ¶ 2° seqt. Qz sicut aliq singularis affirmatiua pbat p ne-
 gatiua: ita vltis aliq pticularis: vel indefinita affirmatiua me-
 lus pbat p suū dīdictoriū: qz p seipsū. p3 istud cor^m quo ad
 singulas ptes: qm oēs iste sūt affirmatiue: tu nō necēcio nō ē
 aīal: qm qlibet pbat per suū cōtradictoriū.

His premissis (patet) solutio ad rationē dicen-

do q illa nullo se habent in fi-
 gura: qlibet hō necēcio ē aīal: aliq hō necēcio nō ē aīal. s3 dī-
 dictoriū pme ē illud: aliq hō nō necēcio ē aīal: 7 suū dīctum:
 nullus hō necēcio ē aīal: subalternū vero: aliq hō necēcio ē
 aīal. Itē dīdictoriū illi: aliq hō necēcio nō ē aīal: ē illd: nul-
 lus hō necēcio nō ē aīal: 7 suū subcōtrariū: aliq hō nō nec-
 cessario nō ē aīal. Subalternū vō: qlibet hō necēcio nō ē aī-
 mal: vñ iste nō equalēt: nullus hō necēcio nō ē aīal: 7 qlibet
 hō necēcio nō ē aīal: nec iste nullus hō necēcio ē aīal: 7 quili-
 bet hō necēcio nō ē aīal: nō obstat q negatio postponat: qz
 non imēdiate postponit subiecto: quod tamen oporteret
 iuxta intellectū regule. quare 7c.

¶ Capl3 de quertētia 7 quertibilitate rltor logicalium.

Ecimo octauo pncipalr ad qōnez ar-
 guitur sic. ista sunt simul vera
 Nullus p̄ sortis ē p̄: 7 aliq p̄ sortis ē p̄:
 7 hec inuicē dīcūt: qd vā (t3 p̄na cū minor-
 ri) qz hñt oia regfita ad dīctionē. s3 maio-
 rem pbo (7 pono) qz sor. sit ois sor. 7 sit p̄:
 7 nō fili. isto posito (p3 negatiua) ex q enī
 nullus ē p̄ sortis (segtur q nullus p̄ sor. est p̄: 7 affirmati-
 uaz pbo sic. aliq p̄ filij sortis ē p̄. g aliq p̄ sortis ē p̄ (p3
 p̄na ab vno quertibili ad reliquū: qz p̄: 7 p̄ filij quertun-
 tur (7 si dī) q nō quertunt: qz nō seqt: p̄ est. g p̄ filij ē: qz
 stat q p̄ sit: nullo filio exñte sed filia. Cōtra p p̄m in p̄dī-
 camētis. c. de relatione: vbi ponit: q p̄ 7 fili dīcunt ad cō-
 uertētia: 7 sūt simul natura. Si ergo conuertunt pater: 7 fi-
 lius pariformiter pater: 7 pater filij.

Pro solutione huius argumēti pono qtuor cō-
 clones: qm pma ē ista. Aliq ter-
 mini dicunt ad cōuertētia: q tñ nō inuicē cōuertunt (pat3
 de istis) p̄ 7 fili: mater 7 filia. dicunt. n. ad cōuertētia: qz
 significat res: quarū qlibet quertit se relatiē supra reliquā:
 7 ecōuerso: s3 nō quertunt. qz nō seqt p̄ ē. g fili ē. 7 ecōtra.

Cor^m ¶ Ex ista p̄ne seqt pmo. Qz aliq relatiua posita se ponunt
 quoz nullū ē affirmatiuū illatiuū alterius p3 de istis ter-
 minis. p̄ 7 fili q se ponūt: ex eo qz significāt res qru3 vna
 ponit ad positionē alteri: nō tñ illatiue affirmatiue se ife-
 rūt (vt patuit) p cōclonē. ¶ Scdo seqt. Qz aliqua relatiua
 pempta se pīmūt: quoz nullū ē alteri negatiue illatiuū. p3
 ex pōrib: tales. n. termini dicunt se pertinere: qz significāt
 res qru3 vna denotiatiue pīmūt aliā: destructo. n. p̄e: non de-
 noiāt aliq ampli^o filius illi^o p̄is: 7 ecōtra: qz aut nō se ife-
 rāt negatiue (p3) qz nō sequit: fili nō est: g p̄ nō ē: nec ecō-
 tra. ¶ 2° ē ista. Aliq correlatiua dicunt ad cōuertētia:
 7 eadē inuicē quertunt (p3 de istis dīstūctis) p̄: vñ m̄: fi-
 lius vel filia. p3 ē de istis nō dīstūctis: p̄ filij: 7 fili^o patris:
 qlibet. n. hōz terminoz ē aletri^o illatiuus: 7 ecōtra: taz af-
 firmatiue qz negatiue. ¶ Ex ista p̄ne sequit pmo. Qz ista
 p̄na sit bona: p̄ filij est. g. fili^o ē: nō tñ ecōtra: qz stare filij
 ēē nullo p̄e exñte. Silr ē seqt. p̄ ē: g fili^o: vel filia ē: 7 nō
 ecōtra: p̄ eandē causaz. ¶ 2° seqt. Qz h3 cor^m nō simplr
 quertunt: s3 fin gd: videlicet solū respectu hui^o verbi ē de
 fo adiacēte: qz nō segtur: p̄ filij est barbar^o. igit fili^o p̄is ē
 barbar^o. p̄ vel m̄ sedet. g fili^o vel filia sedet: p̄ filij fuit. g
 fili^o p̄is fuit: tñ ecōuerso (t3) in isto vltimo gratia mē: qz n̄
 est pole qz fili^o p̄is fuit: qn p̄ fuit. qre 7c. ¶ 3° ē ista. Ali-
 qua sūt inuicē relatiua: que respectu nulli^o verbi simplicis

eorū dē sūt illatiua. p3 de istis termis: p̄us 7 posteri^o: qz non
 sequit: p̄us ē: igit posteri^o ē: nec ecōuerso: ēē nō segtur p̄us
 fuit. g posteri^o fuit: s3 ecōtra valeat grā mere. Vñ de futuro
 nō segtur: posteri^o erit. igit p̄us erit. ¶ Ex ista p̄ne seqt p.
 Qz. a. ē p̄us qz. b. 7 tñ. a. nō ē p̄us. b. (p3) dato q. a. sit instā
 p̄is: 7 b. hora futura. segtur. n. a. ē p̄us. b. g. b. ē. sed nō seqt.
 a. ē p̄us qz. b. g. b. est. sicut n̄ seqt. a. ē an. b. g. b. ē. ¶ 2° seqt.
 Qz verbū substantiū vtute aduerby vñ p̄pōnis aduerbiali-
 ter sūpte pt suppositū p̄ferre vltra p̄p̄iā p̄significationez
 eius (p3) qz in ista. a. ē p̄us. qz. b. aut an. b. supponit ly. b. pro
 illo qd erat: silr i ista. a. ē p̄. c. dato q. c. fuerit hora p̄terita:
 supponit ly. c. p eo qd fuit. ¶ 4° ē ista. D3 relatiua nullū
 determinate vbi respiciūt: s3 respectu pluriū idifferēter se
 inferūt (p3) qz non seqt: p̄us fuit. g posteri^o ē vñ fuit. Sed
 bñ seqt: g posteri^o ē: fuit: vel erit: s3 nō ē: nisi cū tali dīstīn-
 ctione vboz: tñ de p̄senti bñ sequit: p̄i^o ē. g posteri^o est vel
 erit: 7 nō ē: nisi isto mō: posteri^o ē vel erit. g p̄us ē vel fuit.
 ¶ Ex ista p̄ne seqt p. Qz aliq relatiua nō sunt sil vera. qz tñ
 sūt sil nāli itelligētia (p3 de illis) p̄us 7 posteri^o. ex quo enī
 stat p̄us ēē sine posteriori: 7 ecō. p̄us 7 posteri^o nō sūt sil vñ
 tñ bñ sūt sil nāli itelligētia: nō qz itelligit p̄us sine posteri-
 ri: nec ecō. Sigs. n. dīffinite nouit vñū correlatiuoz: dīffini-
 te nouit 7 reliquū p Ap. in p̄ntis. c. de relatiōe. ¶ 2° seqtur.
 Qz vñū correlatiuoz itat itelligi: sine alio 7 ecōuerso. nō tñ
 p̄tingit itelligere vñū correlatiuoz sine alio (patet) nā p̄us
 possum itelligere: sine posteriori: 7 patrē sine filio 7 filia: s3
 nō est pole me itelligere p̄us sine posteriori: nec ecō: nec ēē
 p̄tingit itelligē patrem quin itelligatur filius vel filia.

His vñis rñdet ad rōnē negādo illā. p̄ sortis est p̄.
 Et ad p̄bationem: p̄ filij sortis est p̄. g p̄
 sortis ē p̄: negat p̄na: 7 ad p̄bationē: rñdeo qz nō quertun-
 tur illi termini p̄ 7 p̄ filij: sic nec illi p̄ 7 fili^o. Et ad p̄b3 dī-
 co: qz nō dixit cor^m quertit: s3 dīci ad quertentiā: 7 si voluit
 ea quertit: nō itellexit simplr: s3 cōposite iuxta modū exp̄-
 mēdi. 2° p̄nis. Itē dato qz p̄dī termini quertent. s. p̄ 7 p̄
 filij adhuc p̄dicta p̄na n̄ valeret: qz nō arguit ab vno quert-
 tibili ad reliquū. rōne totū extremi: s3 solū rōne partis. vñ
 dīuū 7 dīuū dīu quertunt: 7 tñ n̄ seqt: 7 dīuū. a. ē verū. g dīuū
 dīuū. a. ē verū: dato qz. a. sit illa quilibz hō ē asinus. qre 7c.
 ¶ Capl3 d signifi^o coplatie iux p̄pōnē suaz p̄tū.

Ecimo nono pncipalr ad qōnē argui-
 tur sic. Pole ē duo dīdictoria
 iter se dīcētia ēē vā. g qd vā (p̄na t3) 7 anis
 pbat sic. pole ē qz dīuū hui^o sit verū: 7 qz b
 sit verū demāndo illā: tu es. g pole ē duo dī-
 dictoria inuicē esse duo vera (p̄na t3) 7 anis p
 bat sic. hec copulatiua ē vā: pole ē qz dīdicto-
 riū h^o sit verū 7 qz b ē verū: 7 ipsa adeqte significat qz pole
 est qz dīdictoriū hui^o sit verū 7 qz hoc ē verū: g pole ē qz dī-
 dictoriū hui^o sit verū 7 qz hoc sit verū semp idēz demāndo.
 t3 p̄na asili: qm seqt: hec ē vā. tu curris: 7 ipsa adeqte signi-
 cat te currere. g tu curris. 7 p̄ma ps anis p3: ex quo qlibet
 pars ē vā illius copulatiue 7c. regfita i ea p̄inent. s3 p̄bōlo-
 cundā p̄e sic. nā p̄ma ps illi^o copulatiue significat p̄cise: qz
 pole ē qz dīdictoriū hui^o sit verū. 7 fa significat p̄cise: qz hoc
 est verū: 7 tota copulatiua significat iux p̄pōnē illarūz par-
 tiū. g ista copulatiua significat adeqte: qz pole ē qz dīdicto-
 riū hui^o sit verū: 7 qz hoc sit verū: p3 consequentia: qz sic in-
 uestigat significatū adequatūz copulatiue.

Pro solutione hui^o argumēti pono qtuor cō-
 clones: qm pma ē ista. Nulla p
 positio cathe^a significat adeqte equalr ēē: qualr ēē signifi-
 catur adequate per p̄positionē ypothetica. ista cōclusio p3
 inductiue: qm nō obstat qz illa cathegorica tu es hō: quert-
 tatur cum ista ypothetica. tu es homo: 7 tu es risibilis: ad
 huc ista cathe^a nō significat adeqte te ēē hoīez: 7 te ēē risi-

blē: nec ista yppo^m significat adeq̄te te eē boiez. qm̄ alr ead
 ppo^m possz b̄re sil pla adeq̄ta significata: q nlls recte loquēs
 xederet. ¶ Ex i^a p̄ne segt p. q ille due pponēs pole ē q
 dīctoriū h^o sit vez. r q b̄ sit vez pole ē q dīcto^m h^o sit
 vez. r b̄ ē vez: n̄ significat adeq̄te idē: p̄z. qz p̄ma ē cathe^a
 modal d̄ sensu pposito: r z^a coplatia. ¶ z^a segt. q illa copu
 latia pole ē q dīcto^m h^o sit vez. r b̄ ē vez: n̄ significat ade
 q̄te. q pole ē q dīcto^m h^o sit vez: r q b̄ sit vez: p̄z. qz illa
 cathe^a: pole ē q dīcto^m h^o sit vez: r q b̄ sit vez: sic adeq̄
 te significat. ḡ ista coplatia n̄ significat idē adeq̄te. ¶ z^a p̄^o
 ista. termi modales officiabilr sūpti nullā pponē d̄termi
 nit p̄ter dictū pponis. ista p̄z iductie. qm̄ i q̄lz istaz pole
 s̄or. eē: nece ē q d̄s sit. d̄termiat d̄cīn pponis cathegorice:
 id̄grue. n. d̄fēf. pole s̄or. currit. aut nece d̄s ē. ¶ Ex i^a p̄ne
 segt p. q i hac pponē pole ē q dīcto^m h^o sit vez: r b̄ ē ve
 r n̄ determinat. z^a p̄o p̄z. qz nō ē d̄cīn pponis. nec ps d̄cī
 imo ē vna ppo cathegorica. ¶ z^a segt. q b̄ ppo: pole ē
 q dīcto^m h^o sit vez: r b̄ ē vez ē ppo copulatia r nō ca
 thegorica modal: p̄z. qz copulat due cathegorice p notā co
 platiois d̄noiantē illā: vez tñ b̄ pole ē q dīcto^m h^o sit vez.
 r q b̄ sit vez: ē ppo cathegorica modal. c^o mod^o d̄termiat
 totū d̄cīn yppo^m copu^m. ¶ z^a p̄ ē ista. nllā copulatia pscā si
 gnificat p̄cise iux pponē suaz cathegoricaz. p̄. nā si ē aliq̄
 tal maxie v̄r ista. tu es hō: r tu sedes. Sed ista coplatia si
 gnificat coplatie r p̄iucte: s̄z sue cathegorice seclusa nō co
 pulatiois significat p̄iucte: r nllaten^o hypothe^a. ḡ r c. Itē si
 ista coplatia significaret hypothe^a p̄cise: iux suaz cathego
 ricaz pponē. p̄ idē ista d̄iūctia. tu es hō: v̄r tu sedes signifi
 cat p̄cise: iux pponē suaz cathegor cap. s̄z cathe^a coplatie
 r d̄iūctie iūicē p̄uertūt. ḡ illa coplatia p̄uertit cū illa d̄i
 ūctia: qd ē flz. ¶ Ex i^a p̄ne segt p. q aliq̄ copulatia signifi
 cat p̄cise ex p̄p̄e. a. r. b. r tñ. a. significat r. b. n̄ significat: p̄z.
 capta p̄ozi copulatia c^o nūer^o suaz cathegoricaz sit. a. r nō
 coplatiois. b. ¶ z^a segt. q aliqd significat r illd ē. a. r. b. r tñ
 n̄. a. r. b. significat: p̄z i isto casu: d̄ illa copulatia q ē. a. r. b. q si
 gnificat. nō tñ. a. r. b. significat ex q̄. b. n̄ significat: s̄z sit cō
 significati^m. ¶ 4^a p̄ ē i^a. aliq̄ ē coplatia pscā: q n̄ significat
 p̄cise iux pponē suaz cathegoricaz r note coplatiois. i^a p̄z.
 p̄o coplatia negatia c^o ē ista. n̄ tu es hō: r tu sedes. dato. n.
 opposito p̄nis: ipa p̄uerteref cū suo d̄dictiois. z^a p̄z idē d̄ co
 pulatia affirmatia q̄l ē illa. ne cō tu es hō: r tu sedes. si. n. b̄
 significaret p̄cise iux pponē suaz cathegoricaz: cū nō copu
 latiois: illa p̄uerteref cū ista. tu es hō: r tu sedes. qd ē falsū.
 ¶ Ex i^a p̄ne segt p. q aliq̄ copu^a pscē iūicē p̄uertūt: qz vna
 significat p̄cise ex p̄p̄e suaz cathegoricaz cū nota copu
 latiois: r n̄ a^a: p̄z d̄ istis. tu es hō. r tu sedes: polr tu es hō: r tu
 sedes: suppo^o q ly polr cadat sup totū sequēs. ¶ z^a segt
 q aliq̄ d̄iūctie significat p̄cise ex p̄p̄e p̄tū d̄iūctū: quaz
 vna ē v̄a r reliq̄ flz: p̄z d̄ istis. p̄tigēter tu es v̄r tu n̄ es. p̄tigē
 ter tu es v̄r tu n̄ es. i quaz prima cadit ly p̄tigēter sup totū
 sequēs. r in scōasolū super primam partem.

His visis p̄z solo rōis negādo illā coplatiūā. pole ē q
 dīcto^m h^o sit vez: r q b̄ sit vez. s̄z p̄cedo
 illā coplatiūā. pole ē q dīcto^m h^o sit vez: r b̄ ē vez. r ne
 go v̄lteri^o: q i^a significet aff̄riue: q pole ē q dīcto^m h^o sit
 vez: r q b̄ sit vez: r ad pbatōez d̄r p̄ negādo aīis: q ista co
 pulatia significz p̄cise iux pponē illaz p̄tū: s̄z b̄n̄ significat
 iux pponē illaz p̄tū cū nō copulatiois. z^a negat p̄nā. qz ly
 pole nō cadit sup scōaz pponē i copulatiūā: r i suo d̄cō ca
 dit super v̄trumqz compositum. ideo ex isto antecedente
 solū segtur: q ista copulatia solū significat
 q hoc est verum. r q possibilis ē d̄dictoriū
 h^o esse verum: qd cōcedit q̄re r c.
 ¶ Capitulum de veritate r falsitate d̄di
 ctoriorum incomplexorum.

Vgesimo ad questionem principa
 liter arguitur sic. Dec sūt

duo v̄a cuiuslibet cōtradictiois: altera ps ē vera: r alicuius
 cōtradictiois nulla ps ē vera: r hec iūicē d̄dicunt: ḡ qd v̄a:
 p̄z t̄z cū mīori: r maiore pbo. nā q affirmatiua sit vera ma
 nifestū ē: tā iductiue: qz p̄ exponētes: r negatiua probo sic:
 aliq̄ iūicē d̄dicunt: quoz nullū ē vez: ergo alicui^o cōtradi
 ctiois: nulla ps ē v̄a: p̄z p̄z: r aīis pbat: qm̄ hec d̄dicūt: hō r
 nō hō. s̄. icoplexe: r certū ē: q nullū illoz ē v̄z. ex quo nihil ē
 verū: nisi ppo. sic nihil scīf: nisi ppo. Item nullus deus est
 r chymera est: sūt cōtradictio: ex quo sūt contradictoria: r
 nulla illarum ē vera. ergo itētū.

Pro solutione h^o argumti pono. 4. p̄nes qz p̄^a p̄^a
 ē ista. Aliqua iūicē cōtradict: q
 nec explicite nec iplicite sūt d̄ extremis silib^o v̄l d̄iūctib^o: p̄z:
 d̄ istis d̄dictorijs icoplexis: hō: nō hō. Idē p̄z d̄ cōtradi
 ctorys p̄plexis p̄plone id̄iūctie: r n̄ verbalī: v̄r aīal albū. n̄ aīal
 albū. ¶ Ex ista p̄clone segt p. q aliq̄ iūicē p̄trariāt: q nec
 silitudinē nec d̄iūctitudinē p̄tinēt i extrēis: p̄z d̄ ill^o termis
 albū: nigrū: calidū frigidū: d̄riāt. n. p̄ Aristo. i p̄ntis: r n̄ b̄nt
 silitudinē: nec d̄iūctitudinē extrēoz: ex quo nō h̄nt extrēa.
 Idē p̄z d̄ p̄trarijs p̄plexis p̄plone nō verbalī: v̄r albū aīal:
 nigrū aīal. ¶ z^a segt q aliq̄ iūicē d̄dicūt quoz nullū ē v̄m
 r aliqua iūicē d̄riāt quoz nullū ē flz: p̄ma ps p̄z d̄ illis: hō
 n̄ hō. r z^a. d̄ illis albū nigrū. ¶ z^a p̄ ē ista. Aliq̄ p̄plexa v̄ba
 liter iūicē d̄dicūt: quoz nullū ē vez: r quoz nullū ē flz: p̄z:
 d̄ hō oīonib^o i finitinis: te eē boiez: te n̄ eē boiez: quēlibz bo
 minē eē aīal: aliq̄ne boiez n̄ eē aīal: q. n. nulla istaz oīonuz
 sit v̄a: vel flz: manifestū ē: qz nulla eaz gescēter significat
 vez: aut flm: tñ iūicē d̄dicūt: qz nulla ē rō: q̄ illa d̄dicūt: hō
 r nō hō: qn̄ ē illa: boiez eē: r nō boiez eē: r p̄ster illa: te eē
 boiez: te nō eē boiez. Cōsīlī dico: q illa ē d̄dicunt v̄balr r
 p̄plexe: aliq̄s hō q currit. nulls hō q currit: quoz nullū est
 vez: nec aliqd eoz ē flz: q̄re r c. ¶ Ex ista p̄clone segt p. q
 aliq̄ iūicē p̄plexe v̄balr d̄riāt: quoz nullū iplicite: v̄l expli
 cite ē ppo v̄lis: seu enūciatō q̄ta: p̄z d̄ istis: quēlz boiez cur
 rere: nullū boiez currere: quaz qd̄z ē oīo i finitū. eodē mō
 aliq̄ iūicē sub d̄riāt: qz nullū ē vez: nec aliqd eorū d̄ ē p
 p̄o p̄ticularis: v̄l i definita: p̄z d̄ istis aliq̄ne boiez eē aīal: ali
 quē boiez n̄ eē aīal. ¶ z^a segt q aliq̄ iūicē subalternāt. qz
 nullū ē illatiūū alteri^o: p̄z d̄ istis: quēlz boiem eē: aliq̄nem
 hominem esse: nullum hominem esse: aliq̄nem hominem
 non eē. ex quo. n. n̄ sūt p̄positiones: non se i ferūt aliquo^o.
 p̄dicta. n. n̄ sūt icōueniētia: qz sic aliqua sūt d̄ria r aliqua d̄di
 ctoria q n̄ sūt pponēs s̄m Aristo. ita r aliqua p̄nt eē sub d̄ria
 vel s̄balterna: sine d̄noiat iōe pponum: r ita p̄z: qz q̄ b̄n̄ ex
 oīonib^o i finitū p̄t p̄stitui fī^a sic ex pponib^o: v̄tū fī^a ppo
 nū vocat fī^a pscā r alia ipscā nūcupat. ¶ 3^a p̄ ē ista. Aliq̄
 ē d̄dictō q n̄ ē ppo: r aliqua ē d̄dictio q ē ppo ac ipolis enū
 tiatō: p̄ma ps p̄z: d̄ duob^o d̄dictorijs i fī^a. ex qb^o nulla for
 mat ppo. z^a ps pbat: r facio istū syllo^o. aliq̄s hō n̄ currit:
 qz hō currit: ḡ currēs n̄ ē currēs: iste syllo^o. ē in. 5°. tertie fi
 gure. ḡ ei^o aīis ē ppo: sed ei^o aīis ē vna d̄dictio. ḡ r c. ¶ Ex
 ista p̄ne segt p. q aliq̄ sūt copulatie d̄ pponib^o oīo silib^o.
 quarū vna ē d̄dictio: r n̄ reliqua: p̄z d̄ ante p̄dicti syllogismi
 h^o copulatie: aliq̄s hō n̄ currit: r qz hō currit. p̄ma. n. copu
 latia n̄ ē nisi ille cathegorice: r hec copulatia iā signata n̄ ē:
 iste cathegorice: s̄z cathegorice cū nota copulatiois. ¶ z^a
 segt q aliqua cathegorica ē formal d̄dictio r v̄ssima ppo:
 p̄z d̄ ista: nullus d̄s ē d̄s: q ē duo formalia p̄tradietoria: r
 ppo v̄a: v̄t patuit: i p̄o p̄ncipali h^o dubū. ¶ 4^a p̄ ē ista. Ali
 qd ē v̄z tā p̄plexe q̄ icoplexe: qd n̄ ē ppo: nec aliq̄ formal
 oīo: p̄z: nā qd̄z ēs ē v̄z: qz ēs r vez p̄uertāt: r tñ n̄ qd̄z ēs
 ē ppo: silr boiez eē ē v̄z: r tñ boiez eē ē ppo: qz dato: q nul
 la ppo foret: adhuc eēt boiem eē: r illud eēt hō. ¶ Ex ista
 cōclutione segt p̄mo. q aliqd: vel aliquat̄ scīf qualiter n̄
 ē ppo: nec aliqua alia d̄abilis enūciatō: p̄z: qm̄ boiez eē scī
 tur: q̄lr eē n̄ est aliquo mō enūciatō. ¶ z^a segt q aliq̄ sūt

p^a p^a

Cor^m

Cor^m

z^a p^a

Cor^m

Cor^m

3^a p^a

Cor^m

Cor^m

4^a p^a

Cor^m

Cor^m

duo vera et necessaria: quorum nullum est illatum alteri: p3. de deo: et celo. hec enim sunt necessaria. v3. deū eē: et pma cām eē. et tam nullum illorum ē alteri illatum: ex q nō ē ppositio.

His visis patet responsio ad rōnē negādo illā. d vtu te fmonis cuiuslibet ddictōis altera ps ē vera. s3 cōcedo illā. cuiuslibet ddictōis pfecte altera pars est vera: fm quē sensū sepe cōcessi primā. Ex quo p3: q nūla est pfecta ddictio: nisi sint ppōnes ples. Deinde nego: q nihil sit vepz vel sciat nisi ppositio. Itē nego q nullus de est: et chymera ē: sint ddictoria. et ad pbationē nego piaz: l3. n. sint ddictoria: nō tamē sūt duo iuicē ddictoria. qre et. **Capitulū de similitate rerum et ppositionum:** que immediate post hoc erunt.

Vgesimo primo pncipalr ad qōnez arguit sic. Pole ē duo ddictoria eē duo vā: g itentū: nōa tenet: et aīis pbat: ponēdo q. a. et b. iuicē ddictūt: q sic p cise p totā horā futurā significabūt: et q i q libet pte pari hore future. a. erit verū: et b. flm: et i qlibz ipari. b. vepz et a. fl3: diuidēdo horā i ptes pportōales mīores vsus istans pīs. isto posito arguit sic. a. et b. immediate post hoc erūt duo vā. et qūq im mediate post hoc erūt illa sil erūt. g. a. et b. sil erūt duo vā. tenet nōa cū mīori: et maiorē pbo sic. qñcūq erit aliqua pars par hore future. a. erit vepz. et qñcūq erit aliq ps ipar hore future. b. erit vepz. s3 im mediate post hoc erit aliq pars par: et aliqua ipar. g im mediate post hoc tā. a. q. b. erit verū. et nōa cū maiorē p casū: et minor p3 itueti illi exponētes.

Pro solutione h' argumenti pono qtuor nēs. quaz p' ē ista. Nō si im mediate p' B aliq duo erūt: illa sil erūt. pbat: im mediate p' B erūt duo istātia: et nulla duo istātia sil erūt. g' vā: nōa tenet cū mīnozi. et pbo maiorē: qz p' B erūt duo istātia et nullū erit in stās p' B: gn iter illō et B erūt duo istātia. igi im mediate p' B erūt duo z' instātia: et nōa ab exponētib' ad expo'. et aīis ē vepz: vt p3. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq ps b' future hore q' aliq istans futuz. et tñ im mediate p' B erit aliq istēs futuz. z' ps ē euidēs pp exponētes. et p' pbat. qñ alī erit aliq ps b' hore future: et alī erit aliq istās futuz: s3 nllz istās futuz erit ita cito: sic alq ps b' hore. g' et.

Cor^m p3 nōa ab exponētib' ad expo': et aīis ē vepz. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali qua ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē.

Cor^m p3 nōa ab exponētib' ad expo': et aīis ē vepz. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē.

Cor^m p3 nōa ab exponētib' ad expo': et aīis ē vepz. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē.

Cor^m p3 nōa ab exponētib' ad expo': et aīis ē vepz. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē.

Cor^m p3 nōa ab exponētib' ad expo': et aīis ē vepz. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē.

Cor^m p3 nōa ab exponētib' ad expo': et aīis ē vepz. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē.

Cor^m p3 nōa ab exponētib' ad expo': et aīis ē vepz. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē.

Cor^m p3 nōa ab exponētib' ad expo': et aīis ē vepz. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē.

Cor^m p3 nōa ab exponētib' ad expo': et aīis ē vepz. g et nōs. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē. **Ex ista** nē segf p. q' p' erit aliq istās q' erit aliq istās: et tñ n' p' erit ali que ps hore future: q' erit aliq ps eiusdē: p3 qz ps p expo nētes. et ita ccedit: q' p' erit aliq ps pportōnal hore future q' erit aliq ps pportōnalis eiusdē: n' tñ pma erit aliq ps ali c' pīs: q' erit aliq ps eiusdē.

Alique propositiones immediate post istans ptesens im cem ddictent: et cōuertēt: et eodē im mediate p' istans pīs nec ddictēt: nec cōuertēt: pbat: et diuido horā futurā i ptes p portionales minores vsus istās pīs vt p'. et q' p' ps erit. a. et z'. b. 3'. c. 4'. a. 5'. b. 6'. c. et sic circulariter i infinitū: deinde signo. g. d. ppōnes q' semp i. a. cōuertēt: et in. b. ddictēt. i. c. vō erūt iptinētes. isto posito: p3 pma ps ex quo im mediate p' B erit. a. et b. z' vō pbat: nā qñcūq erit. c. d. g. nec cōuertunt nec ddictent: sed im mediate p' hoc erit. c. ergo im mediate p' B d. et g. nec cōuertūt nec ddictēt. qd erat pbatū. **Ex ista** cōclutione segf p: q' im mediate post hoc erit ita q. d. et g. ppo pōnes pzi' ddictēt q' cōuertēt: et tñ nō im mediate p' B. g. et d. prius ddictēt q' cōuertēt: pzia ps p3 p exponētes: et z' silr: qz im mediate p' B. d. et g. conuertēt et ddictēt: n' g pzi' cōuertēt: q' ddictēt: nec et e. **Ex ista** segf q' i quolibz tpe teriato ad istās pīs erit: ita q. c. ē pzi'. b. et b. pzi'. a. et tñ nūq. c. erit pzi'. b. nec. b. p'. a. p' ps appet. qz in qlibz tali pte erit bec p pō vā. c. erit p'. b. et b. pzi'. a. puta i qlibz istāti iceptōis. c. vā alicui' sue pti. z' vō p3: ex dictis. qñ im mediate p' hoc erit tā. a. q. b. q. c. l3 nec. a. nec. b. nec. c. im mediate p' B erit.

His visis p3 solutio argumēti admittēdo cassi. et pso ante: nego nōa. vñ ex illis pmissis n' segf q. a. et b. im mediate post B erūt sil vā: sed solū segf q. a. et b. im mediate post hoc erūt sil: qd cōcedo i cāu illo: p3 g. q. a. et b. im mediate p' hoc erūt duo vā. et eadē im mediate p' hoc erit duo fla. nō tñ p' hoc erit ita: q. a. et b. fl' duo vā: aut duo fla. **Caplm de possibilitate et impossibilitate** ppōnū adiuicē.

Vgesimo scdo pncipalr ad qōuem arguit sic. h iuicē contrā dicit. Tu curris: tu nō curris: et eadē sunt i uicē ppossibilia: g pole ē duo ddictoria eē duo vā: nōa et z' cū maiorē: et minorē pbo sic bec copulatio ē polis: tu es hō: et tu curris: et tu nō curris: et ipa ē copulatio affirmatiua: g qlibet ei' ps pncipalis alteri ē cōpolis: et p nōs ille sūt cō poles: tu curris et tu nō curris: et z' nōa cū mīori: et maiorē ar guo sic. z' et z'. ps sūt cōpōles p' pti. igi illa copulatio ē pō sibilis: p3 nōa: qz sic inestigat ppossibilitas copulatiue: et aīis pbat: qñ z' ps ē ppossibilis pte pti. et z' ps ē cōpolis ei' dē pti. g z' et z'. ps sūt ppoles pte pti: p3 nōa. qz numer' pluralis pbat p singularē: et aīis ē manifestū: qñ bec sunt cōpōssibilia: tu es homo: et tu curris: et bec silr: tu es homo: et tu nō curris: quare et.

Pro solutione hui' argumēti pono. 4. nēs: qz p' ē ista. Aliq sūt ppossibilia vñ 3' q tñ nō sūt ppolia inter se: p3 de istis: tu curris: et tu n' cur ris: q sūt ppossibilia huic: tu es hō: q tñ nō sūt ppossibiles i ter se: ex quo ex eis sic p cise significādo nō pōt formari co pulatiua affirmatiua polis. **Ex ista** cōclutione segf p. q' cū aliq stāt duo ddictoria iter se ddictētia: q tñ n' stāt silr: p ex cclusiōe: qñ cū ista. tu es hō. stāt illa ddictoria: tu curris et tu nō curris: l3 n' silr s3 diuisis. **Ex ista** segf q' cū aliq stāt q' duo cui repugnāt eadē: p3 dato q' tenet ly duo diuisis: et ly eadē collectie. **Ex ista** segf p. q' cū aliq stāt te currere: et te nō currere: et tñ cū nullo stāt te currere et te nō currere: prima pars patuit. qz cum ista tu es homo: stant illa ddictoria: tu curris: et tu nō curris. scda vō pbat: qz da to pposito: tūc ex aliquo et ex illis ddictorijs silr sūptis pō set fieri copulatio affirmatiua ppossibilis sic p cise significā do. qd ē fl3. **Ex ista** cclusiōe segf p. q' cū aliq stāt te cur rere: et te nō currere: cū q' n' stāt te currere: et te nō currere: p3 qz ly stāt plis nūeriē idrns ad sēsū ppo' vñ dīfū: s3 ly stāt in singlī nūero: limitat ad sēsū ppo'. **Ex ista** segf q' cū aliq stāt a. et b. et a. et b. sūt. c. et tñ cū eodē n' stāt. c. p3 dato q. a. puer tat cū ly te currere: et b. cū ly te nō currere. c. vō cū illo copu lato te currere: et te nō currere. Si. n. cū aliq staret. c. tunc

cū illo stare: te currē: et te nō currere, qđ ē negatū. ¶ 3° 2°.
ē ista. Aliq̄ ppōes sunt sil' poles: et eedē nō sūt inicē 2 poles:
p3 de istis. tu curris. et tu nō curris: sunt. n. sil' poles. q2 sūt p
istāti pñti poles. q̄libet. n. illaz p hoc istāti ē polis: non tñ
sūt iuicēz cōpossibiles. ex quo ex eis sic pñse significādo
non ē formabil' vna copulatiua affirmatiua polis. ¶ Ex ista
pñe segt pmo. q̄ aliq̄ ppō ē polis cū alia: et eadē nō ē 2 polis
illi p3 d ista. tu es. q̄ ē polis cū ista: tu nō es. ex q̄ sunt simul
poles: non tamē ē cōpolis illi: ex q̄ formal' dicit. ¶ 2° se
gt q̄ aliq̄ ppōes sūt iuicē cōpoles: q̄ tñ nō stāt sil': s3 q̄libz
illaz alteri repugnat: p3 ex pōib' 2^a p3 et pma silr: ex q̄ il
la dēcōria sunt sil' polia. ¶ 4^a ē ista. Aliq̄ ppōes sunt
iuicē icōpoles: q̄z q̄libet cuilibz ē cōpolis. p3 d istis trib'
ois hō currit. tu es hō. tu nō curris: sunt. n. icōpoles: ex q̄ co
pulatiua scā ex illis ē ipolis: et q̄libz cuilibz est cōpolis: q2 p
ma ē cōpolis tā scōe q̄ tertie: et scōa est compolis: tā pme:
q̄ tertie: tertia ē cōpolis tā pme: q̄ scōe: vt liquet inuenti.
¶ Ex ista pñe segt pmo. q̄ aliq̄ sūt ppōes: q̄z q̄libz cui
libet est cōpossibilis. et tñ i illa copulatiua scā ex eis dē pñ
se vna ps alteri foret incōpolis: p3 corre^m ex pōib' ppōni
b' q̄ ad pñaptē. et quo ad scōaz pbať. signata tali coplatia
ois hō currit. et tu es hō. et tu nō curris. pma. n. ps repugnat
illi. tu es hō. et tu nō curris: q̄ ē ps illi' copulatiue. n. n. ē icō
ueniēs copulatiua eē ptē copulatiue. ¶ 2° segt. q̄ aliq̄ ē co
pulatiua cui' q̄libet cathegorica cuilibz cathegorice ē com
polla. et tñ non q̄libz ei' ppō cuilibz sue ppōni ē cōpossibi
lis. p3 d copulatiua scā. cui' pma ppositio scōe ppositioi:
que ē vna copulatiua: non est cōpossibilis. vt dictū est.

his visis p3 solo ad arg^m. negādo illa eē iuicē 2 polia
tu curris. et tu nō curris. et nego illā copula
tiua esse poles: tu es hō. et tu curris. et tu nō curris. et ad pba
tionē. scōa et tertia ptes sūt cōpoles pme pri. q̄ illa copula
tiua ē polis. nego 2^a az: imo nō segt. scōa et tertia ps sunt cō
poles pme pti. et sunt 2 poles iter se. q̄ coplatiua facta ex ill
ē polis. vt patuit ex q̄rta pñe. nec sic inuestigat politas co
pulatiue: s3 illo mō: q̄libet ps pñcipalis hui' copulatiue affir
matie hypothetice pñabilis ē polis. et q̄libet cuilibet ē cō
possibilis. q̄ copulatiua ē possibilis. pñā ē bona. s3 aūs ē fal
sum in assignatione pñcipalis argumenti.

¶ Cap^m de pñib' dīctiois: q̄ immediate post hoc erūt vē.

Vigesimo tertio pñcipalr ad qđnes
arguit sic. Dec inuicē dī
cunt. c. tāgit. a. et idē. c. nō tāgit. a. et possibile ē
eadē eē duo vā. sic adeq̄te significādo. q̄ qđ
vā. 2^a t3 cū pñā pñe aūtis. et scōaz pbo ponē
do: q̄. d. sit vna līea diuisa in ptes pportio
nales mīores vsus. c. punctū: icipientē mo
neri p transcundo. d. p remotionē de presenti: ita q̄ q̄libet
pars ipar erit. a. et q̄libet ps par erit. b. Deide diuidat hora
futura i ptes pportōales mīores vsus istans pñs: isto posi
to. arguit sic. h copulatiua. c. tāgit. a. et c. non tāgit. a. imedia
te post erit vā. q̄ pole ē illa duo dīctoria eē duo vā. p3 pñā
q2 talis copulatiua nō erit vā. nisi ābe partes sil' erūt vē: et
ois pbať. qñi immediate post hoc tam pma: q̄ scōa ps erit
vā. q̄ immediate post b illa copulatiua erit vā. p3 pñā. q2 sic in
uestigat vītas coplatiue: et aūs pbať. nā qñcūq. c. tāgit. a.
pma ps erit vā. et qñcūq. c. tāget. b. scōa ps erit vā: sed. c. i
mediate p' b tāget tā. a. q̄. b. q̄ immediate post hoc q̄libet il
laz pñum erit vera. qđ erat pbandū: antecedens autem
pater ex casu per exponentes.

Pro solutione hui' argumēti pono q̄tuor dēlu
siones. quaz prima ē ista. Imme
diate post hoc. c. tāget. a. et b. et tñ immediate post hoc. c. tā
get pñse. b. pma ps p3 ex casu. et scōa pbať. per exponentes
qñi post hoc. c. tāget pñse. b. et nullū erit istas post hoc qñ i
ter illud et hoc tāget pñse. b. q̄. c. maior pater: p resoluē
tes: et mīorē pbo. q2 si nō: dēf g aliqđ istas nō iter qđ: et b

istas. c. tāget pñse. b. et sit illō. g. et arguo q̄ iter. g. et b istas. c.
tāget pñse. b. q2 tñc. c. tāget pñse. b. demfando vñā ptē ei'
parē inter. g. et hoc istas: et tñc erit iter. g. et hoc istas: igi iter
g. et b istas. c. tāget pñse. b. ¶ Ex ista pñe segt pmo. q̄. c. i
mediate p' hoc tāget ifinita. a. et ifinita. b. et tñ immediate p'
b tāgit solūmō vñū. a. p3: p exponētes. ¶ 2° segt q̄ aliq̄ p
pō immediate post hoc infinities erit vā. et eadem immedia
te post solum semel erit vera. patet de qualibet istaz. c. tā
git a. c. nō tāgit. a. exponēdo vt pus. ¶ 3° 2° ē ista. c. nō tan
get pla. a. q̄. b. et tñ immediate p' hoc erit ita q̄. c. tāget pla
a. q̄. b. p' ps p3. q2. c. tāget ifinita. a. et ifinita. b. scōa ps ē cui
dēs: qñ i q̄l3 istāti i q̄. c. icipiet tāgere. a. erit ita q̄. c. tāget
pla. a. q̄. b. ex q̄ vltio tactū erit. a. ¶ Ex ista dēclōne segt p.
q̄ immediate p' hoc erit ita q̄. c. tāget pla. a. q̄. b. et tñ imedi
ate p' hoc erit ita q̄. c. nō tāget plura. a. q̄. b. pma ps patu
it: et scōa appet: q2 i q̄libz istāti i q̄. c. icipiet tāgere. b. erit
ita q̄. c. nō tāgit pla. a. q̄. b. q2 tē. b. erit pmo tactus sic. a. vlt
timo tāget ab ipo. c. ¶ 2° segt q̄. c. imedia te p' hoc tāget
a. et b. et tñ immediate p' hoc nō tāget. a. nec. b. pma ps p3 ex
casu: et scōa pbať: nā qñcūq. c. tāget aliqūē pñtū inter. a. et
b. tē nō tāget. a. nec. b. s3 immediate p' hoc tāget aliqūē pun
ctū iter. a. et b. q̄ immediate p' hoc nō tāget. a. nec. b. t3 pñtia.
et aūs ex casu. ¶ 3° dēclō ē ista. Aliq̄ copulatiua affirmatiua
immediate p' hoc erit falsa significādo pñse iuxta pñōnē su
az pñti: cui' q̄libz ps pñcipalis imedia te p' hoc erit vera:
p3 de ista. c. tāgit. a. et c. nō tāgit. a. vt arg^m pñcipale pbanit.
¶ Ex ista dēclōne segt pmo. q̄ aliq̄ vñs nō solubil' imedia
te post hoc erit fla: cui' q̄libet singularis quā apta nata est
hīe imedia te post hoc erit vera. p3 de ista. vtrūq3 istoz est
vez demōstratis pōib' dīctorijs: ipsa. n. cōtinue erit fal
sa. et tñ q̄libet istaz imedia te p' hoc erit vā. v3. hoc istoz ē
vez. demfando affirmatiua. et hoc istoz ē vez: dēfando
negatiua. ¶ 2° segt. q̄ aliq̄ ē pñā bona et formal': q̄libz p
missaz imedia te post hoc erit vā. et 2° is imedia te post hoc
erit falsū significātib' pmissis: et pñte iux cōez modū signi
ficādi. p3 d ista pñā. b istoz ē vez. et hoc istoz ē vez: dēfā
tis pōib' dīctorijs. igi vtrūq3 istoz ē vez. ¶ 4ª cōclō ē
ista. Aliq̄ ppōes erūt vere: et tñ nunq̄ erit ita sic ille signi
ficabūt. pater de istis. c. tāgit. a. c. non tangit. a. q̄. n. erūt
vere manifestum est: sed q̄ nunq̄ erit ita: sicut ille signi
ficabūt. p3. q2 nunq̄ erit ita q̄. c. tāgit. a. et q̄. c. non tangit.
¶ Ex ista cōclōne segt pmo. q̄ illa pñā nō valet. ita erit sic
p' significabit: et ita erit sic scōa significabit. q̄ ita erit sic il
le due significabūt: sic nō segt. ita erit q̄ b istoz ē vez: et ita
erit q̄ b istoz ē vez. dēfando pōza dīctoria. q̄ ita erit q̄
vtrūq3 istoz ē vez. ¶ 2° segt. q̄ ista pñā nō valet. si aliq̄
ppōes sunt vē. ita est sic ille significāt. q̄ si aliq̄ ppōes
erūt vē. ita erit sic ille significabūt: sic nō segt: si aliq̄ ppōes
sunt vere: ex bis ē formabilis copulatiua affirmatiua ve
ra. ergo si aliqūē ppōes erūt vere ex bis erit formabilis
copulatiua affirmatiua vera. vt p3 ex predictis dēcōijs.

his visis p3 solutio rōnis admittēdo casuz: et vlti'
nego q̄ illa copulatiua erit vā. Et ad pba
tionē. taz prima ps: q̄ scōa imedia te post hoc erit vera. igi
illa copulatiua imedia te post hoc erit vera: nego pñtiā:
nec sic inuestigat vītas copulatiue: o3 aūt sumere in aūtē: q̄
ille ptes erūt sil' vē. qđ negatur. l3. n. imedia te post hoc ille
erunt vere. et imedia te post hoc erunt false: non tamen
simul erunt vere: nec simul erunt false. quare rē.

¶ Ca^m d exceptiua pñi et scōi ordinis: et q̄l' est probāda.

Vigesimo quarto principaliter ad q̄
stionem arguitur sic. hec i
uicem contradicunt. Tu incipis scire com
munem ppōnem pñter. a. tu non incipis sci
re cōez pñōnē pñter. a. et pole est eadē esse
duo vera. ergo itentū. tenet pñsequētia. cū p
ma parte aūtis: et scōam pbo ponendo.

Dubium

q tu scias comunem propositionem pter. a. et q immediate an istas pns sciuiti. a. et immediate post istas pns scies. a. isto posito: pbat affirmatia sic. tu scis oem ppone pter. a. et no immediate an istas pns sciuiti oes ppone pter. a. igit tu icipis scire oem ppone pter. a. p3 nia a ca vitatis ad pponez hnt illaz cam: et ans e vep per casu. igit et nia. Deinde pbat negatiua: qz si no: de f opp. et arguit sic: tu icipis scire. oes ppone pter. a. igit tu n icipis scire. a. nia e contra ca: et t3 nia: ab exceptiua ad altera exponete. vnde a fili opti me segf: tu pmittis mibi oem denariu pter. a. igit tu non promittis mibi. a. et ita videtur in pposito sequi: vel detur causa diuersitatis.

1° 2° Pro solutione huius argumeti pono quatuor nes qz pma sit ista. Aliq est exceptiua ppa cui terminus a quo fit exceptio: ita imobilis distribuit in placete: sic in exceptiua: p3 d ista: tu icipis scire oes ppone pter. a. vbi ly ppone suppoit distributiue imobilis vtute dictois exceptiue: vel salte rone toti aggregati ex si gnovli: et dictoe exceptiua. et in suo placete eodem mo supponit. et tu icipis scire oem ppone: vt alias patuit. Ex ista conclone segf p. q. aliq terminus imobilis distribuit: q nec ab aliq: nec ab aliqb oes sua recipit imobilitate: p3 de illo termino ppone: q bz duplicem imobilitatem. vna recipit a vbo icipio: altera vo ab aggregato sequentiu si gnov. Et z^o segf. q. aliq terminus bz duplicem imobilitatem: et tñ n bz duplicem suppone: p3 de eodem termino: q no alr qz distributiue supponit: vt p3 itueti. Et z^o e ista. Aliqua e exceptiua ppa: c^o pbatio n icipit: nec e icipienda a dictione exceptiua: p3 de ista. ois ho videt oes asinu pter brunellu. n. e pbada exceptiue. sz vlr: ex q pms terminus e signum vlc affirmatiuu cui e dterminabile mobilis distribuitur.

Cor^m Ex ista pñe segf p. q. sic aliq e exceptiua ppa c^o sub3 supponit imobilis: ita aliq e exceptiua ppa cuius sub3 imobilis distribuit: pma ps patz de tali. ois ho pter sor. currit. z^o vo ps liqr de tali. ois ho videt oem hoiez pter sor. Et z^o segf. q. sic aliq e exceptiua nulli qtitat: ita aliq e qta figurat situabil: pma ps p3 d istis: ois ho pter sor. currit. nlls ho ni si sor. disputat. z^o ps p3 d istis: ois ho videt hoiez pter sor. aliq ho videt oes hoiez pter sor. ho videt oem hoiez pter sor. tu pmittis oes dnariu pter. a. pma. n. e vlis: scda pticularis. 3^a indefinita. 4^a singularis: ex q segf: q tres p^o sit situa biles i figura. Et z^o e ista. Sic ois exceptiua pmi ordis e exceptiue pbada: sic nulla scdi ordis e exceptiue ifereda: vo co at exceptiua pmi ordis illa: c^o pbo icipit a sig exceptio vlr suu dcoziu. vt ois ho pter sor. n currit. ois ho pter sor. currit. et exceptiua scdi ordis voco illa: c^o pbatio icipit ab alio termino: qz a dictoe exceptiua: ut ois ho videt oes asinu pter brunellu. tu icipis scire oes ppone pter. a. p3. n. q pme exceptiue exceptibilis pbat. alia vo p alia signa. Ex ista pñe segf p. q. sic aliq exceptiua ppa e vlis: vel indefinita. ita aliq ppa e exclusiua. et aliq reduplicatiua. p^o ps est onsa. et scda e enides d istis. tñ ois ho pter sor. currit. pla. in qstum ho e oiaial: pter irroale. Et z^o segf. q. aliq exceptiua ppa e scdi ordis: c^o qz singulari e pmi ordis. p3 d ista. ois ho e oerisibile. pter sor. q e scdi ordis. et tñ qlibet talis. iste ho e oerisibile pter sor. e pmi ordis. Et 4° cōclo e ista. Aliq e ppoe exceptiua pmi ordis. cui exceptiua placēs e scdi ordis. p3 de ista. ois ho pter sor. videt oes asinu. pter brunellu. ipa. n. e pmi ordis. ex q pbatio icipit a dictoe exceptiua. et ei placēs e scdi ordis. s. ois ho videt oem asinu pter brunellu. ex q pbatio icipit a signo vli. Ex ista pñe segf p. q. aliq e exceptiua ppa scdi ordis: c^o placēs e exceptiua ppa pmi ordinis. p3 d ista. tñ B e oerisibile pter sor. q e scdi ordis. et il la q e sua placēs. s. B e oerisibile pter sor. e pmi ordis. vt p3 ex ocis. Et z^o segf. q. sic aliq exceptiua ppa e vlr: vel indefinite pbada: ita aliq ppa e exclusiue: vel icipitue iferen

da. p3 istud correlariu ex dictis. hec. n. ois homo videt oes asinu pter brunellu. e vlr pbanda: et sua placēs indefinite: vel resolutorie: hec vo. tñ ois ho pter sor. currit. e exclusiue pbada. et illa. tu incipis scire omnem ppositionez pter a. icceptibiliter inferenda.

His visis p3 solutio ronis admittedo casu et concedo illa. tu icipis scire oem ppone pter a. et ad iprobatione: nego pñam. nec arguit ab exposita ad vna suaz exponetiuz. qz illa n e exponibilis: nec pbabilis rone dictiois exceptiue: cu sit scdi ordis. sz rone icceptiois e ipa calr ifereda. et ad similitudine dico. q n pcedit ad pp. qz illa. tu pmittis oem dnariu pter. a. n bz pbatioe: q non duertat cu pbatioe dictiois exceptiue qliter n e i pposito et ita patet. q aliqua est exceptiua ppa affirmatiua que non e alicuius sue exponentis illatiua. qre zc.

Caplm de excessu: quo maius excedit minus.

Vgesimo qnto pncipalr ad qñem arguit sic. hic sunt duo va i casu. A. e triplu ad. b. et nullu. a. e triplu ad b. et ista sunt duo ddictoria. igit qstio va. nia t3 cu minori. et maiore pbo ponedo q. a. sit pedale: et b. subduplu ad. a. et sit vnu. a. oia. et vnu b. oia. tunc nullu. a. e tripluz ad. b. q oia. e pñe du ad. b. p casu. et q. a. est triplu ad. b. pbat. a. excedit. b. p pedale. et b. e solu semipedale: igit a. e triplu ad b. p3. et ans pbat. a. excedit. b. p duo semipedalia: igit a. excedit b. p pedale. p3 nia: qz duo semipedalia constituit pedale. et ans pbat: et sint. d. c. medietates. a. pedalis: et sic. a. excedit. b. p. c. semipedale: et ide. a. excedit. b. p. d. semipedale. igit. a. excedit. b. p. d. et c. semipedalia: et per sequens: per duo semipedalia: quare zc.

Pro solutione huius argumeti pono. 4. nes: qz p^o e ista. A. e duplu ad. b. et tamen b. e duplu ad. a. pbat. et pono: q. a. sit qdrupedalr logu: pedalr latu: et pedalr pfundu. b. vo bipedalr longu: bipedalr latu et bipedalr pfundu. isto posito: arguit pma ps pñis sic. a. bz qtitate duplam ad qtitate. b. igit. a. e duplu ad. b. p3 nia ab vno couertibili ad reliquu. et ans pbat. a. bz logitudinē dupla ad logitudinē. b. igit. a. bet qtitate ad qtitate. b. p3 nia ab iferiori ad suu superi affirmatie et sine ipedimeto: ans at e casus. Ex ista pñe segf p. q. a. e du ad. b. et tñ b. e mai. a. p^o ps patuit. et scda pbat. qñ ta. a. qz. b. e mag. et a. n e ita magnu sic. b. g. b. e mai. a. p3 nia. ab exponetibus ad expo. et minore pbo. qz. a. cotinet solummo. 4. pedalia. n coicatia bz oes dimensioe. b. vo ctinet sex pedalia n coicatia fm oes dimensioe: ita q qd3 illoz e pedalr logu et pedalr pfundu. igit. a. n e ita magnu sic. b. Et z^o segf. q. a. n e eqle. b. et tñ. a. bz qtitate eqle qtitatis. b. p^o ps p3. et z^o pbat. qz. a. bz logitudinē eqle longitudini. b. igit. a. bz qtitate eqlem qtitati. b. p3 coia. vt pus. et ans e mani. qz. a. bz bipedale longitudinē: medietate toti sue latitudis q e equal bipedali. b. Un nondu qz l3 sequat. a. bz qtitate dupla ad qtitate. b. igit. a. e du ad. b. n tñ segf. a. bz qtitate eqle qtitati. b. igit. a. e eqle. b. duplu. n. et subduplu sunt relatiua supponis et supponis. sz eqle et ineqle sunt relatiua egeratie: tñ bene segf. dimensio. a. e equal dimensio. b. igit. a. e eqle. b. sz ans e falsu p qlibet dimensioe. a. bipedalitas. n. n e dimensio. a. sed sue ptes. Et z^o conclo e ista. A. e z^o eqle. b. et tamen non bz tanta qtitate qtra bz. b. pbat. et pono. q. a. sit bipedale fm oem dimensioe. b. vo tripedale bz longitudinē. et bipedale fm alias dimensioes: isto posito: pma ps: qñ aliq dimensio. a. est equal alicui dimensio. b. et scda ps segf. ex casu. qñ. b. excedit. a. p vnu pedale. Ex ista conclone segtur. q. si. a. e equale. b. fm longitudinē. a. e eqle. b. non tamen si. a. est tantu sicut. b. fm longitudinē. a. est tantu sicut. b. qz ita: et sicut: tantu et qtu includunt ov

20 solutione

bus argumēti ponunt quatuor
relatiua inuicē cōuertunt: que tñ nō sunt inuicē correlatiua
p3 de istis: duplū & cētuplū. sunt enī relatiua: qm̄ duplū re-
ferē ad subduplū: & cētuplū ad subcētuplū: & cōuertunt p
argumētū: s3 nō sunt inuicē correlatiua: q2 tūc hec pñā cēt
bona. a. ē duplū ad. b. g. b. ē cētuplū ad. a. s3 notū est hāc cō
sequētiā nō valere. ¶ Ex ista pñe seqt p. ¶ Aliqđ ē relati
uius cui nō cōrriidet nisi vnū correlatiuū: & tñ infinita rela-
tiua sunt cū illo cōuertibilia (p3) nā isti relatiua duplū: nō
correspondet aliud correlatiuū q3 ly subduplū: & tñ infini-
ta relatiua sunt cū illo cōuertibilia: videlz triplū: qdruplū:
quintuplū: & sic de alijs in infinitū. ¶ Scđo sequit. ¶ Ali
qđ est relatiuū cū quo magis cōuertit nō correlatiuū q3 cor-
relatiuū (p3) q2 optime sequit. duplū agit p se in. a. g. cētū-
plū agit p se in. a. & ecōtra: sed ex isto ante nō seqtur: q sub-
duplū agit per se in. a. ¶ 2^a ē ista. Aliq sunt duo correla-
tiua q cū termino aduerbiali vel supplēte vicē eius nō sūt
inuicē illatiua (p3) q2 nō sequit. a. est plus q3 duplū ad. b. g.
b. est plus q3 subduplū ad. a. dato enī q. a. cēt vndiq3 tri-
pedale: & b. pedale: foret añs verū sine pñte: sed bene seqt
a. est plus q3 duplū ad. b. g. b. est minus q3 subduplū ad. a.
& pñs est verū sicut & añs. ¶ Ex ista pñe seqt p. ¶ Istā 2^a
nō valet. a. est duplū ad. b. in. c. loco: g. b. ē subduplū ad. a. i.
c. loco (dato enī) q. a. sit i. c. loco: & b. i. d. loco: est añs verū
& pñs falsū. ¶ 3ª seqt. ¶ Istā pñā nō valz. a. ē duplū ad. b.
f3. c. q3ritatē g. b. ē subduplū ad. a. f3. c. q3ritatē (supposito
nāq3) q2 total' q3ritas. a. sit. c. & total' q3ritas. b. sit. d. est añs
verū: & cōsequēs falsū (ex eo) q2. b. nō est subduplū ad. a.
fm. c. q3ritatē: sed fm. d. p. casu3. ¶ 3^a ē ista. A. erit rela-
tiuū ad. b. & tñ. b. nunq3 erit subrelatiuū ad. a. pbať (p po-
no) q. a. sit vnū bipedale: & p totā horā futurā erit bipeda-
le: s3 nō erit. a. imo. c. b. vō sit pedale: & tātē q3ritatis pñte-
tie erit: s3 nō mutabit denoiationē: isto posito (p3 pma ps
pñonis) qm̄ hoc erit relatiuū ad. b. demonstrādo. a. & hoc ē
vel erit. a. g. 2ª pars p3 q2 nullū. a. post b. erit. a. vt sup-
pono: g. b. nō erit subrelatiuū ad. a. ¶ Ex ista pñe seqtur p
mo q. a. erit relatiuū ad. b. quādo. b. erit cētuplū ad. a. et tñ
vnū. a. erit oē. a. probat & pono q vnū bipedale sit alicui?
centesima pars sit etiā. a. que erit omne. a. ita q illud bipe-
dale nunq3 amplius erit. a. b. vō sit: & erit centuplum ad il-
lam partem que erit. a. isto posito patet correlariū. ¶ Se-
cundo sequit. ¶ Q. a. & b. erunt duo q3ta quorum vnū erit re-
latiuū ad reliquū: & tamen nec. a. erit relatiuū ad. b. nec
b. erit relatiuū ad. a. (patet) dato q. a. sit bipedale: & b. pe-
dale: & q nunq3 post hoc aliqd denominabit. a. nec aliqd
denominabit. b. isto posito p3 correlariū intuenti. ¶ 4^a
cōclusio est ista. A. erit relatiuū ad. b. & b. erit relatiuū ad
c. & tamē illud. a. nunq3 erit relatiuū ad. c. (patet ista cōclu-
sio) suppono cuz pma parte: q. a. & c. nunq3 simul erūt. isto
posito manifestū est q. a. nunq3 erit relatiuū ad. c. ex quo
a. & c. nunq3 simul erūt. ¶ Ex ista cōclusionē sequit pmo. ¶
Q. a. erit in relatiua maius q3 erit. c. & tamē. a. nō erit rela-
tiuū ad. c. Secūda pars ē euidēs: & pma probat. nā. a. erit
maius q3 erit. c. & non indiuisibilibiter maius (vt suppono)
ergo in aliqua pportione: sed nō videtur in qua proportio-
ne vltimate & cōplete: nisi in pportione dupla. ergo. a. erit
maius q3. a. in pportione dupla: & per cōsequēs. a. erit in du-
plo maius q3 erit. c. ¶ Secūdo sequit. ¶ Q. qñcūq3 erit. a. b. & c.
& c. erunt: & ecōtra: & tñ. a. erit relatiuū ad. b. & b. erit relati-
uum ad. c. & tamē. a. nunq3 erit relatiuū ad. c. probat (p po-
no cum prima parte conclusionis: q. a. erit relatiuū ad. b.
& q. c. aliquādo erit. c. & aliquādo erit non. c. sic q quando-
cūq3 ipsum erit. c. b. erit relatiuum ad ipsum. c. & non. a. &
quandocūq3. c. erit nō. c. a. erit relatiuum ad ipsum: isto po-
sito patet correlariū.

tributionem: & nullā includit equale vel inequale. ¶ 2° se-
quit. ¶ Q. si. a. est duplū ad. b. fm longitudinē. a. est duplum
ad. b. nō tñ si. a. est maius. b. fm latitudinē. a. est maius. b.
qm̄ duplū & triplū nullā includunt distributionē: quaz tñ
includit cōparatiuus gradus. ¶ Notandū tñ q phisice lo-
quēdo illud est alteri equale: vel duplū ad illud: quod f3
omne dimēsiōne est tale: qualiter sum sepe locutus. sed ad
pñs sophistice pcedo variādi causa tribuēdi modū. ¶ 3^a
cōclusio est ista. a. excedit. b. per duo semipedalia: & tamen
a. nō excedit. b. nisi per vnū semipedale. pma pars patuit
in casu argumēti. & secūda pbat in eodē casu: quia. a. ē pe-
dale. b. semipedale fm omne diuisione3. igitur. a. non exce-
dit. b. nisi per vnū semipedale. quare &c. ¶ Ex ista pñe seq-
quitur pmo. ¶ Q. per vtrūq3 istoz semipedaliū. a. excedit
b. & tñ. a. nō excedit. b. nisi per alterū ipsoz. patet vt prius.
¶ Secūdo seqt. ¶ Q. a. excedit. b. pñse per vnū istoz: & tñ
per nullū istoz precise. a. excedit. b. pma pars p3: & scda filr:
ex quo per qđlibet istoz. a. excedit. b. ¶ 4^a ē ista. Taz
a. g. b. est pñse bipedale: & tñ. a. excedit. b. per bipedale: p-
batur & pono q. a. sit bipedaliter longū: bipedalr latū: & bi-
pedalr pfundū. b. vō bipedaliter lōgū bipedalr latū: & bipe-
daliter pfundū. isto posito (p3) ex quo. a. supaddit. b. duo
pedalia. ¶ Ex ista pñe seqt p. ¶ Q. b. est precise pedale: & tñ
b. nō ē precise pedalis q3ritatis. pma pars p3. p exponētes:
& ex alio: q2 nō reffert addere dictionē exclusiua pñcato i-
recto. 2ª vero est euidēs. q2. b. est alterius q3ritatis q3 pe-
dalis: ex quo est bipedale. ¶ 2° sequit. ¶ Q. illa pñā nō valz
b. est pñse pedale. igit. b. nō est bipedale. añs enī est vēr
& pñs falsū (vñ cōcedo) q. b. est pñse pedale: & idēz. b. est
pñse bipedale: sicut idē hō est precise calidus: & pñse alb^o.

His visis re spōdet ad rōnez admissio casu: nego illā
a. est triplū ad. b. & ad pñationē respōde-
tur tripliciter. pmo negādo illā pñā p duo semipedalia. a.
excedit. b. igitur. a. excedit. b. per duo semipedalia: nec se-
quitur p duo semipedalia. a. excedit. b. & eadē sunt vnū pe-
dale. igit p vnū pedale. a. excedit. b. sed bene sequit. igit p
aliqua que sunt vnū pedale. a. excepit. b. 2° negat illā 2^a
a. excedit. b. p duo semipedalia. g. a. excedit. b. p vnūz pe-
dale. alternatis enī vicib^o. a. excedit. b. p duo semipedalia:
semp vnū cōmēsurādo. b. iō bene seqt. a. excedit. b. p duo
semipedalia sine cōmēsuratiōne alicui? illoz ad. b. igit. a.
excedit. b. p pedale: sed añs ē falsū. 3° rñdet obligatorie
negādo illā. a. excedit. b. p duo semipedalia: ēt pñter. a. ex-
cedit. b. p. c. d. semipedalia. Et ad pñationē. a. excedit. b. p
c. semipedale: & excedit. d. per. b. semipedale: concedendo
primā partem: nego secundāz tanq3 repugnantem posito
cum opposito bene negati: & vno concessio. sequitur enīz. a.
est pedale duplum ad. b. & non excedit. b. per. c. d. & excedit
b. p. c. semipedale. igit nō excedit. b. p. d. semipedale. ma-
ior est casus cū opposito bñ negati: & minor ē concessio: vbi
vero pmo pponeret illā. a. excedit. b. p. d. semipedale: & ce-
deret eā: & negaret alterā scđo loco ppositā. quare &c.
¶ Capitulū de illatiōe terminoz correlatiuoz inuicē.

Vgesimo sexto pñcipalr ad qñē ar-
guē. ista sunt duo vera i
casu. A. est cētuplū ad. b. & idē. a. nō ē centu-
plū ad. b. & eadē inuicē dīdicunt. g. qđ vā. t3
pñā cū minoz: & maiorē pbo: ponēdo q. a.
sit bipedale fm oēm dimēsiōne. b. vero pe-
dale fm oē3 dimēsiōne. isto posito p3 q. a.
nō est centuplū ad. b. & q. a. ē cētuplū ad. b. pbať. a. est du-
plū ad. b. g. a. est cētuplū ad. b. p3 pñā: ab vno conuertibili
reliquū: q2 duplū & cētuplū cōuertunt. oē. n. duplū ē cē-
tuplū: & ecōtra: qđ pbať: q2 oē duplū ad. suā medietatē est
centuplū ad suā centesimā pñte: & oē cētuplū ad aliquā eius
pñte ad aliqd aliud ē duplū ad suā medietatem.

His visis

respondet ad rationes procedendo ista esse duo contradictoria: et negando ipsa duo esse vera: et ad probationem nego illa. a. e. centuplum ad. b. et tunc ad argumentum. a. e. duplum ad. b. g. a. e. centuplum ad. b. nego contrarium (et ad probationem) dico: quod si arguas ab uno convertibili ad reliquum: tamen fallit argumentum: quod non arguitur ratione totius extremi: sed ratione partis: sed enim duplum et centuplum sunt iuices convertibilia: non tamen duplum ad. a. et centuplum ad. a. sicut in alijs sepius patuit: hoc enim et risibile iuice convertuntur: et tamen non sequitur: tu es risibilis in. a. loco. g. tu es hoc in. a. loco: quod casu posito: est alius verus: et tamen falsus. quare etc.

Capitulum de finitate et infinitate numeri.

Vgesimo

septimo principaliter ad quod non arguitur sic: hec sunt duo vera in casu. A. e. numerus finitus: et idem. a. non est numerus finitus: et eadem est contradictio. g. quod vera (quia tunc cum minori) et maiore proba sic (et pono) quod. a. sit numerus quatuor punctorum: isto posito (p3) quod. a. e. numerus finitus: et quod. a. non sit numerus finitus arguitur sic: si alius sit numerus cuius omnes unitates non sunt finite ille numerus non est finitus: sed. a. e. hoc. g. etc. p3 quia cum maiori. et minore proba. a. e. numerus: et omnes unitates. a. non sunt finite. g. a. e. numerus: cuius omnes unitates non sunt finite (p3 quia cum maiori) et minore proba sic: nulle sunt omnes unitates. a. g. omnes unitates. a. non sunt finite (p3 quia) tenendo ly omnes collectivae: et alius probatur: quod nulle due sunt omnes unitates. a. nec aliquae tres: ne aliquid quatuor. g. etc. p3 quia cum prima parte. et secunda probatur: quod i. a. numero sunt quatuor binary: et quatuor ternary. tertia pars est p3: quod quatuor unitates quae sunt ista quatuor puncta non sunt illius. a. sed sunt ipsius. a. g. non sunt omnes unitates illius. quare etc.

2o solutione

huius argumenti pono quatuor rationes: quarum prima est ista. Nulla unitas est alicuius numeri nisi illa sit pars eiusdem: ista pars inducit: quoniam si aliqua unitas est numeri binary: illa est pars numeri binary: et si est unitas numeri ternary: ista est pars numeri ternary: et sic de alijs. Ex ista ratione sequitur primo. Quod nullus numerus est alicuius numeri nisi ille sit pars eiusdem: p3 ex ratione et inductiva. si enim binary est numeri ternary: ille est pars illius: et si est numeri quaternary: ipse est pars eiusdem. et sic de alijs. Et 2o sequitur. Quod quatuor unitates nullius numeri quaternary sunt omnes unitates: probatur: nam si quatuor unitates alicuius numeri quaternary sunt omnes unitates. g. ille quatuor unitates sunt illius numeri: sed ille quatuor unitates sunt numerus quaternarius. g. numerus quaternarius est numeri quaternary: et p3 quia numerus quaternarius est pars numeri quaternary: quod est impossibile sumendo numerum proprie. Et 3o est ista. Omnes unitates. a. numeri sunt: et nulle sunt ille (p3 pars) tenendo ly omnes divisiva: quod aliquid unitates. a. numeri sunt: et nulle sunt unitates. a. numeri quoniam ille sunt. g. omnes unitates. a. numeri sunt: et p3 probatur: quod si aliquid unitates sunt ille. g. aliquid unitates sunt omnes unitates. a. numeri: tamen est falsum siue teneatur ly omnes collectivae: siue divisiva ut probavit argumentum: quia tunc: quod relatum refert terminum distinctum in ordine ad suum signum. Ex ista ratione sequitur primo. Quod omnes unitates. a. numeri sunt: et ille sunt finite: et tamen nulle unitates finite sunt ille. prima pars et ultima patuit: et secunda probatur: quoniam ly ille supponit distributive per dependentiam ad illud terminum unitates: et est subiectum. g. equaliter istis: omnes unitates. a. numeri sunt finite: sed hec est vera. g. etc. Et 2o sequitur. Quod omnes unitates. a. numeri sunt due: vel tres: et tamen nec omnes unitates. a. numeri sunt due: nec omnes sunt tres. p3 pars p3: per exponetes: ex quo nulle quatuor unitates sunt. a. numeri tenendo ly quatuor collectivae. secunda vero pars est evidens: quod suum contradictorium est falsum: ut p3 per exponetes. Et 3o est ista. Alius est maximus numerus. a. et tamen nullus numerus est omnes unitates. a. p3 pars probatur sic: per numerum ternarium. a. e. maximus numerus. a. ergo aliquid est maximus numerus. a. alius probatur: quod ille numerus est numerus magnus. a. et nullus numerus. a. e. maior illo. g. ille numerus est maximus. secunda vero pars p3: quoniam nulle unitates sunt omnes unitates

tes. a. sed omnis numerus est aliquid unitates. g. nullus numerus est omnes unitates. a. quia tunc cum minori: et maior est probata superius. Ex ista ratione sequitur primo. Quod i. a. numero sunt quatuor numeri ternary: quorum quilibet est maximus numerus. a. p3 dato: quod ille unitates sunt. b. c. d. g. nam per numerum ternarium. g. e. b. c. d. e. maximus numerus. a. ut p3 per exponetes. g. per idem scilicet numerus ternarius. a. g. e. c. d. g. et tamen 3o ternarius. g. e. d. g. b. et 4o scilicet. g. e. g. b. c. quare etc. Et 2o sequitur. Quod ista quia non valet: per numerum ternarium. a. e. maximus numerus. a. g. nullus numerus. a. e. ita magnus sicut per numerum ternarium. a. nec arguitur ab exposita ad alteram exponenti. quod non conceditur alius exponendo suplativum positive: sed comparative. Et 4o est ista. Alius numerus est finitus: cuius omnes unitates non sunt finite: p3 tenendo ly omnes collectivae: vñ. a. numerus est finitus: cuius omnes unitates non sunt finite: quod nulle sunt unitates. a. numeri: ut patuit: nec iste dicitur omnes unitates. a. sunt finite: omnes unitates. a. non sunt finite: tenendo ly omnes in prima divisiva et in secunda collectivae: imo ambe sunt simul vere. Ex ista ratione sequitur primo. Quod illa quia non valet omnes unitates. a. non sunt finite. g. nulle unitates. a. sunt finite: et si alia illa regula: negatio postposita facit egpollere suo dicio: verum est: quoniam si signum vltimae divisiva teneatur: cuius oppositum supponitur in hac ratione. Et 2o sequitur. Quod illa quia non valet: omnes unitates. a. non sunt finite. g. aliquid unitates. a. non sunt finite: nec arguitur ab uno subalterno ad reliquum: quoniam alius nullibi subalternatur: nisi signum divisiva sumatur: signum enim vltimae non constituit figuram nisi divisiva sumatur: ut in altero principali videbitur.

His visis

p3 solutio rationis procedendo illa contradictoria: et negando illa. a. non est numerus finitus: et ad probationem: si alius numerus sit: cuius omnes unitates non sunt finite: ille non est finitus: sed. a. e. hoc. g. etc. respondet quod si in maiori ly omnes tenetur collectivae: illa maior est falsa ut ostendunt rationes: si autem divisiva sumatur: nego minorem: et cedo: quod. a. e. numerus: cuius omnes unitates sunt finite. et ad rationem nulle sunt omnes unitates. a. g. non omnes unitates. a. sunt finite: nego contrarium: quia tamen est bona si in parte ly omnes teneretur collectivae: quare etc.

Capitulum de signo vltimae: et az collectivae: quaz divisiva tentio.

Vgesimo

principaliter ad quod non arguitur sic: sunt duo vera. Omnes apostoli sunt. i. z. et aliquid apostoli dei non sunt duodecim: et eadem formaliter iuice dicitur. g. quod vera: quia tunc cum minori: quod vltis affirmativa: et particularis negativa de vltimis extremis debite supponitur: sunt contradictoriae in figura: sed sunt verae. g. etc. sed maiorem proba: nam quod negativa sit vera: manifestum est: quod petrus et paulus non sunt. i. z. et petrus et paulus sunt aliquid apostoli: ergo aliquid apostoli dei non sunt duodecim: p3 quia: ab inferiori ad suum superius negatio postposita et cum obito medio. et alius est verus. g. et quia. i. a. probatur vltis affirmativa sic: isti sunt duodecim: et isti sunt omnes apostoli demonstrando utique omnes apostolos. igitur omnes apostoli dei sunt duodecim: p3 quia affili tunc in numero singulari: quod in plurali: nam optime sequitur: hoc currit: et hoc est omnis hoc. g. omnis hoc currit. et isti currunt: isti sunt omnes homines. g. omnes homines currunt: quare scilicet vltis sequitur per positionem. huius argumenti pono quatuor rationes: quarum prima est ista. Alius est vltis affirmativa

2o solutione

ma cuius subiectum supponit per plures: et tamen non contingit descendere ad aliquid: nec ad aliquid illarum: p3 de ista: omnes apostoli dei sunt. i. z. supposito quod ly omnes teneatur collectivae: quod. n. illa sit vltis: p3: quod scilicet terminus cōis solo signo vltis determinatur denotante ipsam: sic. n. signum vltis tertiū divisiva: facit propositionem vltimam: ita et tentum collectivae. Itē quod subiectum supponat per plures manifestum est: quod supponit per omnes apostolos: et quod non contingat descendere ad aliquid illorum: nec ad aliquid eorumdem: probatur: quod non sequitur: omnes apostoli dei sunt. i. z. sed petrus et paulus sunt apostoli dei: g. petrus et paulus sunt. i. z. Ex ista ratione sequitur primo. Quod alius terminus supponit per plures: et tamen non supponit per aliquo illorum: nec per aliquem eorumdem: p3 de subiecto illius vltis: ex quo enim supponit per omnes apostolos dei: supponit per plures: et quod non contingat descendere ad aliquid: nec ad aliquam illarum: id non supponit

Cor^m p aliquo: nec p aliquibus eorūde. ¶ Scōo sequit. Qd aliq
est vlis cuius subz supponit p pluribus: tñ nō ē apta nata
bre nisi vnā singularē (p3 de p̄dicta vli) q nō ē apta nata
bre nisi vnā talē: isti apli dei sūt duodeci dēmōstrādo oēs
2° aplōs dei: t tenēdo ly isti collectie. ¶ 2° ē ista. Aliq ē vlis
affirmatiua: cui cōrūd3 taz p̄ctularis q̄ indefinita: cui tñ nō cor
rūdet ppō subalterna (p3 de ista) oēs apli dei sūt duodeci
cui cōrūd3 h p̄ctularis: aliq apli dei sūt duodeci: t h defi
nita: apli dei sūt. iz. t tñ illa nō h3 subalternuz: qm si h̄ret:
maxie: videt vna dictaz ppōnū: t cu3 q̄l3 istaz sub d̄rie
tur illi: aliq apli dei nō sūt. iz. tunc illa iuicē d̄diceret: aliq
apli nō sūt. iz. t oēs apli sūt duodeci: qd ē falsuz: qz q̄l3 ista
rum ē vera. ¶ Ex ista h̄ne segt p. Qd sic sub subo vlis affir
matie supponēte p pluribus nō p̄tingit descēdere copula
tiue: ita sub subo sue p̄ctularis: vel indefinite nō p̄tingit d̄scē
dere d̄finitie (p̄ma p3 p3) qz nō segt: oēs apli dei sūt duo
decī t isti sūt oēs apli dei. ḡ isti sūt duodeci: t isti sūt duode
ci3 t sic de singulis (p̄a p3 segt) qz hoc argu^m nō val3: aliq
apostoli sūt duodeci t isti sūt oēs apli. ḡ isti sūt duodeci vel
isti sūt duodeci: vel sic de singulis. ¶ 2° segt. Qd sub subo
vli p̄dicte: vel p̄ctularis sue: aut indefinite p̄tingit descēde
re copulati vel p vnā ppōnē singularē: p3: qz optime segt:
oēs apli sūt. iz. t isti sūt oēs apli. ḡ isti: t isti: t sic de singulis
sūt. iz. d̄mōstrādo p̄tinue solū duos: vel tres. ex eodē aīte:
ē segt singl̄r: qz isti apli dei sūt. iz. dēmōstrādo oēs: p̄similiter
3° d̄scēdat sub subo p̄ctularis vel indefinite. ¶ 3° ē ista. Ali
qua ē vlis affirmatiua q nō ē p̄p̄e exponibiliter p̄bada: s3
more p̄ctulariū resolubli iferēda: p3 de p̄dicta vli cui^o nō
sūt ille exponētes: apli sūt. iz. t nulli sūt apostoli qn illi sūt
iz. cū p̄a exponēs f̄la nō segt ex illa vli vera: s3 p̄dicta vlis
sic p̄bat: isti sūt. iz. t isti sūt oēs apli. ḡ oēs apli sūt. iz. ḡ rē.
Cor^m ¶ Ex ista h̄ne segt p. Qd aliq exclusiua ē exponibilis cui^o
vli nō ē alicui^o sue exponētis illatiua: p3 de ista: tñ. iz. sūt
apli: q sic expōit. iz. s̄ apli: t nō plures q̄ duodeci sūt apli:
d3 enī expōit: ḡra pluralitat: qm respicit signū v̄le collectie
sūptū: s3 qm diuisiue: exponēda ē p notā ifinitatōis: vlis at
p̄dca hui^o exclusiue: nō ē exponēda vt p3. ¶ 2° segt. Qd aliq
ē exclusiua affir^a p̄mi ordis: cui nō cōrūd3 aliq exceptia:
p3 d̄p̄dicta exclusiua: cui si cōrūd3 aliq exceptia maxie vi
deret illa. nulla p̄ter. iz. sūt apli: s3 hec nō qz exclusiua ē ve
ra: t exceptia ē falsa. ¶ 4° ē ista. Aliq ē vlis affirmatiua
cui nec d̄riū: nec d̄dictoriū figurāl cōrūd3: p3 de sepe d̄cā:
si enī h̄ret d̄dictoriū in figura maxie videret illd: aliq apli
nō sūt duodeci: s3 hoc nō: qz tunc duo d̄dictoria eēt simul
vera: vt oīdit argu^m: t ex b̄ statī h̄etur alia p̄s p̄nis. v3. qz n̄
h3 d̄riū: he enī ppōnes: nulli apli sūt duodeci: t aliq aposto
li nō sūt duodeci cōrūd3 d̄rie: t d̄dictorie illi: oēs apli sūt
Cor^m duodeci3: qm ly oīs tenet diuisiue. ¶ Ex ista h̄ne segt p̄
mo. Qd illa p̄na nō valet: aliq apli nō sūt. iz. ḡ nō oēs apli s̄
duodeci: tenēdo ly oēs collectie: nec arguē ab vno p̄uert
tibili ad reliquū nisi ly oēs teneret diuisiue. ¶ 2° segt. qz hec
sūt duo falsa: t nō d̄dicunt: oēs apostoli dei sūt. iz. t nō oēs
apostoli dei sūt. iz. dato qz in p̄ma signum v̄le affirmati
uuz teneat diuisiue: t i scōa collectiue: ex quo imēdiate: se
quit: qz ille non p̄uertunt: oēs apli dei sūt. iz. t oēs aposto
li dei sūt. iz. nec ille n̄ oēs apli d̄i sūt. iz. t n̄ oēs apli d̄i s̄. iz.
supposito sp qz signū affirmatiuū d̄fformiter teneatur.

his vlis

p3: solutio rōnis cū dicitur: ista d̄dicunt: oēs
apli sūt. iz. t aliq apli nō sūt. iz. distinguo
de ly oēs: vt p̄ collectiue: vel diuisiue teneat: si p̄mo modo:
nō d̄dicūt: nec illi vli alr daf d̄dcōziū: qz p negatiōez p̄posi
tā toti: si v̄o diuisiue: nego illā vlem affirmatiuā: qz in aīte
suppositū ē termios plis nūeri teneri collectiue: t i p̄nte di
uisiue: t ad similitudinē dico: qz nulla ē similitudo: p3: dicē
dō i singulari nūero de se: i plurali v̄o ē euidēs: qm ly isti in
maiori necēio tenet diuisiue: sic ly oēs i p̄nte: q̄liter n̄ ē i p̄

posito: t si dictis i hoc p̄ncipali aliq̄n opposita dixerim: itel
lexi de signo vniuersali diuisiue tento: quare rē.

¶ Capitl3 de finitate ac ifinitate hōiuz ac entiu humanorū.

Agelimo

nono p̄ncipaliter ad qōnē
argumti sic. h̄ sūt duo ve

ra i casu. Infiniti sūt hōies: t nō ifiniti sūt
hōies: t eadē iuicē formaliter d̄dicūt. ḡ qd
v̄a: p̄na t3 cū mīori: t maiorē p̄bo: t pono qz
q̄libet hō alb^o h̄eat filiū album: isto posito:
p3: qz illa ē v̄a: nō ifiniti sūt hōies: qz nō est
possibile eē ifinitos hōies: s3 alterā partē p̄bo. i. ifiniti sūt
hōies: qm q̄l3 hō alb^o: h3 filiū albū. ḡ ifiniti s̄ hōies: p3 p̄na:
qz si p̄cise finiti sūt hōies: t aliq hō ē alb^o. ḡ daf aliq hō al
bus: q nō h3 filiū albū: qd ē oppositū aītis: t positi forte b̄
dicet nō admittēdo casuz: qz q̄l3 hō alb^o h̄eat filiū albū:
qz admisso illo optie segt qz ifiniti sūt hōies. Cōtra: pono:
qz fortes t p̄lo sint oēs hōies albi: t for. sit pater platonis:
pla. v̄o nō sit p̄r alicui^o: s3 h̄eat vnicū asinū albū: q sit filius
alicui^o asini: isto posito: p3: qz q̄l3 hō alb^o h̄eat filiū albuz: qz
for. h3 filius albū. v3. platonē: t pla. h3 filiū albū. i. asinuz: t
for. t pla. sūt oēs hōies albi: quare rē.

Pro solutiōe

hui^o argumēti pono q̄ttuor p̄nes:
quaz p̄ ē ista. Infinita sūt entia

hūana: t tñ nō ifiniti sūt hōies. p̄a p̄s ē euidēs: t p̄a p̄bat: p̄a
qz duo sūt entia hūana: t tria: t q̄ttuor: t sic i ifinitū. ḡ ifini
ta s̄ etia hūana: p3 p̄na: t aīis p̄bat: qz due sūt p̄tes p̄portō
nales humane. ḡ duo sūt entia humana: t̄re tres sūt p̄tes
p̄portōales hūane. ḡ tria sūt entia hūana: t sic de alijs: t te
net oēs ille p̄ne ab iferiori ad suuz supi^o affirmatiue t sine
ipeditō. ¶ Ex ista h̄ne segt p̄mo. Qd aliq aīalia sūt ifini
ta: t eadē sūt solū mō finita: p̄bat: duo aīalia sūt ifinita: t
eadē sūt solum^o finita aīalia. ḡ rē. aīis p̄bat: ex h̄: qz duo
aīalia sūt ifinita entia: qz ifinite p̄tes q̄titatie: t eadē sūt
solū mō finita aīalia: q̄re rē. ¶ 2° segt. Qd ista p̄na nō val3:
h̄ entia sūt ifinita: dēmōstrādo duos hōies: t h̄ entia sūt
duo aīalia. ḡ duo aīalia sūt ifinita: supposito: qz ly ifinita
vtrobiqz teneat adiectie: aīis. n. ē v̄ez: qz maiō significat cō
uertibl̄r: qz h̄ entia sūt ifinita entia: s3 p̄ ē falsa: qz significat
assertie duo aīalia eē ifinita aīalia: p̄cederet tñ p̄ si ly ifini
ta teneret i neutro ḡne substātiuato: qz egpoleret huic p̄ni
i ferēde: duo aīalia sūt ifinita entia: qd p̄cedit. ¶ 2° ē ista. z^o p̄
Aliq entia sūt hōies ifiniti: t eadē entia nō sūt aīalia ifini
ta. p̄a p̄s ē euidēs: qz nulla etia sūt aīalia ifinita: s3 p̄ma p̄ba
tur: aliq etia sūt hōies alicui^o ifiniti. ḡ aliq entia sūt hōes i
finiti: p3 p̄na: ab vno p̄uertibili ad reliquū: vñ ly ifiniti: t ly
alic^o ifiniti: i eodē casu p̄uertūt: aīis at p3: qz aliq etia sūt
hōies p̄mi etis: qd ē ifinituz. ¶ Ex ista h̄ne segt p̄o. qz aliq
hōies sūt ifiniti: t illi idē n̄ sūt nisi finiti: p3: supposito qz ly
ifiniti i p̄ma p̄te teneat i ḡtūo casu: t i p̄a i recto. ¶ 2° segt

qz ifiniti hōies sūt: t tñ nō plures q̄ duo hōies sūt: p3: suppo
sito qz duo hōies s̄ oēs hōies: t qz ly ifiniti teneat i ḡtūo ca
su. vñ h̄ nō d̄dicūt ifiniti hōies sūt t nō ifiniti hōies sūt: si
ly ifiniti d̄fformiter casualr substīcat. ¶ 3° ē ista. Quil3
hō h3 filiū: t tñ nulli hōis ē aliq fili^o: p̄bat: t pono: qz nul
luz ens sit fili^o alic^o hōis: tñ q̄l3 hō h̄eat vñū asinū: q sit fili^o
alic^o: isto posito: p3 p̄ma p̄s: t p̄a p̄bat: qz si nō. d̄et oppo^m: t
arguē sic: alic^o hōis ē aliq fili^o. ḡ aliq fili^o ē alic^o hōis: t p̄
p̄na: aliq fili^o ē fili^o alic^o hōis. p̄na ē d̄ casuz. t p̄ma p̄na t3:
p̄ p̄uersionē simplicē: p̄a v̄o qz sp iuxta obliquū itelligit s̄ b̄
iectū exp̄ssuz. idē enī ē p̄uertibl̄r asin^o ē hōis: t asin^o ē asin^o
hōis. ¶ Ex ista h̄ne segt p̄mo. Qd illa p̄na nō valet. iste asin^o
n̄ ē alicui^o hōis: t iste asin^o ē aliq fili^o. ḡ aliq fili^o ē alicui^o
hōis: qz in aīte ly aliud substātiū respicit obliquus casus:
t aliud i p̄nte: s3 ex illis p̄missis b̄n segt: qz aliq filius ē as
inus alicuius hōis. ¶ 2° segt. Qd illa p̄na non valet: nullus
filius ē alicuius hominis: quilibet asinus ē filius. ḡ nullus

4°

asin^o ē alicui^o hoīs: pp eandē causā: s; ex illis pmissis solū
 segt: q nullus asin^o ē fili^o alicui^o hoīs. ¶ 4° ē ista. Ois fi
 lius ē albus: s; for. h; filiū: s; tñ suus fili^o nō ē alb^o (p; suppo
 sito q ois fili^o sit albus: s; q for. h;at vñū filiū: q nō sit fili^o
 eius s; alteri^o: isto posito (p; p^a p^a p^a nis) s; fa pbat: q; si su
 us filius ē alb^o. g; for. fili^o ē alb^o. pñs ē p casuz. ¶ Ex ista p
 ne segt p. O; ista pñā nō valet. iste asinus ē tu^o: s; iste asin^o ē
 fili^o. g; aligs filius ē tu^o (supposito) enī q; habeas asinū: q
 sit fili^o: s; q; nihil sit filius tuus: ē añs verū s; pñs falsū: s; p
 pp aliā depēdētiā quā h; ly tuus i pñte s; manēte: iō ex il
 lo ante solū segt: q; aligs filius ē asinus tuus: s; hoc pcedit.
 Cor^m ¶ 2° sequit. O; illud arg^m nō valet: nullus fili^o ē tuus: iste
 asinus ē fili^o. g; iste asinus nō ē tuus: sed bene sequit: q; iste
 asinus nō est filius tuus (o; enī ly tuus idē subitātiū re
 spicere i ante s; i pñte: ad hoc q; recte cōcludatur.

His visis

rñdetur ad rñē admissio casu: nego illā: i
 finiti sunt hoīs: tenēdo ly ifiniti in recto
 (s; ad pbatōnē) q; libet hō alb^o h; filiū albū. g; ifiniti sūt ho
 hoīs: negat pñā: s; pcedo ista stare fil: q; libet hō h; filiū al
 bū: s; tñ solū finiti sunt hoīs: vt oñdit arg^m. verū tñ: bec nō
 stāt simul: q; libet hō alb^o h; suū filiū albū: s; precise finiti
 sunt hoīs. iō si ponit pma p; i casu nō admittit: volendo
 substinere: q; iplicat pñtionē eē ifinitos hoīs vt sūstinet
 phūs. s; phisicoz s; p celi. pñt tñ admitti casus: s; pñter pce
 dere: q; ifiniti sunt hoīs: s; negare suū oppo^m: s; cū dī: q; i
 possibile ē eē ifinitos hoīs: dī pmo q; nō ē ipole: q; dō pñt
 hoc facere. 2° dī q; l; sit ipole: nō tñ iplicat pñtionē for
 malr: iō eque bñ pñt admitti: sicut illa nullus de^o ē. qre rē.
 Capitulu de differētiā iter significari per hūc terminuz
 s; significari ab eodem.

Rigesimo

principalr ad qōnē arguitur
 sic. Possibile ē duo pñctoria
 iter se pñctōia eē duo vera: vel duo falsa. g; pars
 affirmatiua qōnis vera (pñā t; s; añs pbat: po
 nendo q; a. s; b. nō significant alicui: nisi sorti vel
 platonē: s; q; for. itelligat p. a. q; de^o ē: s; p. b. q; aial ē. pla. vō
 itelligat p. a. q; nullū aial ē: s; p. b. q; nullus de^o ē. isto posito
 .a. s; b. formalr pñctōia: q; q; qd s; q; lrcūq; significat p. a. pñ
 ctōia illi^o significat p. b. s; ecōtra: s; q; a. s; b. sint duo falsa
 vel duo vera. pbat: q; a. s; b. aut significant sua significata
 copulatiue: aut disiunctiue: aut pñcte. si copulatiue. a. s; b. sūt
 duo falsa: q; falsū ē deū eē: s; nullū deū eē. s; lrm ē aial eē:
 s; nullū aial eē. si disiunctiue: tūc. a. s; b. sūt duo vera: q; veruz
 est deū eē: vel nullū deū eē: ēt verū ē aial eē: vel nullū aial
 esse. si aut dī q; pñcte: sequit q; a. s; b. sūt suo vā s; duo flā:
 q; nō ē rō qre. a. significat magis adeqte deuz esse q; nullū
 deū esse: nec ecōtra: s; pariformiter nō ē rō qre. b. significat
 potius aial eē: q; nullū aial eē: nec ecōtra. g; videt q; taz. a.
 q; b. significat sua significata adequate: s; per psequēs tā. a.
 q; b. est verū s; falsum: quod erat probandum.

p^a**Pro solutione**

huius argumēti pono qtuor cō
 clusiones: quarū pma ē ista. Ali
 qua duo significant pñctorio mō: que tñ nō inuicē pñcunt
 p; de istis. hō est: s; nullū aial est: nō. n. pñcunt. vt p; s; tñ si
 gnificant pñctorio mō. pma. n. significat hominē eē: s; fa si
 gnificat nullū hoīez esse: l; nō adeqte. Itē iste nō pñcunt:
 tu es hō: s; tu es aial: tu nō es hō: s; tu nō es aial: s; tñ signifi
 cant pñctorie: q; p^a significat te esse hoīem: s; fa significat
 te nō esse hoīez. ¶ Ex ista pñe segt pmo. O; aliqua duo si
 gnificant pñctorie: quoz q; libet est verū. p; de istis: tu es
 hō: s; tu es aial: quarū q; libet est vera: tñ significant pñcto
 rie mō: q; pma significat te esse hoīez: s; fa te nō esse hoīez
 ex quo significat te esse asinū: vt sepissime locut^o suz. ¶ 2°
 sequit. O; aliqua duo significant pñctorie: quoz q; libet ē
 falsum. patet de istis. tu es asinus: s; tu nō es animal est. n.
 quelibet illarū falsa: non obstante q; significant pñctorio

modo. pma. n. significat te esse asinū: s; fa te nō eē asinū. ex
 quo formalr segtur. tu nō es aial. g; tu nō es asinus. ¶ 2° ē
 ista. Si aliqua significat pmo s; adeqte pñctorie mō: il
 la inuicē formalr pñcunt. p; inductiue: bec. n. formalr pñcunt.
 tu es: s; tu nō es: q; pma significat p^o te esse: s; fa significat p
 mo te nō esse: s; lrm bec pñcunt. tu curris: s; tu disputas: nō tu
 curris s; tu disputas: q; significat p^o: s; adeqte pñctorie mō.
 ¶ Ex ista pñe segt p. O; bec duo pñcunt. ois hō ē: s; aliq; b
 risibile nō ē: q; nō significat pmo: s; adeqte pñctorie mō: b
 enī risibile nō ē: nō significat pmo hoīez nō eē: s; risibile nō
 esse. ¶ Scdo sequit. O; si. a. significaret icōiuncte de u eē: s; b.
 aial eē. b. vō pñcte: nullū deū esse: s; nullū aial eē. a. s; b. nō
 pñcerēt (p;) non significarēt pmo s; adeqte pñctorie mo
 do. ¶ 3° ē ista. Per. a. pñtōnē itelligitur. b. significatū: s;
 tñ. a. pñtōnē significat. b. significatū. pbat: s; pono q; bec p
 positio chymera ē chymera: sit. a. quā for. credat eē istā: ce
 lū ē celū: p quā itelligat celū eē celū: q; sit. b. isto posito p;
 pma p; pñctōis: q; a. ē mediū veniēdi in noticiā. b. s; fa p;
 pbat: q; si. a. significat. b. significatū. g; nāl r vel ex ipositio
 ne: non nāl r: q; tūc. a. nihil posset significare nisi significa
 ret. a. q; est falsuz: nec ēt ex ipōne: q; nunq; iponebat. a. si
 gnificare. b. sed chymera ē chymera. ¶ Ex ista pñe segt
 pmo. O; p. a. pñtōnē significat. b. s; tñ ab. a. pñtōnē nō signi
 ficat. b. p; ex quo p. a. pñtōnē itelligit. b. s; a. pñtōnē nō signi
 ficat. b. ¶ Scdo segt. O; p istū terminū lumē significat te
 nebza: s; tñ iste termin^o lumē nō significat tenebzā. pñā p;
 p; q; positinū ē mediū veniēdi i noticiā puatiui. 2° vō p;
 est euīdēs: q; nec nāl r nec ex ipōne ly lumē significat tene
 bzā. idē. n. inq; tū idē: semp ē aptū natū facere idē: imo i po
 sitiuīs ē correlariū verū. nā p noticiā sortis possum^o deue
 nire i noticiā platonis: s; tñ noticiā sortis nō pñt rēpētare
 platonē: nec noticiā euīdēs. ¶ 4° ē ista. Quicqd s; quali
 tercūq; significat p. a. pñctorie: mō significat p. b. s; 2°. et
 tñ. a. s; b. nō sūt pñctoria (p; s; pono) q; a. s; b. sūt duo posi
 tiua: q; nō pñt eē pñctoria inuicē: s; q; p. a. nō itelligat aliud
 significatū q; te eē p. a. s; te nō eē p. b. isto posito p;
 conclusio. ¶ Ex ista pñtōne segt p. O; q; qd s; q; lrcūq; significat. a.
 pñctorie: significat. b. s; tñ nō q; qd s; q; lrcūq; significat p
 .a. pñctorie mō significat p. b. pbat: s; pono q; a. s; b. inuicē
 pñcunt: s; q; a. sit mediū veniēdi in noticiā hui^o: q; ē te esse:
 p. b. vō non veniat in noticiā hui^o significati te non eē. isto
 posito bñ cor^m. ¶ 2° segt. O; q; qd s; q; lrcūq; significat vñū
 oppositoz: opposito^o significat s; reliquū: s; tñ nō q; qd s; q; lrcū
 q; significat per vñū oppositoz: significat opposito mō
 p reliquū (p; ex dictis) ¶ Notandū q; dīa quā facio ad
 pñs iter illas pñtōnes: p. a. significat. b. s; a. significat. b. seu
 ab. a. significat. b. nō facio nisi cā vidēdi distictionē mō p;
 gnificadi: q; sepe vbi nō occurrit pñs difficultas: vñū p reliq;
 quertibilr sūt: iō rñdet ad rñē pñtōnē hāc difficultatē
 sophisticā: q; rēdo de. a. nūqd significet adeqte deū esse: aut
 nullū aial eē: si dī q; deū esse: s; corrdēter. b. nullū deū eē.
 a. s; b. pñcunt: s; a. est verū s; b. falsuz. s; de alyz significatis
 nō est cura: q; sūt faria significata. si autē dī q; a. significat
 adequate nullū aial eē: s; b. corrdēter aial esse: iterū pñ
 cūt. a. s; b. a. est falsuz: s; b. verū. vbi vō diceret: q; a. s; b.
 significat illa qtuor significata adeqte. hoc nō admittitur:
 qñ: mere est ipole (s; per hoc p; ad argumētū) q; a. s; b. si
 gnificat ista significata icōiuncte vñū. s; pmarie: s; reliquū
 secundarie: q; pñctionē nō fac nec vītātē: vñū flitātē. qre rē.
 Capitulu de restrictione verbi: s; termini distributi.

Rigesimo

pmo pñcipalr ad qōnē arguit
 sic. bec sunt duo vera. In q; li
 bet instāti futuro deus erit nō exñs: s; in aliquo
 instāti futuro: nullus deus erit nō exñs: s; eadez
 inuicē formalr pñcunt. g; q; vera. pñā t; cū mio
 ri: s; maiorē pbo: s; pmo pñm affirmatiuā sic. In. a. instanti

2° 2

Dubium

instanti dato post hoc iter illud et hoc infinite singlares erunt
ve: ex quo iter illud istas: et hoc erunt infinita istaria: de quibus quod
libet erit verum dicere: in β istati futuro deus non erit. ¶ Ex ista

Cor.^o ¶ ne seq^r p^omo. Qz aliq^d v^lis imediate p^o hoc hēbit multas
singlāres v^las 2 mltas falsas: 2 tñ nō hēbit tot veras q^t fal-
sas: nec plures aut pauciores v^las q^m falsas. p³ de p^odicta v^li
3 imediate post hoc hēbit īfinitas singlārea v^las 2 īfinitas

Cor^m falsas. ¶ 2° seq^r. Quod aliq^d v^lis immediate p^o hoc hēbit aliq^d singulares v^las & aliq^d falsas : & tū nunq^m poterit v^lificari p^o exceptionē singulariū falsarū. p^o q^o bec nunq^m erit v^la. i. nullo istāti futuro p^oter q^o in istis. d^os erit. p^obat^r : nā ipsa mō non ē v^la. q^o p^oiformiter nunq^m erit v^la. a^ois p^obat^r : q^o vel demonstrā

3^a 2^a tur oīa instātia futura vel nō: si nō: p̄ ipsaz cē falsaz: si sic. g̃
eadē excipiunt: qđ supponit: et p̄ n̄is nō ē vā. ¶ 3^a 2^a ē ista.

Jā īcipit aliq̄ singlaris. a. v̄lis eē falsa: q̄ p tps terminatū ad
 hoc īstās erit v̄a. pbat: 7 pmo q̄. a. sit illa v̄lis: i q̄libet īstā
 futuro de? erit: 7 arguit sic: iam nō ē aliq̄ singlaris. a. v̄lis
 falsa: q̄ p tps terminatū ad hoc īstās erit v̄a: 7 īmediate post
 īstās p̄is aliq̄ singlaris falsa erit falsa: q̄ p tps terminatū
 ad hoc īstās erit v̄a. īgī iaz īcipit aliq̄ singlaris. a. v̄lis esse
 falsa: q̄ p tps terminatū ad hoc īstās erit v̄a. p3 2na: acā v̄ira
 tis ad ppōnē habētē illā causā: 7 p̄a ps aūtis sifr: qz suū 2v

Cor^o dictoriū ē s^olū. s^a v^o ē euidēs p^o suas exponētes. ¶ Ex ista
q^one seq^or p^o. Q^o iā incipit aliq^o singularis. a. v^olīs eē falsa: q^o nō i
cipit eē falsa. p^oz vt p^ous. ex quo nulla singularis. a. v^olīs inci/

Loz^m pit eē falsa. C^z seqt. Q^z iaz icipit aliq singlaris. a. vlis eē
fla: q nō d̄sinit eē v̄a. p^z vt p^z: ex quo nulla singlaris. a. vlis
d̄sinit eē v̄a: q̄cūq. n. data īfinite p̄us d̄sinet eē v̄e q̄ illa.

4^a? ¶ 4^a? ē ista. In infinitis istatib⁹ d^s erit: tñ d^s nō p^t esse i
aliquo illoz. p^a p^s p^s: q² i quolibz istati futuro de⁹ erit. et
p^a p^batur sic arguēdo: d^s ē in aliq⁹ istoꝝ demōstrādo aliq⁹

Loz^m istātia. q̄ ista sūt: m̄ia ē bōa: ⁊ m̄is ē ipolē: q̄ ⁊ aīis. ¶ Ex ista
q̄ne seq̄r p̄. Qz aliq̄ duo erūt imo infinita: quoz nullū pole
est eē. p̄z de istātib⁹ futuris q̄ erūt: quoz nllū p̄t eē: qz nihil

Coz^m pr eē aliqd illoz: ex quo illa nō pūt sil' esse. ¶ 2° seqi q' d's
icipit ⁊ desinit eē in īfinitis īstātib': ⁊ tñ nō incipit nec desi
nit eē in aliquo illoz. p' pma p's p cās vītatis: ⁊ fa silr: ex q'
nō ē pole plura īstātia eē. ¶ Notādū tñ q' aliqñ vbi pñs
nō discutiē difficultas cedit ad bonū itentū aliqd illoz
fore: vel fuisse: demonstrādo plura īstātia itelligēdo q' bec
fuerūt vel erūt demonstrādo plura īstātia: ⁊ tūc fuga cu'z
ignozātia foret tali adberere difficultati.

p^o 2° **H**is visis rñdeñ ad rñnē: negādo illā. de^r erit nō ens in aliquo istāti. Et ad pbationē: nego pñas vñ a singularib⁹ sufficiēter enumeratⁱ cū debito medio ad terminū distributū illarū: i ordine ad plura supposita: vel cōsignificata fallit pñā: vñ nō seq^r: aligs hō nō ē hoc aīal: z aligs hō nō ē hoc aīal: z sic de singulis: z hⁱ sunt oīa aīalia. g^o algs hō n^o ē aīal: z hoc iō: qz p^otinue p alio z alto supposito il lius termini hō vīficat^r aīis: ita z i pposito cū d^r: hoc n^o erit ens in isto istāti demōñando. a. vīficat^r ista ppō p. b. istāti: qd ē vnū psignificatū isti⁹ verbi erit: z cū d^r hoc erit n^o ens in isto istāti demōñando. b. iā vīficat^r p altero psignificato eiusdē vbi: iō deberet argui respectu eiusdē suppositi: vñ cō significati sic: d^s in. a. istāti erit nō ens in isto istāti: z i isto z sic de singulis: g^o z c. s. z aīis ē flm p ista pte in q^o demōstra tur. a. Et ad similitudinē dico q^o nulla ē qz sumit de presenti vbi ppō pbāda ē de futuro: vñ nō seq^r in fili: tu eris nō hō in isto loco: z tu eris non hō in isto loco: z sic de singulis. Et hec erūt oīa loca. g^o tu eris non homo in aliquo loco. aīis. n. est veruz: z pñis falsum z impossibile. quare z c.

Capl̃ de terminis equocis: tā equoce: q̃ vnioce ſūptis.

Trigesimo tertio principaliter ad quoniam arguitur sic: hec sunt inuicem copossibilia. ois canis currit: et aliquis canis non currit: et ea de inuicem dicuntur. igitur quod va, contra tunc cum minor: quia hec oia requirunt ad contradictionem: nisi diceretur quod ly canis

in pma supponit soluz p cane latrabili: et in fa p cane ma-
rino: vel celesti. Sz d: si. n. in pma supponit solu pro cane la-
trabili hoc videt ee rone vbi limitatis subz ad tale supp.
sz pisse vbū poni in fa. g in eadē et limitat subm ad suppo-
neudū p cane latrabili: et p nris supponit p cise p eodē: aut
p eisdez. Jā pbat p^a ps aūtis sic: hec oīa nō valer p Arist.
p elencoz. oīs canis currit: hoc ē canis demonstrando syduz
celeste. g hoc currit: stet g ddictoriū sequētis cū aūte. et ar-
guis sic. B currit: et hoc ē canis. g aliqs canis nō currit. ista
pna ē bona: qz ē fillis demratiu⁹: et aliqd stat cū aūte. ergo
idez stat cū aūte: sz hec vlis oīs canis currit: stat cū aūte: vt
pbatū est: g et stat cū aūte qd erat probandum.

¶ 20 solutione bui⁹ argumēti pono q̄tuor p̄nes:
quarū p̄ma ē ista. **¶ 3** alicui⁹ subi

p^ru suppositio possit pmutari: null^o tñ subti suppo a suo
p^rdicato restrictiue potest limitari. p³ p^a ps: qm̄ i hac ppōne
hō ē subm: supponit psonalr ⁊ p aduētū termini fē itētiōis
aparte p^rdicati supponit māl^r: vel simplr. fā ps pbat: quia
dato opposito hec eēt vā: ois hō ē vn^o ho: qm̄ subm p^r dica
tum limitaret ad solā supponē masculina³. ¶ Ex ista p^rne
seq^r p^o. Q^{uod} hec formalr p^rdicūt. ois cāis ē latrabil^r: alqs cāis
nō ē latrabilis: q^{uod} hñt oīa req^sita ad p^rdictiōē. In p^rma. n. l.
canis supponit p oī cane pncipalr exīte copulatiē. ⁊ in fā
disiūctiue: ex quo p^rdicatū suū non restringit subm. ¶ 2°

segi. Qz sic i equocis e suppo: ita in eisde e pdictio. ps: qui
ly canis e termin⁹ equoc⁹: tñ i pdictis ppñib⁹ verā fun
dat pdictionē. ¶ z^a s⁹ e ista. Lz vbu⁹ suo subo tribuat sup
pñē: nō tñ eidē i ordie ad ptici^m suū vel pdicatū iprimire

strictiones. p' ps ē euidēs. ⁊ fa pbañ: qz dato opposito: nec
esset vā: ois hō currit. dato qz solus for. curreret: ⁊ ceteris
derēt: qz tē restringit sūl'm ad supponēdū p'cise p' hōic cur

re'te: et illa esset va: sic ista. ois ho curres currit. ¶ Ex ista
ne seqt prio. Qz sic hec dicit iuice. alig canis curris: et nlls
canis currit: sic et iste. ois canis currit: et alig canis no cur

rit: qm̄ in illis vbilib⁹ termini supponūt p̄cise p̄ eisde; cete
ris p̄suppositis ad p̄dictionē requisitis. ¶ Sz⁹ segt Qz hec
p̄nā ē formalis. ois canis currit: celeste sidus ē canis. ḡ cele

ste sydus currit: qz ē fillus in tertio pme. nihil. n. dñficat nisi
diceret: qz ly canis i maiori nō supponit p oi cane q ē: cui
oppo^m ē pbatū. ¶ 3^a 2^a ē ista. Aliqs termin^o equoce signi

ficat : q tñ vninoce supponit. p3 de subo illi^o vñs. ois canis
currit. significat. n. equoce: q2 significat sua significata: nō
vñs pñb^o rōnib^o. Alia. n. rōe significat canē latrabile: q

alia canē marinū: vñ celestē: ⁊ q̄ supponat vninoce: p̄: qm̄
vnica suppone videlz distributia su ppōit coplatie poica
ne q̄ ē. ¶ Ex ista h̄ne seq̄ p̄. Qz alig termi vninoce signifi

cāt: q tñ equoce supponit. p3 de subis illaz. ois hō currit
aligs asin⁹ mouet: q rū qdlibet subm vniuoce significat cū
sit termin⁹ vniuoce: tñ equoce supponit: qm alia suppone:

Et alia supponit: nec nō p̄alys: et alys suppositis. ¶ 2° sequi
Quod 13 in equocis sit ḡdictio: nō tñ ī termis equoce sūptis. p̄
ps est pbata: et fa liquet: qz tūc nō ē ḡdictio: qñ termini nō

supponūt p̄cise p̄ eodē: aut p̄ eisdē: s̄z termīos voco: equoc
sūi iuncē: qñ p̄ alio z alio significato supponūt. ḡ rē. Et illa
fuit itētio Arz. vñ Arist. nūq; dixisset hec nō eē dīdictoria:

ois canis ē ens: aligs canis nō ē ens. nō obstāre: q̄ oia illa
extrema sūt termini equoci: s; hoc nō ipedit: ex q̄ vniuoce
supponūt. ¶ 4^a s̄ ē ista. Aliq termini vniuoci vniuoce su

munf: z tñ p aduētū termioz vniuoço equoçe supponūt
pbat: nā suba harū ppōnū. oē aīal currit: aliqđ aīal nō cur
rit: sūt termi vniuoçi: z vniuoçe sumūtur. qz p eodē sumūt

significato pcise: et tñ si adderent eisde istí termini albú:ni
grú:q sūt termini vnioci. equo ce supponerēt :dicendo. oē
aīal albú currit: aliq aīal nigrus nō currit. ¶ Ex ista ōne

segit pmo. Et alig termini equoce supponunt: et tñ ex rōne
termioꝝ vniuocoꝝ vniuoce starēt. pꝛ de pꝛdictis terminis
ly aīal et ly aīal: q supponerēt vniuoce ablatiis illis: albū: nū

100

gru rone qru supponit equoce. ¶ 2º segt. Et alig termini equoci vniuoce sumut: q p aduetu terminoz vniuoce eg uoce supponeret. p3 de subis haru ppou. ois canis currit: aligs canis n currit: q st termi equoci z vniuoce supponit: gbº si adderet isti termi latrabilis: marinus: equiuoce sup ponerent: dicedo: ois canis latrabilis currit: aliquis canis marinus non currit. igitur zc.

His visis

patet solutio ronis pcededo illa ee pdicto ria. ois canis currit: aligs canis n currit. z nego q snt copos sibilis. z ad pbatione: nideo ad fillz factu pcedo illuz esse formalē. z ad phuz dico: q loqbat ex suppoē: dato q i ma iori ly canis supponeret p latrabili solu: z i minori: p cele sti: vel marino: z ita ex suppoē loquit: cu dic: illa n ee pdi ctoria: ois canis currit: aligs canis n currit (dato) q snta nō respiciat idē significatum. quare zc.

¶ Capitulu de veritate z falsitate: possibilitate z impossibi litate: necessitate z ptingetia ppositionis diuine.

Rigefumo

quarto pncipalr ad que stione arguit sic: hec snt duo va. Quicqd dsciuat adhuc ipse scit: z n qcgd dsciuat adhuc ipse scit: z eadē iuicē d dicūt. g qd va. pna t3 cu miori: z maiore pro bo: z p affirmatia sic: aligd dsciuat: z nul lius ē oblitº eoz q ipse scit. g qcgd dsciuat adhuc ipse scit. pbat pna: qz si nō stet oppoº pntis cum ante. z arguit sic: non qcgd dsciuat adhuc ipse scit: z aligd sciuat. g aliquā ppōne desinebat scire: s3 ois ppō quā unqz sciuat dscit: fuit in mente ipsiº: qz nō itelligit nisi p eēntiā. pp am. g deº aliquā ppōne exntē i mente ipsiº desinebat scire. s3 qcgd unqz fuit i deo iaz ē i deo. g aliq ppō ē i deo quā ip se desinebat scire: z p. pns i deo ē: vel fuit aliq ppō falsa: qd videt icōueniēs: qm arguit sic: hec ē ppō va: z hec est ppō falsa: demōstrādo deū. g ppō va ē ppō falsa qd ē impossibile. iaz pbat ppō negatiua sic. hec ppō. tu nō es: ē aligd qd dsc aln sciuat: z eandē dsc iaz nō scit. g nō qcgd deº sciuat adhuc ipse scit. p3 pna. qz ex opposito cōclusionis cuz vna pmissa rum: sequit oppoº alterius pmissē.

Pro solutione

buius argumēti pono qtuor s nes: qru pma est ista. Sicut dsc p eēntiā suā itelligit icōplexe: ita p eandē cognoscit verba liter z cōplexe. patet: naz sicut deus itelligit antexpm: ita cognoscit antexpm fore. nec certe itelligit hº significata per aliquod accidēs supadditū: quoniaz tūc in deo cade ret cōpositio: qd ē ipole: s3 qcgd itelligit: itellit p eēntiā p priā: vt colligit ex snia Ari. z cōmētatois. s. phicoz: z. iz. methabice. ¶ Ex ista pne segt pmo. Qz sic i deo ē spēs in tellis q itelligit icōplexe: ita in eodē ē ppō q itelligit cōple xe. pº ps p3: qz in deo ē memoria: z itellectº. g i eodē ē spēs i tellis: z actº itelligēdi. zº ps pbat: nā deus itelligit te eē ho minē pfecte: z qescēter. g p aliquā ppōne: s3 nō p ppōnem creatā. g p ppōne icreatā: q nō pt eē nisi i deo. pº pna t3: nā sic segt: dsc itelligit te. g p aliquē pceptū z spēm itelligit te: ita videt seg dsc itelligit te eē. g p aliquā ppōne z enuciati ones. anis aut colligit acōmētatois vbi supra. ¶ 2º sequit Qz sic in deo ē ppō va z ppō falsa. ita in deo ē ppō neccia: ppō ptingēs: z ppō ipolis. pbat: nā dsc itelligit verū: fl3: pti gēs: z ipole: z hoc pfecte z qescēter. g itelligit qdlibet istoz p aliquā ppōne: q n pt eē ex itellectū diuinū. ¶ 3º ē ista. Quicqz pnoº dmfam respic significatū cōicabile ydēptice pluribº p ip3 n ptingit pcludēmaiorē extrēitatē de miori in pne (p3) qz nō segt. B ē filiº demrādo eēntiā dinā. z hoc ē pº. g pº z filiº: s3 bñ segt. g aliqd qd ē pº: ē aliqd qd ē filiº. Nec segt s3 ponētes vlia ex pte rei. hoc ē pla. demrādo hūanitatē: z hoc ē for. g for. ē pla. s3 bñ segt. g aliqd qd ē for tes ē aliqd qd ē pla. ¶ Ex ista pcone segt p. Qz hec pna nō valet: hec ē ppō fta z hec ē ppō va demōstrādo deū. g ppō va ē ppō fta. s3 bñ segt. g aliqd qd ē ppō va: ē aliqd qd est

ppō fta: z hoc pcedit. ¶ 2º segt. Qz hec pna nō valet: hec est ppō neccia: z hec ē ppō ptingēs: g ppō ptingēs ē ppō nec cessaria s3 bñ segt: g ppō ptingēs ē aliqd qd ē ppō neccia. ¶ 3º ē ista. Premisse qru vna ē formalis: z altera solū ydēptica: nō snt illatiue maioris extrēmitatis de miori in pne (p3) qz nō segt nullus pº ē filiº: s3 eēntia dinā ē pº. g es sentia dinā nō ē filiº: nec segt nullus for. ē pla. s3 hūanitas est for. g hūanitas nō ē plato. ¶ Ex ista pne segt p. Qz illa pna nō valet: nlla ppō va ē ppō falsa: s3 dsc ē ppō va. g dsc ē non est ppō fta: qz maior ē formalis cū sit terminoz eiusdē pdicamēti: z mior ydēptica solū: cū sit ppō de p acciis: et idē est realr significatū snbti z significatū pdicati. ¶ 2º seg tur. Qz illa pna nō valet. ois deº ē ppō neccia: nulla pposi tio ptingēs ē ppō neccia. g nulla ppō ptingēs ē dsc: maior eni ē ydēptica: z mior formalis. ¶ 4º ē ista. Premisse qru qlibet ē ydēptica: nō snt illatiue pnis formalis (p3) qz n segt ois eēntia dinā ē filiº: pº ē eēntia dinā. g pº ē filius. ¶ Ex ista pne segt p. Qz illa pna nō valet. ois dsc est: ē ppo sitio falsa: s3 aliq ppō va est dsc. igit aliq ppō va ē ppō falsa. p3 ex pne. ¶ 2º segt. Qz illa pna n valet. ois dsc est ppō fal la: ois dsc ē ppō vera. g ppō vera ē ppō falsa. anis. n. ē verū: z pns falsus. z rº qz pmissē snt ydēptice: z pclo formalis.

His visis

p3 solutio argumēti negādo illā: qcgd dsc sciuat adhuc ipse scit. Et ad pbationē: ne go pna: z pcedo vltiº: q dsc aliquā ppositionē desinebat scire z q ipsa ē aliq ppō falsa: q pus fuit vera: nec ex hoc ē aliq mutatio i deo: s3 solūmō in significato ppōnis. Itē ex hoc q dsc aliquā ppositionē desinit scire: non sequit ipsuz plura scire vna vice: qz alia. qm qn deus pmo aliquaz ppo sitionē desinit scire: suū pdictoriū incipit scire. quare zc.

¶ Capl3 de dria iter aliqn: z aliqties: qncūqz z qtiēscūqz.

Rigefumo

quinto pncipalr ad qstio nez arguit sic: h snt duo vera. Quotiēscūqz fuisti Parisiº toties fui sti hº: z n qtiēscūqz tu fuisti parisiº totiens fuisti hº: z eadē iuicē pdicūt. g qd va. t3 pº cū miori: z maiore pbo. z p affirmam sic: aln fuisti parisiº: z tunc tu fuisti hº: z nō aliquā do fuisti parisiº qn tūc fuisti hº. g quotiēscūqz fuisti parisiº toties fuisti hº. Itē qcūqz vice fuisti parisiº illa vice fuisti hº. g quotiēscūqz fuisti parisiº zc. p3 pna ab vno pueribili ad aliud pueribile. Itēz bis fuisti parisiº: z n pluries: z bis fuisti hº. g quotiēscūqz fuisti zc. p3 pna: z maiore suppono. s3 minore pbo: qz duabº vicibº tu fuisti hº. g bis fuisti hº. p3 pna ab vno pueribili ad reliquū: z anis ē euidēs: qz ista vice: z ista vice tu fuisti hº: demōstrādo duo istātia. Itēz p bat negatiua sic: bis fuisti parisiº: z n bis fuisti hº. g n quoti enscūqz zc. t3 pna cū maiori: z minores pbo: qz si bis fuisti hº. g bis nō icepisti eē hº. p3 pna: qz illa aduerbia: bis: ter: qter. z hº dicunt interruptionen temporis.

Pro solutione

buius argumēti pono qtuor pclo nes: qru pº ē ista. Quicqz fuisti pisiº: tūc fuisti hº: z tñ n quotiēscūqz fuisti parisiº: tūc fuisti hº. zº ps ē pbatā supiº: z pma pbo sic: aliqn fuisti parisius z tūc fuisti hº: z n aliqn fuisti parisiº: qn tūc fuisti hº. g qn cūqz fuisti parisiº: tūc fuisti hº. p3 pna: ab exponētibus ad expositū: z anis ē verū. g zc. ¶ Ex ista pne sequit pmo. Qz aliqn tu fuisti: z tñ nō aliquoties tu fuisti. pma ps est nota: z zº pbat: nā si aliquoties tu fuisti in duabº mēsuris tu fui sti: z iter illas aliqn nō fuisti: pns est falsus (z pna t3) qz ly aliquoties dicit pluralitatē mēsurarū cū interruptione tpsis. ¶ 2º segt. Qz in ifinitis istātibº tu fuisti: z tñ nō pluribus vicibus tu fuisti. pma pars est nota: qz per totā horā prete ritā tu fuisti. z fa pbat: qz si pluribus vicibus tu fuisti: g in pluribus mēsuris iterruptis fuisti. pns falsus: qz tūc bis in cepisses esse (z pna t3) qz ly vices significat mēsuras inter ruptas. ¶ 3º ē ista. Multis anis tu fuisti: z tñ nlla vice

tu fuisti (pma pars e no) et fa pbat: qz si aliq vice tu fuisti. g i aliq mēfura tu fuisti in q vel in fine cui defisti esse: pns est falsuz (et nā t3) qz ly vice significat mēfurā adeqā rei cū defitōe eiusdē rei i eadē mēfura: vel in fine ipsi (p3 au tez) hec significatio ex cōi mō loquendi: nō enī bñ diceret te fuisse vna vice in ista domo: nisi aliqñ defuisses eē i ea de domo. **Cor^m** Ex ista ne seqt p. Qz p maius tps fuit for. qz plato: et tñ plato fuit vna vice: et for. nulla vice fuit (p3) posita pma parte vna: cūz hoc qz pla. defineat eē: et nō sortes. **Cor^m** Et z^o seqt. Qz tu nō fuisti: nec eris aliqua vice: et tñ aliqñ fu it ita qz tu eris aliq vice: et aliqñ erit ita qz tu fuisti aliq vi ce. p^a ps p3: qz tu nō icipis: nec icipies eē: iō nō eris aliq vice: et tu nō dfinis: nec dfinies eē: iō nō fuisti aliq vice. fa ps p^a bat. qm aliqñ fuit ita qz tu icipies eē: et dfinies eē: et aln erit ita qz tu icipisti eē: et defuisti esse. **3°** est ista. Aln xps erit aliq vice: et aliqñ nō erit aliqua vice: et tñ nō icipit nec inci piet: nec desinit: nec desinet eē aliqua vice. p^aia ps est eui dens: et fa pbat: nō. n. antexps icipit nec desinit eē aliq vi ce: qz ipse nō ē: nec imediate ante instās pns fuit: nec ime diate post istās pns ipse erit aliq vice: et antexps nunq i cipient ant desinet esse aliq vice: qz ex opposito ipsius seqt qz ipse in aliquo istāti erit aliq vice (p^aia t3) et pns falsuz: qz oporteret antexps i tali istāti desinere eē: qd ē ipole nāl. **Cor^m** Ex ista ne sequit p. Qz. a. z. b. icipiūt eē et tñ. a. icipit eē vna vice et n. b. p3: supposito qz. a. incipiat et desinat eē. b. vō **Cor^m** icipiat eē et nō dfinat eē. **4°** seqt. Qz. a. z. b. dfinūt eē: et tñ .a. dfinat eē vna vice: et n. b. (p3) dato cū pōri casu d. a. q. b. dfinat eē: et nō icipiat eē. **4°** est ista. Vna vice an xps i ci plet eē: et tñ an xps nō icipiet eē aliq vice (fa ps patuit) et p^a pbat: nā i p istāti an xpi ipse icipiet eē aliq vice: et nunq an nec post icipiet eē. g vna vice antexps icipiet eē. **Cor^m** Ex ista ne seqt p. Qz antexps vna vice desinet eē: et tñ nō desinet esse aliq vice. fa pars pbata ē (et pma liqt) qz antexps in pmo nō eē sui desinet eē: et nunq ante: nec post. **Cor^m** z^o seqt. qz vna vice for. et pla. icipiet eē: et tñ for. nō icipiet eē eadē vi ce qz plato icipiet eē. pbat: et pono: qz. a. erit pma istās for. et pla. isto posito arguit sic: in. a. istāti for. et pla. icipiet eē: et nō ante: nec post. g vna vice illi duo icipiet eē: qd ē p^a ps: et fa p bat. nā si for. icipiet eē eadē vice qz plato icipiet eē i. a. istā ti. ergo sortes icipiet esse ista vice demonstrādo. a. istās: cō sequēs falsuz: qz for. nunq erit illa vice: lz erit in. a. istāti.

His premissis

patet solutio rationis negādo il laz: quotiescūqz fuisti parissus toties fuisti hō (Et ad pma pbatōne) nego nāz: sed ex il lo ante solū sequit qz qñcūqz fuisti parissus tunc fuisti hō: qd excessus ē in pma pclone. Ad faz nego: qz qñcūqz vice fuisti parissus: illa vice fuisti hō: qz nulla vice fuisti hō p scōaz con clusione. Ad scōaz pfirmationē nego illam. bis fuisti hō. et iā filr duab⁹ vicib⁹ fuisti hō (Et ad pbatōne) pcedo qz fui hō i duob⁹ istātib⁹: nō tñ ista vice fui hō: et ista vice fui hō: dmonstrādo duo istātia. Ex pdictis seqt: qz dō semp fuit: nō tñ dō sepe fuit: qz si dō sepe fuit. ē aliquoties fuit: et p nīs in duabus mēfuris cū interruptione tps: qd ē ipole. qre zc. **Capitulū de diuersitate genitiui pluralis numeri: quan do addit termino cathego^o et sincathe^o.**

Trigesimo sexto principalr ad qonē arguit sic. hec sunt duo vera in casu. Qdlibet istoz aialiu ē nō hō: et aliq istoz aialiu nō ē nō hō: et eadē iuicē d dicūt. g qd vā (p^aia t3) cū fa parte antia: et pma pbo: ponēdo qz for. et pla. habeāt duos asinos in cōi. s. brunellū et fauellū. sic tñ q nullus istoz hēat aliq aliud aial nisi aliqū istoz asinoz. isto posito pbat affirmatiua sic: qdlibet aial istoz est non hō. g qdlibet aialiu istoz est nō hō: et p nīs qdlibet istoz aialiu ē non hō: semp demonstrādo sortē et platonez: qdlibet

p^aiarū p3. et pbat anis pma. nā glibet asin⁹ istoz ē nō hō: s3 nihil est aial istoz: nisi aliq istoz asinoz. g qdlibet aial istoz ē nō hō: iāz. pbat negatiua sic: hoc non ē nō hō: demō strādo sortē: et b ē aliq istoz aialiu cū sit de numero illo rum. ergo aliquid istoz aialiu nō ē nō homo. p3 p^aia: aresol uentib⁹ ad resolutū: et anis est verū: ergo et psequēs.

20 solutio

huius argumenti pono qtuor p nes: qua pma ē ista. Nulluz ens istoz ē hō: et tñ qdlibet istoz ē hō: demonstratis sorte et pla. p^a ps pbat sic. hoc ens istoz non ē hō demonstrādo brunel luz: nec hoc ens istoz ē hō demonstrādo fauellū. et hec sunt oia entia istoz. g nullū ens istoz ē hō. fa vō pars pbat sic. hoc istoz ē hō demonstrādo for. et hoc istoz ē hō demonstrā do pla. g. qdlibet istoz ē hō demonstrādo for. et pla. p3 p^aia. a. singularib⁹ sufficiēter enumeratis ad suaz vlez. **Ex ista** ne seqt pmo. Qz aliq istoz ē hō: et tñ nihil istoz ē hō (p^a pars patuit) ex sua vli pcessa: et fa pbat sic: nullū ens isto ruz ē hō. g nihil istoz ē hō. p3 p^aia ab vno puertibili ad reli quū. et anis ē pcessuz: g et pns ē pcedēdū. **2°** seqt Qz qdli bet istoz aialiu ē hō: et tñ qdlibet aial istoz aialiu ē nō hō. pma ps p3: qz puerit cū ista: qdlibet aial de numero istoz aialiu ē hō: qd ē vā: et fa filr qz significat pueritib⁹: qz qdlibz aial de possessione istoz aialiu ē nō hō: qd ē piter pcedēdū: nec ē icōueniēs talis significatio: qz i p^aia ly istoz regit ab isto sincathegorematico: qdlibet: et i fa ab illo termino aial. **3°** est ista. Qdlibet aialiu istoz est nō hō: et tñ qdlibet istoz aialiu ē hō. pma ps p3: qz egualet isti: qdlibet aial isto rū ē nō hō: qd ē pcessuz: et fa filr: qz egpollet isti: quodlibet ens de numero istoz aialiu ē hō. Et dōia harū egpolētiāz est ista: qm in p^a pte regit ly istoz ab illo gto aialiu: et in fa ab illo sincathegoremate qdlibet. **Ex ista** ne sequit p. Qz for. est aliq istoz aialiu: et tñ for. nō ē aliq istoz aialiu. pma ps p3: qz for. ē ens de numero istoz aialiu: et fa filr: ga for. non ē ens istoz aialiu. **Secdo** sequit. Qz brunellus ē aliq aialiu istoz: non tñ ē aliq istoz aialiu. p3: qz brunel lus est aliq ens istoz aialiu: s3 non ē ens de numero isto ruz aialiu. **Tertia** est ista. For. est aliq istoz: et tñ for. tes non ē aliq istoz (pma ps p3) qz for. ē aliq ens de nu mero istoz: et fa filr: qz for. non ē aliq ens istoz: nihil eniz est ens istoz: nisi brunellus vel fauellus: vt supponit in ca su. **Ex ista** ne seqt pmo. Qz for. est aial qd est istoz: et tñ for. non ē aial istoz. fa pars p3: qz for. non ē aial de possessio ne istoz. Et pma arguo sic: for. ē aial: et illud est istoz. g for. est aial qd est istoz (p3 p^aia) ab vno puertibili ad reliquū. et pma ps antia est nota. et fa pbat: qz egualet isti: illud est de numero istoz. **Secdo** sequit. Qz for. est istoz: et idem for. ē aial: et tñ for. non ē aial istoz. p3: qz for. est de numero istoz: s3 nō ē aial de possessione istoz. **Quarta** pclone ē ista. For. est vnu istoz: et tñ for. non ē ens istoz. pma pars p3: qz for. est aliq istoz: et est vnu de numero istoz. et p^a pars ē pro bata: qm for. non est aliquid ens istoz: nec aliquid de pos sessione istoz. **Ex ista** pclone seqt p. Qz sortes est vnu illoz: et idē sortes nō ē vnu istoz (supposito) qz ly vnu in p teneat pure adiectiue iuxta modū pnis. et in fa i neutro ge nere substātiuato. s. n. sic sumēdo for. foret vnu istoz for. foret vna res istoz. et pnter vnuz ens istoz: qd est negati. **2°** seqt. Qz for. est hoc istoz: et idēz for. non ē hoc istoz seipso demonstrato (dato) qz ly b in pma teneat pure ad iectiue et in secunda in neutro genere substātiuato. Si eni sic sumēdo sortes foret hoc istoz: ipse foret aliquid istoz: quod est negatum.

His visis p3 solutio argumenti negādo illā. qdlibet istoz aialiu ē nō hō (Et ad pbatōnez) pcedo pma p^aia: et nego faz illā videlz. qdlibz aialiu istoz ē nō hō: iāz qdlibet istoz aialiu ē nō hō: et cā patuit in fa p ne. Ex pdicta g respōsione (p3) qz nullus istoz est asin⁹: et

si alius istos ē asin: for. ē alius illos: et tñ for. nō est hō illo
rus: imo for. ē vnus illos: et nullus for. est vn⁹ for. illos: vñ
ly alius et ly vn⁹ nō sunt adiectiua illius termini for. sed
illius termini illos: et ita non refert discordia cālis adiecti
ui cum suo substantiuo: dūmodo substantiuus ab adiectiuo
regatur. quare rē.

Capitulum de possibilitate ptransitionis spatij.

Rigesimo septimo pncipalr ad qd
nez arguit sic. hec sunt
duo vera i casu. For. ptransit. a. et nullus for.
ptransit. a. et eadē inuicē dicitur: ergo qd vera.
pñā t3 cū minoz: et maiorē pbo: ponēdo q
vnus for. sit ois for. et moueat sup. a. spatio:
c⁹ vna medietas sit ptransita ab illo: et altera
māeat ptransēda ab eodē: isto posito: pbo affirmatiua sic.
for. ptransit aliqd: et nō nisi. a. qd ptransit. a. p3 pñā: et añs pba
tur: nā for. ptransit. g mouet: g acqrit aliqd: et p pñs ptransit
aliqd. pma pñā t3 ab inferiori ad suū supius affirmatiue et si
ne impedimēto. z⁹ vō t3 per cōmētatozē. 3. phisicoz: ponētē
q mor⁹ ē acqstio ptis post partē. 3⁹ vō pñā t3 ab vno puer
tibili ad reliquū. iā pba negatiua. si enī for. ptransit. a. et pñs
pñs mouebat sup. a. sic iāz mouet sup. a. vt suppono: g pus
for. ptransiuit. a. pñs falsus: qz. a. nōduz est ptransitū aforze.

Pro solutione huius argumēti pono qtuor con
clusiones: quarū pma ē ista. 3m
mediate ante hoc fuit ita q for. ptransiuit. a. et tñ for. nunq
ptransiuit. a. (pma ps p3) qñ for. ptransit. a. vt pbatū ē: et ime
diante ante istas pñs oino se hūit sup. a. sicut iam se h3. ergo
immediate añ hoc fuit ita q for. ptransit. a. z⁹ ps pba: qz
si nō def oppo⁹ et seqt q for. ptransiuit. a. et tñ pōt eē q for.
nunq ptransiuit. a. qz pōt eē q for. aut. a. desinat eē: anteq
ipe veniat ad finē. a. imo sequit: q aliqd fuit: et possibile est
illud nunq fuisse: qz ptransitio. a. fuit ex quo for. ptransiuit
a. et pōt ē illā ptransitionē nō fuisse. qz pōt ē for. nō ptransi
uisse. a. Ex ista pñe seqt. Qz for. nō ptransibit. a. nisi i. b.
tpe: et tñ i qlibet istāti. b. erit ita q for. ptransit. a. pba: et su
mus i pncipio. b. hore i q ptransibit. a. adeqte. et arguit sic.
for. nō ptransibit. a. i pma medietate hore. g p idē: nec i aliq
alia pte eiusdē hore (p3 pñā) et añs pba: nā si i pma medi
etate. b. for. ptransibit. a. g i fine illi medietatis. a. erit ptra
sitū: pñs ē casus: et pñā t3: qz alr ifinities for. foret ptransi
turus. a. et tñ nunq nisi sel foret. a. ptransitū: qd nō ē pōt.
Ex ista pñe seqt. Per totā horā futurā erit ita q for. icipit et d
finit ptransire. a. et tñ for. nunq icipiet nec desinet ptransire
a. pma ps sic pba: et facio illā pñā: for. ptransit. a. et nō im
mediate añ istas pñs pñs ptransiuit. a. nec imediate post istas
pñs ptransibit. a. g for. icipit et desinet ptransire. a. ista pñā p
totā horā futurā erit bona: et p totā eadē horā añs erit ve
rus: g p totā illā horā pñs erit verū. Fa vō ps p3: qz in nllō
istāti: nec i aliq pte. b. tps for. ptransibit. a. Ex ista pñe
seqt. Qz for. nō ptransit. a. et ptransibit. a. et tñ nō icipit: nec icipi
et ptransire. a. p3: dato q for. icipiat moueri sup. a. p reotio
nē d pñti. et i eodē casu pcedit q for. ptransibit. a. et aliqñ po
tēa nō ptransibit. a. et tñ nō desinit: nec desinet ptransire. a. p3
qz nō ptransit. a. nec in aliquo istāti ptransibit. a. Ex ista pñe
for. ptransibit. a. añq ipsuz eēt ptransitū: et tñ nec p tps: nec
p istas pus ptransibit. a. qz ipsuz erit ptransitū (p⁹ ps p3) qz
a. pmo erit ptransitū i fine. b. tps: et ptransibit ante finē. b.
tps: g pus ptransiet (p3 pñā cū maiori) et miorē pbo: nā a.
ptransibit: et nō i fine. b. tps: nec post: qz tūc gescet. g ante fi
nē. b. tps. ptransiet. Fa ps pñs pba. nā si for. p tps vel per
istās pus ptransibit. a. qz ipsuz erit ptransitū. Et a. pmo erit
ptransitū in fine. b. tps. g ante finē. b. for. aliqñ gescet: qd ē
casus. Ex ista pñe sequit. Qz ista pñā nō valet: oē qd
erit ptransitū: erit ptransitū illo p tēpus: vel per istas: sed for. p
ptransibit. a. qz ipsuz erit ptransitū. g p tps: aut p istans

for. pus ptransibit. a. qz ipsuz erit ptransitū. añs enī ē verū
et pñs falsus. Ex ista pñe seqt. Qz for. nō ptransiuit. a. dato q for. cōtinue
fuit motus super. a. et iam p fine. b. tps: p quo deberet eē
in vltimo puncto. a. for. aut. a. desinat eē p remotionē de p
senti. isto posito (p3 pma pars) ex quo for. cōtinue moueba
tur sup. a. et iāz foret in fine. a. si supueniret: et z⁹ pars pba:
nā si for. ptransiuit. a. g a. ē ptransitū aforze (t3 pñā) et pñs
falsus: qz ante hoc istas nō ē ptransitū aforze: cū ipse cōtinue
mouebat sup. a. nec in isto istanti. a. ē ptransitū aforze: qz
for. nō ē aut spatiū p casum. Ex ista pñe seqt. Qz for. plus
ptransiuit qz plato: et tñ in nulla pportioe plus ptransi
uit (p3) dato q for. et plato simul iciperūt moueri sup. a. et
cōtinue eque velociter mouebat: et q p isto istāti desinat
plato p remotū de pñti: et nō for. isto posito: plato nō ptra
siuit. a. s3 qdlibet min⁹ vel tātū: g for. ptransiuit. a. igit for.
plus ptransiuit: et tñ in nulla pportioe: ex quo nō ē dare ma
ximā qtitatē: quā ptransiuit plato: sed minimā: quā nō. vñ
oēm partē terminatam ad pñm punctū. a. for. ptransiuit: et
nullā ptransiuit terminatā ad vltimū pñtū. a. iō ifinitas p
transiuit: et ifinitas nō ptransiuit: qre nō mirū: si nō ptransiuit. a.

His visis (patet) rñsio ad rōnē cōcedēdo illā. for. p
transit. a. et tē ad iprobationē: for. ptransit
a. et pus oino mouebat sup. a. sicut iāz mouet. g pus ptran
siuit. a. nego pñā: s3 bene seqt: q pus fuit ita: q for. ptran
sit. a. vñ in motu: seu ptransitione ē imaginādū: sicut in tpe.
dicim⁹ enī: q hora pñs ē: et eadē nō fuit: nec erit: s3 ante fu
it: ita q ipsa hora est: et post hoc erit: ita q ipsa hora ē. Itē
in principio hore verum est dicere q ipsa erit: sed non est
verū dicere: q ipsa erit in aliquo istāti: et in fine hore verū
erit ipsam fuisse: nō tñ in aliquo istāti fuit: et ita pportio
nabilr de pertransitione dicatur. quare rē.

Capitulum de diuisione linee: tam de presenti q de p
terito: vel de futuro.

Rigesimo octauo principaliter ad
questionē arguit sic. hec
sunt duo vera i casu. For. diuidet. a. lineā.
et nullus for. diuidet. a. lineā: et eadē inuicē
dicitur. g qstio vera (pñā t3. cū miorē) et ma
iorē pbo: ponēdo q for. icipiat diuidere
a. lineā p remotionē de pñti: et q vn⁹ for. p
erit. ois for. futurus. isto posito pba: affirmatiua sic. a. lineā
erit diuisa aforze. g for. diuidet. a. lineā (t3 pñā) et añs se
quit ex casu. iam pba negatiua sic: for. nunq tāget. a. li
neā. g nō diuidet eā (p3 pñā) et añs pba. nā a. lineā nō erit:
qz p nullo istāti: ex quo imediate post hoc erit diuisa. g nul
lus unquā tanget illā. Itē si for. diuidet. a. lineā. g diuisio
a. linee erit: pñs falsus: qz i nullo istāti diuisio. a. linee erit.
pba: qz nunq erit diuisio. a. linee: nisi qñ diuidet. a. lineā:
sed in nullo istāti diuidet. a. lineā. igit in nullo istāti erit
diuisio linee.

Pro solutione huius argumēti pono qtuor
nes: qru pma ē ista. Diuisio. a. li
nec erit i medio istāti hore future: et i eodē istāti nō erit
diuisio alicuius linee. pba et suppono: q mor⁹ nō distigua
tur are mobili: cū b q nihil diuidet i medio istāti hore. isto
supposito arguit sic p⁹ ps: b erit i medio istāti hore: et b est
vñ erit diuisio. a. linee: qz b erit diuidēs. a. lineā. g diuisio. a. li
nec erit i medio istāti hore future. z⁹ ps p3: qz i medio istā
ti nihil diuidet. g tūc nulla erit diuisio. Ex ista pñe seq
tur corollarie. Qz diuisio. a. linee p totā horā futurā erit di
uisio alicui⁹ linee: et tñ i nullo istāti erit diuisio. a. linee vel
alteri⁹ ab ea. pba (et pono) q for. adeqte i hore futura di
uidet. b. corp⁹: cui⁹ p⁹ lineā diuidēda sit. a. isto posito arguit
sic: hoc p totā horā futurā erit diuisio alicui⁹ linee: et b est vñ erit
diuisio. a. linee demonstrādo for. g rē. z⁹ vō ps ē manifesta:

4⁹

Cor^m

p⁹

Cor^m

qz p nullo istati erit. a. linea: ex quo immediate post hoc erit diuisa. g. p nullo istati erit diuisio illi. nec alteri ab ea: aliteritas. n. dic similitate. ¶ 2^a q^o e. ista. Diuisio. a. linee erit: et tñ nunq̄ erit ita q̄ b est: demonstrando illā diuisione. et hoc supponedo motū: et mutationē: distingui are mobili: q̄a po nēdo idēptitatē inter illa foret conclusio ipossibilis (p^a ps p3) stādo in casu argumti. qm̄ sor. diuidet. a. lineā: g. diuisio. a. li nec erit. 2ª vero ps pbat. qz si aliqñ erit ita q̄ hoc ē: ergo tūc erit ita q̄ hoc diuisio ē. n̄s est falsū. qz nunq̄ ita erit: q̄ a. linea diuidit (et n̄a p3) asimili. qm̄ bene seq̄: scdm̄ istū modū ponēdi: aliqñ erit ita q̄ hoc ē demonstrādo motum.

Cor^m igit aliqñ ita erit: q̄ iste mot^o ē. ¶ Ex ista n̄ne seq̄. Qz ali quid erit et illud in nullo istati erit. nec vnq̄ erit ita: q̄ illō ē (p3) de diuisione hui^o lineē q̄ immediate post hoc erit: imo de vna sba hoc nō foret ipossibile: sic. n. est possibile q̄ d̄s p ducat p aliquo istati vnā intelligētiā debentē eē p eodē i stati: ita ē possibile: q̄ vna intelligētiā incipiat eē p remotio nē de pñti: et immediate post hoc desinet eē: et ita dico de ista diuisione: q̄ ipsa incipit eē p remotiōnē de pñti: et immediate post hoc desinet eē. imo immediate post hoc erit ista diuisio:

3^a q^o et immediate post b n̄ erit ista diuisio: nec b̄ dicit. ¶ 3^a q^o ē ista. lynea icipit diuidi a sorte. et b. linea icipit diuidi a plone et tñ sor. nō diuidit. a. lineā: et pla. tñ diuidit. b. lineā pbat. (et pono) cū casu argumti: q̄ pla. diuidat vnū corp^o: cuius vna medietas ē diuisa: et altera diuidēda: et sit linea media hui^o corporis. a. quā sor. icipiat diuidere. isto posito (p3 p^a ps pñis) et 2ª pbo: nā q̄ sor. nō diuidat. a. lineā manifestū ē: qz oīo gescit: et pla. diuidat. b. lineā arguo sic: sit. c. mediū istatis hore: cui corrdet. b. liea: tūc sic: in fine hore erit ita q̄ pla. diuisit. b. lineā in. c. instati: g. iā ē ita q̄ diuidit eā (p3 pñia) et añs pbat: et sim^o p fine hore tūc sic. pla. pus diuisit. b. q̄ aliquā prē scōe medietatis. S3 immediate post. c. diui sit aliquā prē scōe medietatis: g. in. c. vel añ. c. diuisit. b. sed nō. ante. c. g. in. c. diuisit. b. (p3 pñia cū minori) et maiorē pro bo ex hoc: qm̄ oē agēs agit pus in ppinquū q̄ in remotū: s3 b. linea fuit ppiqoz pñti: q̄ aliq̄ ps scōe medietatis: g. rē.

Cor^m ¶ Ex ista n̄ne seq̄. Qz aliq̄ opatio idiuisibilr acta: pus fiet q̄ erit facta (p3) qz diuisio. b. lineē idiuisibilr agei: qz pci se p. c. instati p quo nō erit sc̄a diuisio: qz tūc. b. linea erit i tegra: s3 immediate post instās illud cadē diuisio erit facta.

4^a q^o ¶ 4^a q^o est ista. Sor. diuidet lineas extremales alicui^o cor / poris diuidēdi ab. eo: q̄ p vnā pus diuidet q̄ erit diuisa: al / terā aut nō pus diuidet q̄ erit diuisa: pbat (et assigno). c. corpus diuidendū a sor. in hore futura: cui^o pma linea sit. a. et vltima. b. et incipiat sor. diuidere aliquā prē. c. p. a. lineā. et p remotiōnē de pñti: isto posito (p3) q̄ sor. nō pus diuidz a. q̄ ipm̄ erit diuisū: qz immediate post hoc diuidet. a. et ime diate post hoc erit idē. a. diuisū. b. vero. pus diuidet q̄ erit diuisū: qz sor. diuidet. b. añ finē hore: et in fine hore p. b. erit diuisū: g. sor. diuidet prius. b. q̄ ipz erit diuisū (p3 pñia cum minori) et maiorē pbo: nā sor. diuidet. b. g. in fine hore: vel post: aut añ. non in fine: nec post: qz tunc gescet (vt suppo)

Cor^m ergo añ finē hore diuidet. b. qd̄ erat pbādū. ¶ Ex ista cō / clusiōe segtur. Qz. b. linea iā n̄ diuidit: et aliqñ diuidet: et tñ nō incipit nec icipiet diuidi (p3) qz i nullo istati diuidet. Lōcedo tñ q̄ b. lynea desinet diuidi. s. in fine hore: qz tunc non diuidet: et immediate ante illud instās diuidet. Per b̄ g. (p3 cā) quare nō diuidit. a. neqz diuidet. b. i fine hore: et tñ lica media iter. a. et b. diuidet i me^o istati hore: qz mobile iā gescet: et ita gescet i fine hore: s3 i medio instati mouebit.

Hic visis p3 solutio argumti pcedēdo q̄ sor. diuidet a. lineā (et ad in pbationem) sor. nūq̄ tan get. a. lineā: g. nō diuidet eā: nego argum^o. tact^o. n. a. lineē dic pōnez ei: sed diuisio puationē dic: sicut et corruptio. Itē cō cedo q̄ diuisio. a. lineē erit: s3 nō erit in aliquo istati: sicut et iā aliq̄ corruptio erit: q̄ tñ i nullo istati erit: s3 suffic q̄ ime

diate post b erit: et i quolz tpe teriato ad instās pñs. qre rē. ¶ Capitulum de velocitate et tarditate motus.

Rigesimo nono pñcipalr ad qñē argui tur sic. b̄ sūt duo vā i cāu. Tu moueberis sup. a. et tu nō moueberis sup. a. et ea dē inuicē dicit: g. qd̄ vā: pñia t3 cū minori: et ma iorē. pbo: ponēdo q̄. b. sit vnū spatiū pñatēdū ate: cui^o pñm^o pñctus sit. a. in q̄ gescas: incipias tñ moueri su per ipm̄. b. p remotiōnē de pñti: isto posito pbat affirmati ua sic: tu pñasibis. a. g. moueberis sup. a. p3 pñia: et añs pba tur. a. erit pñasitū ate: g. tu pñasibis. a. pñia ē nota: et añs si milt: qz tu es sup. a. et immediate post b eris sup alio puncto. ergo immediate post hoc erit ita q̄. a. ē pñasitū: Jā pbat negatiua sic: nūq̄ tu eris sup. a. g. tu non moueberis sup. a. pñia t3: et añs pbat: qz pñue post hoc tu eris vltra. a. igitur non eris super. a. p3 pñia: et añs supponitur in casu.

Pro solutione hui^o argumti pono q̄tuor n̄es: qz pma ē ista. Tu moueberis su per. a. pñcto: et tñ nūq̄ erit ita q̄ tu moueberis sup. a. pñcto pbat: et pono: q̄ tu pñasibis adeq̄te sine gete duo pedalia pñgna i ista hore: quoz pñcta imediata sint. a. b. p^a. b. et 2^a a. Jsto posito arguit pma ps sic: tu pñasibis. a. pñctus: g. tu moueberis sup. a. pñcto: t3 pñia: et añs pbat: tu venies ad a. pñctū p motū: et nō gesces in illo: g. pñasibis. a. pñctū. 2^a ps pñis pbat: qz si aliqñ erit ita q̄ tu moueris super. a. pñ ctū: g. in medio istati vel añ: vel post. nō in medio istati: nec añ: qz tūc tu moueberis sup. b. nec post: qz si post: erit ita q̄ tu moueris sup. a. igit in aliq̄ instati erit ita q̄ tu moueris sup. a. cū g. illud instās nō erit immediatū me^o instati: g. inter illa duo instatia erit tps mediū p qd̄ gesces: qd̄ ē casum.

¶ Ex ista n̄ne seq̄. Qz tu eris sup. a. et tñ in nullo instati eris sup. a. p^a pars ē manifesta: qm̄ tu moueberis super. a. et 2^a p bat: qm̄ nō in medio instati eris sup. a. qz tūc tu eris sup. b. nec in aliquo istati añ: g. afortiori: nec in aliquo instati post: qz tu immediate post mediū istatī tu eris vltra. a. ¶ 2^a q^o est ista. Sor. et plo icipiūt agete moueri sup. c. d. spa^o et tñ sor. p trāsibit p^a pñctū. c. spaty: et plo nō pñasibit p^a pñctū. d. spa ty. pbat: et pono q̄ pñcto pedaliū pñ sit. c. et 2^a d. et sit plo sup pñcto. c. icipies moueri sup illo p remotiōrē de pñti: sō. vō sit i vltio pñcto eiusdē pedal. f. sup. b. icipies ēt. a. gete moueri sup. d. isto posito: p3 pma ps pñis: et secūdā pbo q̄ n. plo n̄ pñasibit p^a pñctū. c. spaty: notū ē p rōnē factā: qz plo nūq̄ erit sup. a. et q̄ sor. pñasibit p^a pñctū. d. spaty: pro bat: sor. pñasibit. a. et a. ē pñm^o pñct^o. d. g. rē: p3 pñia cū mi o: et maiorē pbo: sor. mouebit sup. a. ex q̄ nō gescet in. a. s3 i b. igit pñasibit. a. ¶ Ex ista n̄ne seq̄. Qz pñasitio. a. pñcti erit: et illa i nullo istati erit: nec nūq̄ erit ita q̄ ista pñasitio ē: p3: qz sor. pñasibit. a. s3 vō i aliq̄ istati: nec vnq̄ erit ita q̄ p trāsita. ¶ 3^a q^o ē ista. Sor. immediate post hoc pñasibit. a. et aliq̄ prē. d. et tñ p^a pñasibit. a. q̄ aliquā prē. d. p^a ps p3: p ex ponētes et 2ª pbat. Nā sor. pñasibit. a. et pñasibit aliq̄ prē d. s3 nllaz prē. d. ita cito pñasibit sic. a. g. sor. pñm^o pñasibit. a. q̄ aliq̄ prē. d. p3 pñia: ab exponētib^o ad expositu3. ¶ Et Cor^m ista n̄ne seq̄. Qz i pñasitōe. d. spaty dabit pñm^o pñct^o pñat t^o a sor. n̄ tñ dabit p^a istās acq̄sitū ab aliq̄ corrdē: p^a ps p3: et 2ª silt: qz alr pla istatia foret imediata. ¶ 4^a q^o ē ista. Nō pñgit dare modū ifinite remissū: et tñ pñasitio. a. pñcti erit ifinite tarditatis: pma ps p3: qz oīs mot^o ē aliq̄lr itēsus: et 2ª pbat: nā sor. icipit moueri anō gradu mot^o: et dabit p^a pñasitū ab eo: ergo pñasitio illi^o erit ifinite tarditatis: p3 pñia: qz si eēt alicui^o velocitatis: tūc anō gradu mot^o vs q̄ ad il lā velocitatē fieret salt^o: qd̄ ē ipossibile: et oppo^o suppono i casu. ¶ Ex ista n̄ne seq̄ correlarie. Qz p totā horā futuraz erit ita q̄ q̄l3 pñasitio sortis ē alicui^o intēfionis: et tñ aliq̄ p trāsitio sortis i eadē hore erit ifinite rēfissiois: p^a ps p3: qm̄ continue per istam horam erit ita. q̄ sor. aliqualliter pñan

fit velociter et mouetur. secunda vero pars est euidentis. quoniam pertransitio. a. puncti erit infinite tarditatis.

his visis p3 solo ronis negando illa. tu moueberis sup. a. et ad pbatione: nego q tu ptransibis a. sic. n. no ptransibis vltimu punctu. qz tuc gesces. ita non ptransibis. a. punctu p3 pp p3iles gete in eo. Et vlti? nego: q aliqui erit ita q. a. e ptransitu ate: l3. n. imediate post hoc tu eris super alio puncto: non tamen tunc ita erit q. a. est pertransituz ate. quia tunc non erit ita q tu moueris super. a. ex quo iam omnino quiescis: quare et cetera.

Capitulum de distributioe illoz signoz vterq: neuter: et h3.

Quadragesimo

principali ad q. arguit sic. Dec sunt duo va. Neutr oculuz hndo tu potes videre: et aliqne oculu hndo tu potes videre: et eade iuice dicitur. g. qd vera: t3 pna cu mior: qz vltis negatiua: et pclaris affirmatiua d3 p3ilib? extris et obite supponetib? d3.

dicunt i figura. Itē h3 dicitur neutrū oculū tu hēs: et aliqne oculū tu hēs. et ista cōfili: neutrū oculū tu potes hēre: et aliqne oculū tu potes hēre. g. piformiter et alie dicitur. Itā pbat maior: q. n. affirmatiua sit va: de se liq: t3 pbo negatiua sic: istū oculū nō hndo tu potes videre demonstrādo dextrū. qz cū finistro potes videre: et istū oculū nō hndo potes videre dmostrādo sinistrū. qz cū dextro potes videre: et isti sūt oēs oculi tui. g. neutrū oculū hndo tu potes vidē: p3 pna: a singula rib? sufficiēter enūeratis ad suā vlem: aīs ē verū: g. et p3is.

Pro solutione

hui? argumēti pono qtuor rclones: qz p3 est ista. Dec sincathegorēatica. vterq: neuter. n. pnt nūi cāl? rstrui: nisi explicet vlt subitelligat genitiu? p3is nūeri. hāc p3ne ligde declarāt gramatici dicētes: q. hec n. foret itelligibilis: vterqz hō currit: nisi supplere? p gūm dōdo vterqz hō istoz currit: seu vterqz hō hoium currit. Et ista p3ne segtur p. Qz hec n. ē itelligibilis: neutrū oculū hndo tu potes videre: nisi itelligat gūis pluralis nūeri. s. neutrū oculū aliquoz oculorū hndo tu potes videre. Et z? segt. Qz talis gūis explicat? vel itellec? nō regit aptitiuo: s3 aterio cathegorēatico ex p3so volo dicere: q. i hac ppōne: vterqz hō istoz currit: nō regit ly istoz aly vterqz: s3 aly hō: qz ppingus ē et pncipali? et i dñis ad hō regimē. tū si n. explicite ponere? terius sinca thegorēatic? regere? assigno: vt vterqz istoz currit: ly istoz regit a ly vterqz: et nō ab aliquo alio qlitercūqz assignato.

Et z? ē ista. Propō partitiui gto carētis exp3se non ē resolubilis in genitiuū discretū: s3 in cōez deteriabilis sbantiui p3: qz nō segtur: vterqz hō currit. g. vterqz hō istoz currit: qz forte post mille ānos erit aīs verū: et p3is falsū. s3 bñ segtur: vterqz hō currit. g. vterqz hō hoīuz currit. Et iā nō segtur. neutrū oculū istoz hēs. g. neutrū oculū hēs: s3 bñ segt: neutrū oculū aliquoz oculoz hēs. g. neutrū oculū habes.

Et ista rclusio segt p. q. hoc p tot distribuit ly vterqz sit cut ly gl3: nō tñ eodē mō. pma ps pbat: et qro de sbo bu ius: vterqz asin? currit. vtrū distribuat p quolz asino. aut nō: si sic: hēo intētū. si nō. Lōtra: illa ppō egualet isti: vterqz asin? aliquoz asinoz currit: sed ly asinoz nō plus limitat ad hos: qz ad alios asinos: ergo idrūter deteriat: et p p3is ly asin? p oī asino distribuit. z? ps p3: qm ly gl3 distribuitur absolute: s3 ly vterqz solūmō p duob? vel i ordine ad duo vbi g3a: i hac ppōne gl3 hō currit: distribuit ly hō p quolz boie absolute: nullū nūez r3piciēdo: s3 i ista. vterqz hō currit: distribuit ly hō p quolz boie: vt ē vnus duoz. Et z? segtur. Qz l3 ly vterqz sit eq āple distributiū sic ly gl3: nō tñ eq stricte: p3: qz ly gl3 ē distributiūz vnius: solūmō i ordie ad vnū: s3 ly vterqz nō distribuit nisi p duob? vel i ordine ad duo. Et z? ē ista. Aliquoz oculoz vtrunqz hndo tu vides et tñ nō vtrūqz aliquozum oculozum non hndo tu vi

des (pma ps pbat sic) istoz octoz vtrūqz hndo tu vides demonstrādo oculos tuos. igit aliquoz oculoz vtrūqz hns tu vides: p3 pna: ab iferiori ad suū supius affirmatiue. z? ps pbat. nā si vtrūqz aliquoz octoz hndo tu vides: et oculi canis ē oculus duoz oculoz. g. oculū canis hndo tu vides: p3 pna: qz ē syllogism? in 3. pme: et ē falsa: qz tu n hēs aliqne oculū canis. g. aliq pmissaz: nō mior g maior. Et ista p3ne segtur p. Qz nulla pna: valet: vterqz hō istoz currit. g. vterqz hō hoīuz currit: vtrūqz istoz oculoz hndo tu vides. igit vtrūqz aliquoz octoz hndo tu vides: qz arguit ab iferiori ad suū supius distributiue. Et z? segtur. Qz illa pna non valet. vterqz hō fuit albus. g. qlibet hō fuit albus (dato. n.) qz gl3 hō de nūero aliquoz hoīuz fuisse? alb?: et qz aligs fuit hō: q nūqz fuit de nūero aliquoz hoīuz: et nūqz fuit alb?. est aīs ē verū: et p3is falsū. Et 4? rclusio ē ista. Alterū oculū hns antexps pt videre: et tñ nō alterū oculū habēdo antexps pt videre. pma ps pbat sic: hoc pt videre aīs xpm: et hoc ē vel pt eē alterū oculorū hns antexps. g. et. t3 pna arefoluētib? ad resolutū. z? ps pbat. nā si alterū oculū hndo antexps pt videre. g. duz alteruz oculū h3 aīxps ipse pt videre: p3is ē falsū. qz ille nullū oculū h3: et pna t3: qz arguit ab vno ouertibili ad reliquū. Talis. n. ppō de gerūdio absolute ponēdo ouertit cū vna tpali de teris p3ilib?.

Et ista p3ne segtur p. Qz neutrū oculū hndo antexps pt videre. et tñ falsū ē: qz neutrū oculū hns antexps pōt videre: pma p3: qz dū neutrū oculū h3 aīxps ipse pōt videre: et z? filr: qz suū ddictoriū est verū. s. alte? oculū hns antexps pōt videre. Et z? segtur. Qz l3 neutrū oculū habēdo tu posses videre: nō tñ neutrū oculū hndo tu potes videre: pma pars p3: qz dū neutrū oculū hēs tu posses videre. pbat: nā in p nō esse tui posses videre: qz posses supuincere: et tūc neutrū oculū hēs. igit et. z? ps pbat: qz si nullū oculū hndo tu potes videre: g. dū neutrū oculū hēs tu potes videre: p3 pna vt pus: et p3is ē fl3: qz asserit te neutrū oculū hēre.

Ad rationem

patebit cōplete rñio ex altero pncipali. tñ dico ad p3is negādo illā: neutrū oculū hndo tu potes videre: qz egualet isti. dū neutz oculū habes tu potes videre: et pnter nego: quālz illaz: istū oculū non habendo tu potes videre: demonstrādo dextrū: et istū non hndo: demonstrādo sinistrū potes videre: qz segtur: dū istuz oculū non habes potes videre: qd est falsum. Et vlti? nō valet illa pna: sine isto potes videre. g. nō habēdo istum potes videre: sed bene sequitur: qz istum nō habendo posses videre: quare et.

Capitulum de ablatino pñaliter supto: et probatione eius.

Quadragesimo

principali ad qonem arguitur sic: h sunt duo vera. Oī boie currēte: oē risibile currit: et non oī boie currēte oē risibile currit. et eade iuice dicitur. g. qd vera: t3 pna cū mior: et maior ē pbo: et pmo affirmatiua sic. Si oē risibile currit. g. oī boie currēte oē risibile currit: p3 pna: apopōne hñte plures cās veritatis: ad vnā illarū: aīs est verū. g. et p3is: iam pbo negatiua sic: boie currēte nō oē risibile currit: g. non oī boie currēte. oē risibile currit. p3 pna. ab vno egpolente ad reliquū: qz negatio p3posita facit egpolere suo ddictorio: et aīs probat sic. dum hō currit non oē risibile currit. igitur boie currente non omne risibile currit: patet pna vt prius ab vna causā veritatis ad propositionem habentem illam causam: et antecedens est verum: vt liquet: ergo et consequens.

Pro solutione

hui? ronis pono qtuor rclones: qru pma est ista. Nulla negatio adiectiua negat vbi pncipale: nisi termin? negat? ab ea regat? ab illo. Itā p3 pt colligi ex dictis grāmaticoz. tñ p3 inductiue: nā i ista ppōne: asin? nulli? hoīs currit: non negat

vbius principale: qz nullus terminus negatur anegatiōe: regit
ab illo: ois. n. terminus negatur ab illo est ly hois: qd nō regit
Cor^m nisi aly asinus. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄. Qz nulla istarū est ne
gatiua. nullo hoie currēte risibile currit: neutrum oculū ha
bēdo tu potes videre. In p̄ma. n. nō negat anegatiōe nisi
ly hoie currēte: qz nō regit auerbo p̄ncipali: s; ponit p̄ncipalr
absolute. In 2^a vō ly neutrum oculū habēdo nō regit auer
bo: s; absolute ponit: l; ly neutrum oculum regat agerūdio.
Cor^m ¶ 2ª seq̄. Qz l; hec sit negatiua: neutrum oculū hñs tu po
tes videre: hec tñ ē affirmatiua. neutrum oculū habēdo tu po
tes videre. p̄ ps p̄s: qz tā ly tu: q̄ ly neutrum oculū habēs re
git auerbo p̄ncipali. ¶ 2^a p̄ ē ista. Nullū signū fac p̄pōnez
vlez nisi subz determinat vlt p̄tē ei⁹. Ista p̄ p̄s ex descriptiōe
p̄pōis vlis: nec nō iductiōe: nlla. n. illarū ē vlis: hō oē aial ē
hō: nullū aial ē: qz nō determinat subm p̄ sig^m: nec ps illius.
z notādū ē hec p̄: qz nō dico: qz si p̄ sig^m vltē determinat subz
vel ps illi⁹: qz illa ē vlis: qz ista foret vlis: asin⁹ nulli⁹ hois
Cor^m currit: qd ē flm. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄mo. Qz nulla illaz est
vlis. oī hoie currēte risibile currit: nullo hoie currēte risibi
le currit: neutrum oculū habēdū tu potes videre. In p̄mis
enī subycit ly risibile solū: sup qd nullū sig^m cadit qz deter
minat terminū p̄ncipalr z absolute positūz. In 3^a vō subycit
ly tu: sup qd nō cadit silt sig^m: qz ipsūz p̄struit cū termino re
cto agerūdio. ¶ 2^a seq̄. Qz ille nō dicit oī hoie currēte.
risibile currit. aliquo hoie currēte nō risibile currit: nec il
le. nullo hoie currēte risibile currit: aliq̄ hoie corrente risi
bile currit: z pariformiter nec ille. neutrum oculū habēdo
tu potes videre: alterū oculū habēdo, tu potes videre. nul
la. n. istaz ē vlis: imo nec alicuius q̄titatis cū q̄libet illa
rū sit cālīr p̄babilis. Iste tñ bñ dicit. neutrum oculū hñs
tu potes videre: z alterū oculū hñs tu potes videre. p̄ enī
est vlis negatiua: z p̄a p̄ncipalis affirmatiua cū ceteris re
ḡtis ad dictionē. ¶ 3^a p̄ ē ista. Oī hoie currēte oē risibi
le currit. for. ē hō: z tñ nō for. currēte oē risibile currit. p̄ma
pars ē euīdēs: qz si ois hō currit: oē risibile currit. z 2^a p̄ba
tur: qm̄ nec qz for. currit: oē risibile currit: nec dū for. currit
oē risibile currit. igit nō for. currēte oē risibile currit. p̄s p̄
Cor^m qz aīis destruit oēs cās vitatis p̄ntis dictionū. ¶ Ex ista p̄
ne seq̄ p̄mo. Qz illa p̄ncipia nō valet oī hoie currēte: oē risibi
le currit: pla. ē risibil. igit oī hoie currēte plato currit: aīis
Cor^m enī est verū: z p̄ncipia falsūz (vt liquet) ex p̄ne. ¶ 2ª seq̄. Qz
tā ly hō: q̄ ly risibile supponit imobilr: nō rōne alicui⁹ illo
rūz signū: s; amboz silt (p̄s) qz quocūq; illoz remoto in
ordine ad aliud p̄tingit descēdere. vñ seq̄: oī hoie currē
te risibile currit: plato ē hō. ḡ platōe currēte risibile currit.
ēt sequit. hoie currēte oē risibile currit: for. ē risibilis. igitur
hoie currēte for. currit. nullo. n. casu dato aīis est verū sine
4^a p̄ p̄nte. ¶ 4^a p̄ est ista. hoie currēte risibile currit: z hec sunt
oīa risibilia: z tñ nō hoie currēte: hoc risibile currit: vel hoc
risibile currit: vel sic de singul. p̄bat (z suppono) qz nihil
currat. Isto posito p̄s p̄ma ps. z scdaz p̄bo: qz suū dictionū
est falsūz. s. hoie currēte hoc risibile currit: vel hoc risibile
currit: z sic de singulis: qz quelibet suarū causarū ē falsa. s.
qz hō currit hoc risibile currit: vel hoc risibile currit: vlt sic
de singulis. Si hō currit hoc risibile currit: vel hoc: z sic de
singulis. dū hō currit hoc risibile currit: vel hoc risibile cur
Cor^m rit: vel sic de singulis. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄. Qz aliq̄s ter
minus cōis ex solis terminis cathegorematicis cōpositis:
h; viz p̄fundēdi p̄fuse tñ imobilr: tā terminū mediate q̄
immediate sequētē (p̄s) de ly hoie currēte: qz p̄fundit cōfu
tū imobilr tam ly risibile: q̄ ly currēs: in hac p̄pōne hoie
Cor^m currēte risibile ē currēs. ¶ 2ª sequit. Qz aliq̄s termin⁹ cō
positus h; vim imobilitatē: cuius nulla ps h; vim p̄fundē
di (p̄s) de illo termino: hoie currēte q̄ mobilitat illū termi
nūz risibile: quē terminū nō p̄fundit: nec ly hoie nec ly cur
rente: sed solum simul. quare zc.

His visis (p̄s) rñsio ad rōnez p̄cedendo illa esse dī
ctoria: sed nego illā. nō oī hoie currēte oē ri
sibile currit. z ad p̄bationē: hoie currēte nō oē risibile cur
rit. igit nō oī hoie currēte risibile currit. nego p̄ncipalr. nec ar
guit ab vno egpollēte ad reliquū: qz sublata negatiōe: hec
nō dicit oī hoie currēte: oē risibile currit. hoie corrente:
nō oē risibile currit. nulla enī istarū est alicuius q̄titatis
imo quelibet istarūz est vera per seipsaz causaliter proba
bilis. quare zc.

Capitulum de ampliatione termini respectu verborū
vel participiorū de presenti vel de futuro.

Quadragesimo secūdo p̄ncipalr
ad questionē ar

guīt sic. hec sunt duo vā in casu. For. albus
fuit disputaturus: z nullus for. albus fuit di
sputaturus: z eadē inicē dicit. ḡ qd vō (p̄ncipia
t; cū minori) z maiorē p̄bo ponēdo: qz ois
for. fuit iste for. de quo fit mētio in argumē
tio: qui fuit albus: z nunq̄ disputauit: nunc vero non sit al
bus: nec vnq̄ erit albus: sed bene aliq̄ disputabit. isto po
sito p̄s affirmatiua: qm̄ aliq̄ fuit ita: qz for. alb⁹ ē disputa
turus. igit iā ē ita qz for. alb⁹ fuit disputaturus. iaz p̄bat no
gatiua sic: oē qd fuit disputaturus: disputat: disputauit vlt di
sputabit: sed nullus for. alb⁹ disputat: disputauit: vel disputa
bit. ḡ nullus for. albus fuit disputaturus (p̄s p̄ncipia cū ma
iori) qz ē fillus in fo se figure. z minorē p̄bo: p̄ q̄libet p̄e
nō. n. for. alb⁹ disputat vlt disputabit: qz nullus for. ē. vlt erit
alb⁹ (vt suppono) nec ē for. alb⁹ disputauit p̄ casūz. ḡ zc.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuor p̄
nes: q̄rū p̄ma ē ista. For. albus

aliq̄ fuit disputaturus: qm̄ nō fuit aliq̄d albū disputaturus.
p̄bat z pono: qz for. fuit in. a. instātī i q̄ nō fuit: aliq̄d albū.
isto posito arguit sic. for. alb⁹ i. a. instātī fuit disputaturus: z in
a. instātī nō fuit aliq̄d albū disputaturus. ḡ p̄ vā. t; p̄ncipia cū 2^a
p̄te aītis: qz tūc nō fuit aliq̄d albū p̄ casūz. Et p̄ma p̄bo: nā
hoc in. a. instātī fuit disputaturus: demōstrādo sortē z b̄ ē vlt
fuit for. alb⁹. ḡ for. alb⁹ in. a. instātī fuit disputaturus. ¶ Ex
ista p̄ne seq̄ p̄mo. Qz aliq̄ i cepit for. alb⁹ eē disputaturus
qm̄ tñ for. alb⁹ nō i cepit eē disputaturus. p̄bat (z pono) qz in
instātī p̄ fuit alb⁹: l; diu aī. b. fuerit. isto posito arguit sic in
b. instātī i cepit for. alb⁹ eē disputaturus: z i. b. nullus for. alb⁹ i
cepit eē disputaturus. ḡ cor^m verū. p̄ ps aītis p̄s: qz in. b. i
stātī fuit for. alb⁹ disputaturus: z nunq̄ aī. b. fuit for. alb⁹ di
sputaturus: ex quo nunq̄ aī. b. fuit for. alb⁹. z^a ps p̄bat qm̄
i. b. instātī for. alb⁹ fuit disputaturus. vt p̄s: z immediate ante
b. for. albus fuit disputaturus: qz immediate ante. b. for. fuit
disputaturus: ḡ aliq̄ fuit albus. ¶ 2ª seq̄. Qz aliq̄ desu
nebat for. albus esse disputaturus qm̄ tñ nullus for. albus
desinebat eē disputaturus. p̄s supposito qz in. c. instātī for
tes desinebat eē alb⁹. ¶ 2^a p̄ ē ista. In. a. instātī for. fuit dispu
taturus: z tñ for. nunq̄ fuit disputaturus i. a. instātī. p̄ ps est
sequēs ex casu: qm̄ i. a. instātī fuit ita qz for. ē disputaturus. s;
ēt ps icludit i casu: qm̄ nunq̄ fuit ita qz for. disputabit i. a.
instātī. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄mo. Qz for. fuit disputaturus in. c.
aliquo instātī in quo nō disputat: nec disputauit. p̄bat: z po
no qz. d. erit istas futurū i quo sortes disputabit. isto posito
p̄s. qz for. nō disputat: nec disputauit i. d. tñ for. fuit disputa
turus in. d. qz aliq̄ fuit ita qz sortes disputabit i. d. ¶ 2ª seq̄
quit. Qz aliq̄s termin⁹ supponens respectū vbi de p̄terito
substātīui: supponit p̄ eo qd erit. patz de illo termino. d. in
hac p̄pōne. for. fuit disputaturus in. d. instātī. ¶ 3^a p̄ ē ista.
For. albus disputat: disputauit: vel disputabit: z tñ nullus
for. albus disputat: nec aliq̄ for. alb⁹ disputabit: nec aliq̄
sortes albus disputauit. p̄ma pars p̄bat sic hoc disputat: di
sputauit: vel disputabit: z hoc est: vel fuit: vel erit for. alb⁹.
ergo sortes albus disputat: disputauit vel disputabit. patet

ma: aresoluetib⁹ ad resolutū. z. vo ps ē euidēs. qm̄ nlls
 for. disputauit: nec aliq⁹ for. ē: vel erit alb⁹ p casū. ¶ Ex ista
 p̄lone seq^r p. Qz ista p̄na nō valet: for. alb⁹ disputauit: vel
 disputabit: z nlls for. alb⁹ disputauit: g aliq⁹ for. alb⁹ dispu
 tabit: nec arguif^r adisūctiua cū destructiōe vni⁹ p̄tis ad al
 terā: qm̄ maior p̄pō nō ē disūctiua: s; d disūcto vbo. ¶ 2°
 seq^r. Qz illa p̄na nō valet: for. alb⁹ nō disputat: vel nō dispu
 tabit: aīis. n. ē verū: z p̄ns falsū: qz oīs for. alb⁹ disputat: vel
 disputabit: nec arguif^r apte disūctiue ad totā disūctiua: qz
 p̄ns nō ē disūctiua: s; cathego⁴ de disūcto vbo. ¶ 4ª con
 clusio ē ista. For. nō p̄t disputare aliquā disputationēz nisi
 disputet ī finitas disputationes: pbat^r: qz q̄cūq; data disputa
 tiōe quā disputabit for. ī finite erūt p̄tes illi⁹ magne dispu
 tatiōis īcipiētes cū ista: teriate tñ citra finē illi⁹: quarum q
 libz erit disputatio. ¶ Ex ista p̄lone seq^r p. Qz nō ē possibi
 le forte īmediate post hoc disputare aliquā disputationēz:
 p; qz magnū tps erit aīq; īcipiat aliq⁹ disputatio eē cōple
 ta: ad hoc. n. q; aliq⁹ disputet: nō suffic^r q; pferat litterā vel
 dictionē: s; oportet q; ptulerit cōpletus argu^m. ¶ Scdo
 seq^r. Qz for. īmediate post b̄ erit disputatur^r aliquā dispu
 tationē: z tñ nō īmediate post hoc disputabit aliquā dispu
 tationē. 2° ps p; ex cor^o: z p̄mā arguo sic: for. īmediate p^o
 hoc erit for. q; disputabit aliquā disputationē. īgit^r for. īme
 diate post hoc erit disputaturus aliquam disputationem:
 p; consequentia ab vno conuertibili ad reliquum.

Hic visis rīdet^r ad rōnē negādo illā: nlls for. fuit di
 sputat^r: z ad p̄bationē: nego istā minozē:
 nlls for. alb⁹ disputat disputauit: vel disputabit: z ad p̄ba
 tionē: cū pbat^r p p̄tes illi⁹: dico: q; nō d; p̄tialr^r pbat^r: s; to
 talr^r z cathegozice p suū d̄dictoriū: deinde suū d̄dictoriū re
 solubilr^r ē īferēdū vt declarat tertia p̄clusio cūz suis corre
 larys. ¶ 3te nōdū q; illa p̄pō for. fuit disputatur^r: nō fuit
 gnālis resolo bui⁹: for. disputauit: qz p̄ma ē va: nec resoluif^r
 in aliquā. Scda autem est falsa: z resolubilis in hanc: for
 tes fuit dispntaturus: quare z cetera.

Capitulum de prolotione vocis: z auditione eiusdem.

Quadragesimo tertio. p̄cipa
 liter ad qōnē ar
 guif^r sic: hec sūt duo vera ī casu. Qē auditū
 a forte ē platū a plone: nō oē auditū a forte
 ē platū aplone. z eadē iūicē d̄dicūt: g qō ve
 ra: p̄na t; cū. z. pte aītis: z p̄mā p̄bo: ponē
 do q; plo nūq; ptulerit nisi illā: nullus de⁹
 ē vel p̄t ei⁹. For vo nūq; audierit nisi piacēs illi⁹. s. d; ē:
 vl^r p̄t ei⁹. īsto posito p; ps affirmatiua. s; negatiua arguo
 sic. aliq⁹ affirmatiuū ē auditū a forte: z nullū affirmatiuū ē
 platū aplone: g nō oē auditū a forte. ē platū aplatone: p̄na p;
 cū maiori: qz plo audierit illā: d; ē: s; miorē p̄bo: nā cuiusl;
 p̄pōnis dicte aplone vbu p̄ncipale ē negatū: g q; p̄pō di
 cta aplone ē vel fuit negatiua: z p; p̄ns nulla fuit affirmati
 ua: t; p̄na: p; p̄ descriptionē p̄pōis negatiue: z 2°. qz d̄dicto
 rium p̄tis repugnat aīti. S; aīis pbat^r sic. Plato nūq; p
 tulit aliq⁹ vbu nisi illō vbu ē: z idē ē negatū anegatione in
 p̄pōne. plata ab eo. g cuiusl; p̄pōnis dicte aplatone ver
 buz p̄ncipale est negatum: quod erat probandum.

Pro solutione hui⁹ argumti pono q̄tuor p̄nes:
 q; p̄ma ē ista: possibile ē fortez
 audire vocē platonis plone nō loq̄nte. pbat^r: nā vox n̄ m.
 tiplicat sbito ad pōz auditiuā: s; successiue ex otinuatā fra
 ctiōe medy: g stat plonē. ptulisse vocē aīq; fortis audituz
 imutet: z p; p̄ns īpossibile ē platone oīo gescēte fortez audi
 re vocē ipsi⁹. ¶ Ex ista p̄na seq^r p. Qz pole est for. audire
 aliq⁹ vocē: z eadē non existere alicui⁹ aīal: pbat^r: z pono: q;
 plato pferat. a. vocē q; erit cōplete prolata ab eo aīq; for.
 audiat eā: z q; q; p̄mo vox platonis ē prolata pla. ipse des
 nat eē: īsto pōito: p; q; post d̄sitionē platōis for. audit vocē

q; nō ē vox alic⁹ aīal: ex q; for. nō ē q; protulit eaz. ¶ 2° seq^r Cor^m
 q; illa p̄na nō valz: for. audierit. a. vocē: z ista. a. vox fuit vox
 platōis. g for. audierit vocē platōis: aīis. n. ē vey: z p̄ns f^m: qz
 qm̄ for. audierit. a. vocē: ipa tunc nō fuit platonis: ccedo tñ:
 q; vocem platōis for. audierit. ¶ 2° ē ista. L; sit possibile
 forte audierit oēz vocē platā a platōe: nō tñ ē pole for. au
 dire oēz vocē platā aplatōe: p̄ma ps nō indiget: pbatōe. iō
 scdaz p̄bo sic: qm̄ seq^r: for. audit vocē platonis. g illi⁹ vocis
 vna ps est audita: z altera remāet audieda: p; p̄na p̄mo: qz
 vox ē ens successiū. scdo q; si nō mācret aliq⁹ ps illi⁹ vocis
 audieda tūc illa totalis vox foret audita: z p; p̄ns for. nō au
 dierit illā: tunc arguif^r sic: vna ps illi⁹ vocis māet audienda
 z illa ē plata aplatone: vt suppono: g for. nō audit oēz vocē
 platā aplatone qd erat pbatū. ¶ Ex ista p̄ne seq^r p. Qz l; Cor^m
 sit possibile platone ptulisse oēm vocē auditā a for. nō tñ ē
 possibile platone pferre oēz vocē auditā a for. p; q; ē pole
 plato. pferre illā vocē quā for. desinit audire: vel p̄t ei⁹.
 ¶ 2° seq^r. q; l; hoc sp sit possibile. oē auditū a forte ē platū Cor^m
 aplatone: hoc tñ ē īpossibile q; qd audif^r a for. pferf^r aplato
 ne: nō qdē p; hoc: q; īpossibile sit platone pferre aliqd: q;
 neciūz ē si pla. pferf^r: q; ipse pferat aliqd: sed alia de cā: qm̄
 q̄tūcūq; iūicē applicēf^r for. z pla. ex q; nulla vox subito mul
 tiplicat platōe loq̄nte: sp ē vey dicere: q; ipse loq̄t aliq⁹ vo
 cē: q; nōdū imutat auditū for. ¶ 3^a ē ista. īpossibile ē pla
 tone ptulisse istā: nullus d; ē qn ptulerit vey: tñ possibile ē
 illū pferre eadē nō pferēdo vey (p̄ma ps p; qz nō ē possi
 bile platone ptulisse istā: nullus de⁹ ē qn ptulerit illaz de⁹
 est: z scda pbat^r: qm̄ q̄diu pferf^r ps alic⁹ p̄pōnis: pferf^r p̄pō
 illa: z si nō pferf^r ps illi⁹ p̄pōnis non pferf^r illa p̄pō: s; pos
 sibile ē platone pferre illā dictionē: nullus nō pferēdo il
 lā: de⁹. g possibile ē platone pferre istā: nullus de⁹ ē: nō pfe
 rendo illā: de⁹ est (q; posito) z admissio: pla. pferet illā. nul
 lus d; ē: nō pferēdo aliq⁹ vey. ¶ Ex ista p̄lusionē seq^r p.
 Qz aliq⁹ d̄nr a forte z pla. q; iūicē ouertunt: nō obstate q; for.
 dicat neciūz z pla. īpossibile (p; dato q; for dicat illā: nul
 lus de⁹ est: z plato illā nullū p^o est: z sit cuiusl; illaz actus
 d̄di sup subm: īsto posito: ille p̄pōnes ouertūt quaz q̄libet
 ē īpossibilis: z piacētia necia. ¶ 2° seq^r. Qz for. p̄t pferre ve
 rum nō proferēdo falsum z tamen nō p̄t proferre verum
 quin pferat non vey: p̄ma ps p; qz si for. pferf^r illā: d; ē: z
 nihil aliō qd nō sit ps illi⁹ for. pferf^r vey: nullū falsuz pferē
 do. Fa ps est euidēs: qz for. nō p̄t pferre aliq⁹ p̄pōnē: nisi p;
 ferat vna p̄t ei⁹ q; nō p̄t esse p̄pō. ¶ 4^a ē ista. Qē vbu p
 latū aplatone est verbū negatū: z tñ aliq⁹ p̄pō plata ab eo ē
 affirmatiua: p; dato q; nulla p̄pō sit plata aplatōe nisi: nlls
 de⁹ ē: vel ps ei⁹ iūx modū pcedēdū ī rōne. ¶ Ex ista p̄ne Cor^m
 seq^r p̄mo. q; l; nullus negatie vbum p̄ncipale affirmat: tñ
 alic⁹ affirmatie vbu p̄ncipale negat: p̄ma ps p; iductiue: z
 fa filr: qz piacens illi⁹ nullus d; ē: est p̄pō affirmatiua: z tñ
 verbū p̄ncipale negat: ex q; idē est verbū vlis: z sue piacen
 tis. ¶ 2° seq^r. q; a. z. b. p̄pōness iūicem ouertunt z eidem
 mētalī subordināt: z tñ vbu p̄ncipale vni⁹ negat: z alterius
 affirmat: p; supposito q; a. sit illa p̄pō totalis deus est z. b.
 piacēs illius: nullus deus est: quare zc.

Hic visis p; solutio argumti negādo illā: nō oē audi
 tū a for. ē platū aplatone (z ad p̄bationē)
 nego q; nullū affir^m ē platū aplatōe: z ad p̄bationē: cuiusl;
 p̄batiōis: plate apla. verbū p̄ncipale ē negatuz. g q; p̄pō
 dicta aplatone ē vel fuit negatiua: nego p̄nam. nec ista ē de
 scriptio p̄pōnis negatie. s. p̄pō negatiua ē ista ī q; verbū p̄nci
 pale negat: sed o; addere p̄negationē existēte aliqd illius.
 iō ista non ē negatiua: d; ē: q; est piacens vlis: qz verbū p̄nci
 pale nō negat p̄negationē existēte aliqd ipsi⁹: sed alterius
 v; vnuerfal: p̄positio at affirmatiua ē ista cui⁹ verbū p̄nci
 pale est nō negatū: p̄negationē existēte aliqd illius: de
 hac tamen alias diffusius sum locutus: quare zc.

Capitulum de terminis simplicibus includentibus propositionem.

Quadragesimo

Ad quoniam arguitur sic. h. sunt duo va. Adā fuit i istāti pnti: et nlls adā fuit i istāti pnti: et eadē iuicē dīcunt. g. qōvā (pna t3 cū mīori) et maiorē pbo: et p ne gatiuā sic: nullū istās pns fuit. g. nihil fuit i istāti pnti: et p pns nlls anīx? fuit in istāti pnti (patet abe pnc) et anīx pbat: qm hoc istās nō fuit: de mōstrādo istās pns: et hoc ē oē istās pns. g. nullū istās pns fuit: iā pbo affirātiuā sic: aln fuit ita q adā ē i istāti pnti. g. iāz ē ita q adā fuit i istāti pnti: p3 pna: qz qz de pnti vā in teris simplicib? et sine distributōe: relinqt vna verā de pte rito: si. n. aln fuit ita q tu es i ista domo: iā ē vez q tu fuisti i ista domo: et si aln fuit ita q tu es i. a. istāti: iāz ē vez q tu fuisti i. a. istāti. g. p idē: si aliqōlo fuit ita q adā ē in istāti pnti: nūc ē vez q ipse fuit in istāti pnti: p3 pbo anīx faciēdo hāc pna: anīx? ē. g. anīx? ē i istāti pnti: ista pna ē bōa: et aliqū fuit ita sic significat adeqte p anīx. g. tūc fuit ita sicut signi-

2o solutione

- 1° p^o ē ista. Aliq ē p pō affirmatiua vā de pnti i teris verbalī cō positio: q nullā relinqt verā de pterito: p3 de ista: hoc istās ē istās q. n. ipsa sit ē vera: et tū pntine hec erit falsa hoc istās fuit qd ē demōstrādo istās pns: et aliqōdo hec fuit vera: adā ē hō q ē i. a. istāti: et tū nūq postea ista fuit vera: adā fuit q ē i. a. istāti: dato: q. a. fuit p^o istās sue iceptōis. Et nōter dico i hne nullā relinqt verā de pterito: qz l3 h nō sit vā: adam fuit hō q ē: non tū segt: q ista adā ē hō q ē: nūq relinqt aliq de pnti verā: qm ista d pterito tpe ade pntine erit vā. **Coz^m** Ex ista hne sequit p^o. Qz aliq ē p pō vā affir^m de pnti i teris verbaliter ppositis: q nullā hūit verā de futuro: p3 de ista: hoc istās ē istās qd ē: nūq. n. fuit aliq talis vā b istās erit istās qd ē: demōstrādo istās pns. Itē h aliqū erit vā: anīx? ē hō q ē i. b. istāti: et tū nūq an erit h de futuro vā: anīx? erit hō q ē i. b. istāti: assignādo p. b. istās p^o ē sue iceptōis. **Coz^m** 2° p^o aliq ē p pō affirmatiua vera d pnti i teris simplicib? carēs pōne et pfusiōe: q nullā relinqt de pterito: nec aliquā hūit de futuro verā: p3 de ista: tu es i instanti pnti q ē vā: et tū hec nūq erit vā: tu fuisti i istāti pnti: nec vñq ista fuit vera: tu eris i istāti pnti: et hoc iō ē qz ly i istāti pnti icludit ppositio nez sequitur. n. tu fuisti i instanti pnti. g. tu fuisti istāti qd ē pns. **Coz^m** 3° p^o ē ista. Aliq ē p pō affirmatiua de pnti i teris simplicib? denōiata cū terio pfusiōe q nullā verā relinqt de pterito: nec aliq hūit verā de futuro: p3 de ista: oē istās ē q ē vā: imo necia: et tū hec nūq fuit vā oē istās erit nec il la vñq erit vera oē istās fuit. **Coz^m** Ex ista hne segt pmo. Qz aliq ē affirmatiua p pō vā de pnti i teris simplicib? carēs pfusiōe: l3 nō terio pfusiōe: q n relinqt aliq verā d pterito: nec aliq hūit verā de futuro: p3 de ista: h necio ē: demōstrādo qiaz for. nūc pmo exntis: ipsa. n. ē vā: et tū hec nūq fuit vā: hec necio fuit: nec ista aln fuit vā h necio erit. **Coz^m** 2° p^o aliq ē p pō affirmatiua vā d pnti i teris simplicib? carēs taz terio pfusiōe q pfusiōe: q n relinqt aliq verā de pterito: nec aliq hūit verā de futuro: p3 de ista: a. ē dato: q ly. a. con uertat cū ly oē istāti: et b iō: qz illa p pō licet nō beāt teriuz 3° p^o pfusiōe: tū icludit illū. **Coz^m** 3° p^o ē ista. pole ē antep3 ē i istā ti pnti: et tū nlls atep3 pt ē i istāti pnti: pma ps pbat sic. hec p pō ē polis anīx? ē i istāti pnti: et ipsa adqete significat ante xpm ē i istāti pnti. g. pole ē anīx p3 ē in istāti pnti: p3 pna: ab officiātib? ad officiātū. fa ps pns pbat sic: nullus ante xps pōt ē in instanti qd ē pnsens. g. nullus antep3 pōt ē in instanti pnti: p3 pna: ab vno quertibili ad reliquam. **Coz^m** Ex ista hne segt pmo. Qz hec pna nō valet: antep3 pōt ē in. a. instanti. ergo antechristus pōt ē in. a. instanti qd ē: l3 tū hec pna ē bōa: anīx? pt ē i istāti pnti. g. anīx? pt ē i istāti

qd ē pns: qz ly. a. istāti nō icludit pōne vbalet: sic ly istans pns vñ ly istāti pnti. **Coz^m** 2° segt. Qz de ly anīx? aln vificabit ly istāti pnti sic pncise significād o: et tam antep3 nūq erit i istāti pnti. fa ps ē euident: et pma filr: qz hec aliqōdo erit vā: antep3 ē in istāti pnti. **Coz^m** 4° p^o ē ista. A. z. b. instātia pnt ē: et tam. a. pōt esse instās pnsens: z. b. nō pōt ēē instās pnsens: p3 dato q. a. sit instans pnsens: z. b. erit me^m istāti ho re: si. n. b. pōt ēē instās pnsens: z. a. ē oē instās pnsens: tūc. b. pōt ēē. a. qd ē impossibile. **Coz^m** Ex ista hne segt pmo. Qz for. nō ē aīal pns: et imēdiate p^o instans pns erit ita q ipse ē aīal pnsens. et tamē for. nō icipit esse aīal pnsens: p3 dato q for. icipiat esse p remotionē de pnti: si. n. for. incipit ēē aīal pnsens: et ipse nō ē. ergo aliqū erit ipse aīal pnsens: et p psequēs ipse aliqū erit aīal qd ē pnsens: qd repugnat casui. **Coz^m** 2° segt. Qz tu nō es hō pnsens: et tamē imēdiate ante nūc fuit ita q tu es hō pnsens: et tamē tu nō desinis esse hō pnsens: p3 sup posito q tu desinas esse p remotionem de pnti.

His visis

p3 solutio rōnis negādo illā. Adā fuit i istā ti pnti: et cū dī q aln fuit vā Adā ē i istāti pnti: ergo iā ē ita q ipse fuit in istāti pnti: nego psequē tiā. Ad argumtū dico: qz sic itelligi: oīs p pō vā affirmatiua de pnti carēs exmo pposito et signo pfusiōe: taz ipse cite: qz explicite relinqt vna de pterito verā: qz iter nō ē in pposito: vt p3 i scōo cōrelario pnc pns. et p hoc responde tur ad existētia adducta: q nulla ē similitudo: qz illi termi ni. a. instanti. b. domo: non includunt pōne verbales: sicut ly istans pnsens et huiusmodi et.

Capitulum de terminis ampliatiuis: ac permutatiōe lo ci: ex sola contentione.

Quadragesimo

Ad quoniam arguitur sic. h. sunt duo vā i casu. Tu icipis ēē i domo pla to. et tu nō icipis ēē i domo pla. et eadē ad in uicē dīcūt. g. qō vā (pna t3 cū mīori) et ma iorē pbo: ponēdo q tu sis i. a. domo: et conti nue fuisti ac pntine eris i eadē domo: et q. a. dom? sit tua: et pntine fuerit tua: l3 q imēdiate p^o istās pns ipsa erit pla. isto posito arguit affirmatiua sic: tu nō es in do mo pla. et imēdiate p^o istans pnsens tu eris i domo pla. g. tu icipis ēē i domo pla. Jā pbo negatiuā: tu nō icipis ēē in do mo q ē plato. nec i domo q fuit plato. nec i domo q erit pla. g. tu nō icipis ēē i domo platōis (p3 pna iductie) qm optie segt: tu nō icipis ēē in istāti qd ē: nec i istāti qd fuit nec in istāti qd erit. g. tu nō icipis ēē i aliq istāti (anīx p3) p p^o et fa pre: ex q nulla ē: nec fuit dom? pla. vt suppo^o in casu. tertiaz vō pbo: qm tu es i domo q erit pla. et ime^m ate istās pns tu fuisti in domo q erit platōis. g. tu non incipis esse in domo pla. p3 psequētia: a causa veritat ad ppositionē habētem il lam causam. et antecedens ē vez. ergo et pns: quare et.

2o solutio

Ad argumtū pono. 4. hne: quaz p^o ē p ista. Tu nō es: nec fuisti: nec eris i do mo platōis: et tamē aliqū erit ita q i domo platōis tu fu isti: pbat: et pono: q. a. domus p totā vitā tuā nō erit alicui nisi tui: et q post mortē tuā erit plato. isto posito: p3 pma ps pns: ex quo nūq eris in. a. domo qn ipsa erit plato: et tam pte pbo: faciēdo istā psequētia: in hac domo tu fuisti: de mōstrādo. a. et hoc ē: vel fuit platōis. g. in domo platōis tu fuisti: ista psequētia ē bona: et aliquādo erit ita sicut signi ficat p antecēdēs. g. tūc erit ita sicut significat p psequens. Ex quo segt: q aliquādo erit ita q in domo plato. tu fuisti. **Coz^m** Ex ista hne segtur pmo. Qz plato incipit esse in domo q est fuit et erit tua: et tamen nūq incipiet esse in domo tua: pma pars patet: qz plato non est in domo que est: fuit: et erit tua: et aliquādo erit i domo que est: fuit: et erit tua: ergo incipit vel incipiet esse in domo que est: fuit: et erit tua: sed non incipit (vt patet) ergo incipiet. **Coz^m** Secundo sequitur. Qz

quod plato nūq̄ incipiet eē i domo aliēa: tñ p̄cise i domo aliēa
plato incipiet eē: p̄ma ps p̄z: q̄ pla. nūq̄ erit i domo aliēa. fa
ps: p̄z: q̄ p̄cise i. a. domo pla. incipiet eē vt suppono: t. a. est: v̄l
erit domo aliēa. ḡ p̄cise i domo aliēa pla. incipiet eē. ¶ 2^a 3^a
ē ista. Tu incipis eē i domo platonis i q̄ nō incipis eē: p̄z i casu
arguitur: q̄ tu incipis eē i domo platonis: t i nulla domo inci
pis eē. ḡ zc. Itē tu nūc nō es i domo platōis i q̄ nō incipis eē:
t immediate post istās p̄is tu eris i domo pla. i qua nō incipis
eē. ḡ tu incipis eē i domo pla. i q̄ nō incipis eē: p̄z n̄a cū maio
ri: q̄ suū dīctoriū ē flz: minori v̄o: p̄z: p̄ exponentes. ¶ Ex
ista p̄ne seq̄ p̄. Q̄ tu desinis eē i domo tua: i q̄ nullo tū dī
nis eē: p̄z: vt p̄us ex exponētib⁹ p̄ positionē d̄ p̄nti: t ex alio:
q̄ tu desinis eē i domo tua: t i nulla domo d̄sinis eē. q̄ cūq̄
enī data in q̄ tu es: i illa immediate p̄ hoc eris. ¶ 2ª seq̄. Q̄
tu es i domo tua: t immediate p̄ istās p̄is tu eris i domo nō
tua: t tñ nūq̄ eris nisi i domo i q̄ tu es: p̄z. ex p̄ne cū suo cor
relario. ¶ 3^a 3^a ē ista. Tu incipis eē i domo pla. t tñ tu nō inci
pis eē i domo q̄ ē pla. t nec i domo q̄ fuit platōis: nec in do
mo q̄ erit pla. ista 3^a p̄z: p̄ discursus factū i argum̄to hui⁹ p̄n
cipalis rōnis. ¶ Ex ista conclusiōe seq̄ p̄mo. Q̄ tu incipis
esse animal albū: tamen tu non incipis esse animal quod
est albū: nec aīal qd̄ fuit albū: nec aīal qd̄ erit album: p̄ba: f̄:
t pono: q̄ tūc an̄ istās p̄is tu fuisti niger: t nūc p̄mo sis
alb⁹: isto posito: p̄z cor⁹: p̄ p̄ma p̄te ex casu: t p̄ fa filr: q̄ su
um dīctoriū ē falsus: vt p̄z p̄ cās vitatis. ¶ 2ª seq̄. Q̄ tu
desinis eē i domo tua: t tñ nō desinis eē i domo q̄ ē tua: nec
i domo q̄ fuit tua: nec in domo q̄ erit tua: p̄z: supposito q̄. a.
domo p̄ q̄ fuerit platōis aliquid itez erit tua. ¶ 4^a 3^a ē ista.
Tu nō es i domo platonis: t immediate p̄ istās tu eris i do
mopla. t tñ tu distas p̄ mille leucas ab oī domo plōnis: nec
moueberis ad domū pla. nec ipsa mouebit ad te. p̄ba: f̄: t
pono: q̄ tu sis i domo tua: plato vero i domo sua: distāter p̄
mille leucas: t q̄ ambo feceritis p̄uentionē istā: q̄ imedia
te p̄ istās p̄is domo i q̄ es erit pla. t domus platōis erit
tua: isto posito: clarz 3^a zc. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄mo. Q̄ tu es
i domo platonis: t aliquid eris ex domū platonis: t tñ tu non
recedes ad domo pla. nec domo plato. recedet ate: p̄z: suppo
sito q̄ tu sis in domo pla. aquā nūq̄ recedes: q̄ aliquid mane
bit tua: vt p̄z: t illa platonis māebit sua filr. ¶ 2ª seq̄. q̄ tu
es i domo tua: t aliquid eris i domo aliēa: t tñ nunq̄ recedes
ad domo tua: nec igredieris domū alienā: p̄z ex p̄ne: supposi
to q̄ nūq̄ exibis domū in qua modo es.

Hic visis p̄ solutio rōnis negādo illā tu nō incipis eē
i domo platonis: t ad p̄bationē: tu nō incipis
eē i domo q̄ est plato. nec i domo q̄ fuit plato. nec i domo q̄
erit pla. ḡ tu nō incipis eē i domo platōis: nego n̄a. cā hui⁹
negationis patuit: ex tertia p̄ne cū suis correlariis: q̄ zc.
¶ Capitulu de scia dei: respcū p̄tingentium futuroz.

Quadragesimo sexto p̄nciplr ad
q̄nē arguit sic.
hec sunt duo vera. De⁹ sit an̄xpm eē futur⁹:
t nullum deus sit antechristum esse futurū
t eadē iūicē dīcūt. ḡ qd̄ vera: n̄tia t3 cum
minori: t maiore p̄bo: q̄. n. affirmatia sit v̄a
manifestū ē. Si. n. an̄xps erit de⁹ scit an̄xps

fore: sed negatiuam arguo sic. antexps contingenter erit.
ḡ deus nō scit antexps eē futur⁹: p̄bo n̄a: q̄ si non: stet ḡ
dīctoriū n̄tis cū ante: t arguit sic: an̄xps p̄tingēter erit. ḡ
mō p̄t eē q̄ ipse nūq̄ erit: p̄z n̄a: q̄ si aliquid poterit eē q̄ ipse
nūq̄ erit: magis v̄l q̄ mō p̄t eē q̄ ipse nūq̄ erit. tūc sic: de⁹
scit an̄xpm eē futur⁹: t mō p̄t eē q̄ ipse nūq̄ sciuerit. ḡ de⁹
nūc scit aliquid: t mō p̄t eē q̄ ipse nō sciat illud: n̄is flz: q̄ scia
dei ē firmiō: q̄ exntia alic⁹ istāt: flz h̄ copulatiā nō ē possibi
li aliquid istās ē: t mō p̄t eē q̄ illud nō sit. ḡ nec ista est polis
deus scit aliquid: t modo pōt esse q̄ ipse non sciat illud: zc.

Pro solutione b⁹ argum̄ti pono. 4. 3ª nes: quarū
p̄ia ē ista. In q̄l3 istāt p̄terito d̄s

sciuit an̄xps fore: t tñ an̄xps nō ē neq̄ erit: p̄z soppo q̄ an̄xps
diu fuerit: t q̄ ipse desinat esse p̄ remotionē de p̄nti: isto po
sito: p̄z fa ps n̄is: t p̄maz p̄bo sic: an̄xps erit. ḡ de⁹ sciuit an̄
xp̄: eē: t i quol3 istāt p̄terito fuit ita sic significat p̄ n̄is. ḡ i
quol3 istāt p̄terito fuit ita sicut significat per n̄is. ¶ Ex
ista p̄clone seq̄ p̄. q̄ i quol3 istāt futuro de⁹ sciet an̄xpm
fuisse: t tñ an̄xps non fuit: nec ē: p̄z supposito q̄ an̄xps incipiat
eē p̄ remotōez de p̄nti: zc. ¶ 2ª seq̄. q̄ i aliq̄ istāt de⁹ scit
an̄xps fore i q̄ istāt an̄xps nō ē: nec erit: p̄ba: f̄: i istāt p̄nti d̄s
scit an̄xpm fore: t in nullo istāt an̄xps ē: vel erit. ḡ zc. p̄z n̄a
cū m̄iori: t maiore p̄bo. nā de⁹ scit an̄xps fore. ḡ i aliq̄ istāt:
sed nō nisi i istāt p̄nti. ḡ zc. ¶ 2^a 2^a ē ista. De⁹ scit t sciuit
an̄xps fore: t tñ n̄is an̄xps ē: vel erit: p̄ba: f̄: t pono: q̄ an̄xps
desinat eē p̄ remotōez de p̄nti. isto posito: p̄z fa ps p̄clonis.
t p̄mā p̄bo: q̄m ipsa ē vna copulatiā cui⁹ q̄l3 ps p̄ncipalis ē
v̄a: p̄ma. n. ē v̄a: q̄ d̄s ē sciēs. ḡ d̄s scit. t fa seq̄ ex casu: seq̄
enī an̄xps fuit. ḡ deus sciuit an̄xps fore: an̄s seq̄ ex casu. ḡ t
n̄is. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄mo. q̄ deus scit t sciuit an̄xps fo
re: t tñ de⁹ nō scit an̄xpm fore: p̄ma ps ē p̄bata: t fa seq̄ ex
casu. ¶ 2ª seq̄. q̄ de⁹ scit: t sciuit an̄xpm fore: t tñ n̄is de⁹
scit: nec sciuit antexps fore: p̄z: dato q̄ p̄ma ps sit copulatiā
t fa cathe⁹ de copulato v̄bo. ¶ 3^a 2^a ē ista. Aliq̄ vitas depē
det a futuro: q̄ aln nō d̄pēdebit ab illo: t tñ n̄is fiet i ea mu
tatio: neq̄ i suo significato p̄ (p̄z de ista) de⁹ sciuit an̄xps fo
rē: q̄ ē v̄a ex eo: q̄ an̄xps erit: flz postq̄ antexps fuerit ipsa eadez
erit v̄a: seclusa oī vitate futura. ¶ Ex ista p̄ne seq̄ p̄mo. q̄
aliq̄ ppō ē p̄tingēs: t aliquid erit neciā: t tñ nulla fiet i ea mu
tatio nec i suo adeq̄to significato: p̄z de ista: des sciuit an̄xps
fore q̄ p̄tingēs ē: q̄ p̄t eē falsa: t tñ aln ipsa erit neciā p̄ q̄. f.
an̄xps fuerit: q̄ tūc necē erit an̄xps fuisse. ¶ 2ª seq̄. q̄ aliq̄
sūt ppōnes v̄e: quaz vitates dependēt ab eodē futuro: t tñ
ipsis sic significatib⁹ p̄cise vna fiet neciā: t altera ipolis: p̄z
de istis: d̄s sciuit an̄xps fore: de⁹ scit an̄xps fore: quaz q̄lib3
depēdet ab h̄ futuro an̄xps erit: t tñ p̄ desitionē an̄xpi p̄ia
q̄ ē d̄ p̄terito erit neciā: t fa q̄ ē de p̄nti fiet ipolis: t h̄ loq̄
d̄ ipolis n̄ali. ¶ 4^a 3^a ē ista. De⁹ scit aliq̄ ppōnē: t eternalr
sciuit illā: t tñ mō p̄t eē q̄ ipse n̄sciuit nec sciuerit illā: p̄ba: f̄:
d̄s scit illā ppōnē: an̄xps erit: quā ē eternalr sciuit: t mō p̄t eē
q̄ ipse nō sciat: n̄z sciuerit istā. ḡ p̄ v̄a: n̄a t3 cū maiori: t m̄i
nor ē p̄bata i argum̄to rōnis: ex q̄ an̄xps p̄tingēter erit. ¶ Ex
ista p̄ne seq̄ p̄mo. Q̄ aliq̄ ppōnē d̄s sciet: q̄ necē erit ip̄z
scire: t tñ tu potes facer q̄ ipse nūq̄ sciet illā: p̄ba: f̄: d̄s sciet
istā ppōnē an̄xps fuit: t necē erit deū scire illā: t tñ tu potes
facere q̄ ipse nūq̄ sciet eā. ḡ cor⁹ v̄e: t3 n̄a cū p̄ p̄te an̄
tis: t fa3 p̄bo sic: h̄ ppō erit neciā: d̄s scit illā ppōez an̄xps
fuit: t ipsa tē sic adeq̄te significabit. ḡ necē erit deū scire istā
n̄a3 aresolūētib⁹ ad resolu⁹: iā p̄ba: f̄. 3^a ps an̄tis sic: tu po
tes facere q̄ an̄xps nō sit: nec erit: neq̄ fuit. ḡ tu potes facer
q̄ d̄s nūq̄ sciet illā: an̄xps fuit. ¶ 2ª seq̄. q̄ aliq̄ ppō eterna
liter fuit v̄a: quā necē erit esse veraz: t tñ tu potes facere q̄
ista vnq̄ fuit v̄a: n̄z vnq̄ erit v̄a: p̄z de ista: i mēte dīna: hoc
erit demonstrādo aīaz an̄xpi ipsa. n. fuit eternalr v̄a: t necē
erit ipsaz eē verā: q̄ aln necē erit hoc fore: t tñ tu potes fa
cere q̄ ista nunq̄ fuit vera: nec erit vera: q̄ tu potes face
re q̄ hoc nūq̄ erit demonstrādo animā antexpi.

Hic visis r̄idef ad rōnē negādo istā: nullus de⁹ scit
antexps fore futur⁹. Et ad p̄batiōez: nego
n̄a3. t v̄lterius ccedo n̄am adductā. v̄z. deus scit aliquid t
mō p̄t eē q̄ ipse nō sciat illud: t ad p̄bationē: scia dei ē firmi
or q̄ exntia alicuius istātis: sed ista copulatiā nō ē polis. ḡ
n̄z alia. negat n̄a: q̄ illi⁹ ppōis aliquid istās ē vitas nō depē
det a futuro: sic illius: de⁹ scit an̄xps eē futur⁹. p̄terea negat
q̄ ista copulatiā nō sit polis aliquid istās ē: t nō p̄t eē q̄ illud
nō sit: q̄ hoc istās ē demonstrādo istās p̄sens. t mō p̄t eē q̄
illud nō sit: q̄ mō hec ppō ē possibilis: illō istās nō ē: oīs. n.
ppō pole ē mō polis: flz h̄ ē polis: illud istās nō ē: demonstrā
do istās p̄sens. ḡ ipsa ē possibilis modo zc.

Cladragesimo

septio principalr
ad qōnez arguit

sic. B sūt duo vā: Hoc nō trīgēter erit p°. a.
 demon° aīaz añxpi. ⁊ B trīgēter erit p°. a. de
 mōstrādo aīaz añxpi. ⁊ B eadē iuicē dīcūt.
 g qō vā (nīa t3 cū mīori) ⁊ maiorē pbo: po
 nen° q°. a. erit p°m instās aīe añxpi. isto posito
 m B erit p°. a. ⁊ hoc poterit nō eē p°. a. S3 ne
 o: si. n. trīgēter hoc erit p°. a. ⁊ hoc erit i. a. g B
 re eē p°. a. nīa t3 aīlī: nāz segē: añx° erit i. a. ⁊
 . a. g ātex° poterit desinere eē post. a. s3 pīs ē
 : si. n. hoc pōt desinere eē p°. a. ponat. g q° hoc
 . a. ⁊ arguīt sic: B definit eē p°. a. g B ē post. a.
 ite istās pīs fuit post. a. si p°m. g hoc imēdiate
 t p°. a. (p3 nīa) q3 si aīa añxpi ē: ipa ē ppetua
 . a. g hoc non definit eē post. a. si vō dat z°. . g
 imēdiate post istās pīs erit p°. a. p3 nīa: vt
 dīnit eē p°. a. ⁊ ita hēf dīcō isto cāu poito.

¶ 2° Pro solutiōe

b^o argumēti pono. 4. q̄nes: q̄rū pria
ē ista. Dec aia p̄tigēter erit tam i. a.
i. nullū erit i. q̄ne p̄t a. q̄n i. ista b^o aia

q3 i q3 istati post. a. 7 in h. erit istas post. a. q3 i tmo b. aia
neccio erit: pma p3 p3: p exponetes: 7 h3 pbo sic: i. a. instati
h aia neccio erit. g p idē i quolz istati post. a. hec aia neccio
erit: p3 pna: 7 aia pba i. a. instati hec aia erit: 7 i. a. instati hec
aia nō poterit nō eē. g i. a. instati hec aia neccio erit (p3 pna
cū maiori) 7 miorē pbo sic i. a. instati hec aia nō hēbit po^{am}
ad nō eē ex q ipsa erit ppetuo post. a. q tē ipsa nō poterit nō

Co^m eē. ¶ Ex ista ꝑne seq^r ꝑ. Q^d pole erit i. a. iⁿstati hāc aiaz nō
eē ⁊ tñ i. a. iⁿstati nō erit pole hāc aiaz nō eē. ꝑ^a ꝑs ꝑz: qz bec
ꝑꝑō erit polis i. a. iⁿstati bec aia nō ē: ⁊ ꝑa filr: qz i. a. iⁿstanti
nūq^z erit polis bec aia nō ē: ⁊ hoc sup^o: q^d aia aⁿxpⁱ: taz i co^m
poze q^d eē cōp^o dica^t aia: ⁊ q^d i ꝑ^a ꝑte cōrelary teneat ly i. a.

Cor^m înstăti cū vbo ifiniti mod. ¶ **z^o** segt. qd nece erit i.a. înstăti
băc aiaz fore: 7 ptigēs erit i.a. îstăti băc aiaz fore p3: dato qd
îⁿ p^o p^oely a îstăa p^oeteriat vbu îdicari mōi: 7 fā vbu futuri

z^a ¶ tps. ¶ **z^a** ¶ ē ista hec aīa otigēter erit: taz i. a. q̄s i. q̄l3 istāti
p^o. a. ⁊ tñ ipole ē ipaz eē otigēter i aliq̄ istāti post. a. p^o ps pz:
p exponētes: ⁊ faz pbo: nā si pole ē ipā eē otigēt p^o. appōat
g q̄ ipsa sit otigēter p^o. a. ⁊ arguit sic: hec aīa ē otigēt p^o. a.
g ipsa ē p^o. a. tē sic: hec aīa ē p^o. a. g ipā ē nečio p^o. a. (pz pña)
q̄ si aliqd ē p^o. a. ⁊ illud ē nečiuz ip3 nečio ē p^o. a. (vt pz in
mēt) tē sic: hec aīa nečio ē p^o. a. g nō otigēter ē post. a. qd ē

Loz^o ob^m poiri. ¶ Ex ista ꝑne legi ꝑ. q. nece erit hac aiaz ee i ali
quo istati ꝑ. a. z tñ qcuq; istati ꝑ dato; stigēs erit hac aiaz
ee i isto (ꝑ^o ꝑꝑꝑ) qz bec ꝑꝑꝑ erit nečia. bec aia ē i aliq ista

Cor^m aia ē i isto. ¶ 2° segit. Qz eq̃ cōruptibil̃ erit beca aia i. b. z añ.
b. sic p^o. b. z tñ nece erit hāc aia z eē post. b. z nunq̃ nece erit
3° 2° ipaz eē i. b. n3 añ. b. p3 supp^o q̃. b. erit istās p^o. a. ¶ 3° 2° ē ista.

hec aia p̄t icipe eē āte. a. 7 oē erit p̄m istas eē ip̄i: 7 tñ hec aia
nō p̄t icipe eē āte p̄m istas eē sui (p̄¹ p̄s p̄s) qz hec aia p̄t eē
aī. a. 7 fa filr: qz hec aia nō p̄t bis icipe eē. Si. n. hec aia ic
pet eē ante p̄m eē sui aliqñ foret vezz dicere qz hec aia icepi

Loz^m bis eē qđ ē ipole: ex quo ipsa nō pōt desinere eē. ¶ Ex ista
pne seqt p. Qz p^o p^m nō eē añ xpi ipse p^r desinere eē: ⁊ tñ ipe
nō pōt desinere eē post p^m nō eē sui: pbat (⁊ po^o) q. b. erit
p^m nō eē sui: isto posito arguit sic: p^o. b. añ x^o pōt desinere eē
⁊. b. erit p^m nō eē sui. g^o p^o p^m nō eē añ xpi ipse pōt desinere eē
qz fuit: p^a ps cōrelary. fa at ē māifesta (supposito) qz añ

Loz^o xps nō poterit bis desinere eē. ¶ 2° scg^t. Qz p^m istās ante
xpi poterit eē añ p^m istās eē eiusdē: ⁊ tñ añ^o nō poterit eē
āte p^m istās sui: fa ps pz: qz añ xps nō pōt bis icipe eē: vt ad
pñs supp^o: ⁊ p^a pbat: nā. d. istās poterit eē āte p^m istās ante
xpi: supposito: q^d. d. istās erit añ. a. ⁊ idē. d. instās poterit eē

4° 2° p^m. iſtās an xpi. g^o rē. ¶ 4° 2° e iſta. De caia nō cōtinget e:
2 becaia 2 tngēter erit: 2 tñ h aīa nō incipit: nec icipiet:

2tingēter eē: p^{ma} p³: 2 fa pba^r. nā hec aīa ī nullo īstāti
 2tingēter erit. g^o hec aīa nō īcipit: nec īncipiet 2tingēter eē:
 p³ p^{ma}: q² ex oppo^o. seq^r oppo^m 7 a^{ns} clar³ ex p^{ma} 2ne: qm
 ī quol³ īstāti hec aīa erit: īn illo ipsa ne cīo erit. ¶ Ex illa
 2ne seq^r p^o. Q² h aīa 2tingēter erit: 2 aliqū p^o ea nō 2tingen
 ter erit: 2 tamē nō desinit: nec desīn³ 2tingēter eē: p^{ma} p³
 p³: qm h aīa 2tingēter erit i. a. īstāti 2 p^o. a. īstās 2tuo ne cīo
 erit: 2 fa līq^t ex hoc: q² ī nullo īstāti h aīa 2tingēter ē: nec ī
 aliquo īstāti h aīa 2tingēter fuit. ¶ 2° seq^r. Q² h aīa īnci
 piet ne cīo eē īn aliquo īstāti: 2 tamē h aīa nō ne cīo s³ p^o cīte
 2tingēter erit īn aliquo īstāti: p^{ma} p³ p³: q² īn. a. īnstanti h
 aīa īncipiet necessario eē 2 fa similiter: q² h anima nō al³
 q³ 2tingenter erit īn aliquo īnstanti.

His visis rñr ad rōnē negādo illā: h nō ɔtingeter erit
p^o.a. ɔ ad pbatōnē: bec erit i.a. ɔ bec ɔtingē
ter erit post.a. g bec ɔtingēter poterit desinere esse p^o.a. ne
go ɔñas. ɔ ad silitudinē: dico: q silitudo nulla ē: qz antep̃s
sicut icipiet eē: ita desinet eē: s h aia icipiet eē: ɔ nō poterit
desinere eē loquēdo sp de potestate nature: quare &c.

¶ Capl̃z de pol̃itate īceptōis: ac duratōis futuri p̃tingētis.

Quadragesimo

octauo pncipali
ad qōnes argui.

fic. h̄ sūt duo v̄a. Per totū. a. tps̄ ā tēps̄ p̄
terit eē futur⁹? ⁊ nō p̄ totū. a. tps̄ ā tēps̄ p̄
poterit eē futur⁹. ⁊ eadē innicē d̄dicūt. q̄ q̄
v̄a: p̄n̄a t̄z cū minorē ⁊ maiorē p̄bo: ponēdo
q̄. a. ē to^m tps̄ eternū: īcipiēs ab hoc instāte:

et supponedo futurum distingui de presenti: ita quod si per aliquem ista
 ti atempus erit futurus: quod per illo istati atempus non erit. isto po
 sito: probatur affirmativum sic: post quod istas. a. tempus atempus poterit
 per esse. ergo per totum. a. tempus atempus poterit esse futurum: per omnia ab uno
 convertibili ad reliquum: et ante per rationem inductionis: quod expeditur. Ita
 probatur negativum sic per nullum tempus infinitum atempus poterit esse futu
 rus: sed oportet. a. erit tempus infinitum. ergo non per totum. a. tempus atempus poterit
 esse futurum (per omnia cum minoribus) et maiorem probatur. si. n. per tempus infini
 atempus poterit esse futurum (ponatur ergo) quod ipse per tempus infinitum erit
 futurum: et sequitur deinde sic arguendo: per tempus infinitum ante erit futu
 rum. ergo ante aliam erit: et ite per tempus infinitum ante erit futurum. ergo ante
 nunquam erit: probatur omnia: nam si ante aliam erit. ergo in aliquo istati erit. ergo
 tunc non erit futurum: et per omnia non per tempus eternum ipse erit futurum: quod et.

¶ 20 solutione

b^o argumti pono. 4. 2° nes: quibz
p^a ē ista. Per qdōbz istans. a. tps

antexps poterit esse futur²: et tñ non p.a.tpis antechristus poterit esse futurus: p^a ps pz: qm̄ i qñcuq̄ istāti: añx² erit: in illo so^m 2° rigēter erit. g^o p^o illō poterit icipe eē: et p^o nñs i illo poterit eē futur². fa ps patuit: qz p nu^m. tps ifinitū añx² poterit eē futur². ¶ Ex ista 2° ne seq̄t p^o. Qz p ifinitū tps añx² poterit eē futur²: et tñ nō p tps ifinitū añx² poterit eē futur²: p^a ps pbat: qm̄ p aliq̄tūlū tps añx² poterit eē futur²: et p duplū tps ad illō: et triplū: et sic i ifinitū. fa vō ps ē māifesta qz ly tps supponit deteriate: et ly ifinitū sumit cathe^o: iōl^o pōero i eē qz p tps ifinitū añx² erit futur²: q̄ poito: et adm^o so: seq̄t 3° dic^o. ¶ 2° seq̄t. qz ista 2^a nñ valz p tps aliq̄^m añx² poterit eē futur²: et duplū: et triplū: et sic i ifinitū. g^o p tps ifinitū antexps poterit eē futur²: qz hoc 2^a nñ nō ē exponibile: s3 resolvable: ex quo ē. ppō i definita ex illis pmissis: tamen bene seq̄t qz p ifinitū tps antexps poterit eē futurus: et hoc 2° cedit. ¶ 2^a 2° ē ista post qōl3 istās. a. tps antechrist² poterit eē futurus: et tamē nō post quālibz partē. a. tēporis antechrist² poterit eē futur²: p^a ps pz inductive: et expoib^o: ex quo i nullo instāti atexps necio erit: et fa ps pbat: ponēdo qz. b. erit tps ifinitū icipiēdo a medio istāti crastie dici: isto posito arguē sic: post. b. antexps nō poterit eē futur²: qz p nullū ifinituz tps antexps poterit eē futur²: s3. b. ē: vel erit ps. a. tēporis. ergo nō post qōl3 partē. a. tps atexps poterit eē futur². ¶ Ex ista 2° ne seq̄t p^o. qz p infinitas partes. a. tēporis antechristus potest esse futurus: et qz per infinitas pa

partes. a. temporis ipse non poterit esse futurus: p3: quia p
 quilibet partē. a. tps terminata ad instās p̄sens antexps p̄t
 esse futurus et p nullā partē. a. tps infinitam antexps po
 test eē futurus: s3 infinite partes. a. terminātur ad instans
 p̄sens: vt infinite erunt partes. a. quarum quilibet erit infi
 nita. sicut. b. ergo rē. ¶ Secūdo segtur. Qz ante tps infinitū
 an̄xps poterit eē futnr: r tñ post nullū tps infinitū an̄xps po
 terit eē futurus. z^a ps (liq̄t) r p^a pbat sic: an̄. b. an̄xps pote
 rit eē futurus. r. b. ē: vel erit tps infinitū: ḡ an̄ tps infinitū an̄xps
 poterit eē futurus. ¶ 3^a ē ista. Post infinitū tps an̄xps po
 terit eē: nō tñ p infinitū tps poterit an̄xps eē: p^a ps p3: qm̄ p^a
 aliquatū tps an̄xps poterit eē: r post duplū ad illd: r sic i
 infinitū. z^a vo ps ē māifesta: qz p duo milia ānoꝝ an̄xps n̄
 poterit eē sp loq̄ndo nāl̄r. ¶ Ex ista p̄ne segt p. Qz p mai^o
 tps an̄xps poterit icipe eē: qz ipse poterit eē: pbat: nā p i fi
 nitū tps an̄xps poterit icipe eē: s3 n̄ p infinitū tps poterit eē
 imo p solū finitū r deteriatū: ḡ rē. ¶ 2° segt. Qz p min^o tps
 an̄xps poterit eē qz ipse poterit d̄finere eē: p3: qz fōte p mil
 le ānos an̄xps non poterit eē: r p q̄tūl3 magnū tps ipse po
 terit d̄finere eē: ex q̄ i nullo istāti necio d̄finet eē: sic i nullo
 necio icipiet eē. ¶ 4^a ē ista. Aliqd erit maximū tps: p qd
 aia an̄xpi poterit eē: nō tñ erit aliqd maxi^o tps p qd an̄xps
 poterit eē: pbat sic: p. a. tps aia a xpi poterit eē: r nō p ma
 ius tps q̄ erit. a. tps: ḡ rē (p3 p̄na) cū ante itueti. z^a ps ē p
 bat: nā si aliqd erit maxi^o tps p qd an̄xps poterit eē (pono
 ḡ) q illd erit. c. r q an̄xps erit p tñ tps p q̄tūl3 ipe p̄t eē. isto
 posito: qro si an̄xps erit i fine. c. tps: v̄l nō. Si sic: r nūq̄ v̄l
 tra: ḡ dabit v̄ltimū istās sui: qd ē ipole. Si nō erit i fine. c. tē
 poris. ḡ nō erit p totū. c. tps: r p p̄ns. c. nō ē maxi^o tps p qd
 an̄xps poterit eē. ¶ Ex ista p̄ne segt p^a q nō ē dare mimū
 tps: p qd an̄xps poterit eē: nec maxi^o p qd nō poterit eē (p
 ma ps p3) qz quocūqz dato puo tpe p qd an̄xps poterit eē:
 p mius illo an̄xps poterit eē. r z^a (liq̄t) qz si p aliqd tps an̄
 xps nō poterit eē: p null3. maius illo an̄xps poterit eē. ¶ 2°
 segt. Qz l3 nō sit dare mimū tps p qd aia an̄xpi nō poterit
 eē: tñ ē dare mimū tps p qd an̄xps nō poterit eē (p^a ps p3)
 qm̄ si daret mimū rē. illd eēt tps infinitū: s3 b̄ nō p̄t dari: qz
 nihil ē aliq̄ tpe infinito minus. ex quo corp^o infinitū nō p̄t eē
 puū. z^a ps pbat sic: p. c. tps an̄xps nō poterit eē: s3 p qd l3
 minus: vel tñ: ḡ. c. erit mi^o tps p qd an̄xps non poterit esse
 (p3 p̄na) ab exponētib^o ad expositū. r an̄s p3 ex cōclusiōe.

his visis p3 solo argn̄ti negādo illam: p to^o. a. tps
 an̄xps poterit eē futurus. r ad p̄bationez
 post qd l3 istās. a. tps an̄xps poterit eē futnr: igit p totū. a.
 tps an̄xps poterit eē futurus: nego p̄nas: nec arguit ab vno
 p̄uertibili ad reliquū: s3 deberet sic argui: p q̄l3 p̄t. a. tps
 an̄xps poterit eē futurus. ḡ p to^o. a. tps an̄xps poterit eē fu
 tur: p̄na ē bona: s3 negat an̄s: qm̄ p. b. p̄t. a. tps an̄xps nō
 poterit eē futurus: vt ex z^a p̄ne euidenter colligi p̄t: qre rē.
 ¶ Capitulū de sufficiētia potentie actiue: r potētie passiue.

Quadragesimo

nono p̄ncipalr
 ad q̄nē arguit
 sic. hec sūt duo vā. Infinitū pōd^o tu potes
 portare: r nō infinitū pōdus tu potes portar:
 r eadē iuicē d̄dicūt. ḡ qd vā: p̄na t3 cū mino
 ri: r maiore pbo: q. n. negatiua sit vā: p3: qz
 tñ pōdus q̄tū ē totū c̄lemti terre tu nō po
 tes portare. ḡ n̄ infinitū pōd^o potes portare. S3 affirmatiua
 arguo sic: aliq̄tūlū pōdus tu potes portar: r tñ qn mai^o:
 ḡ infinitū pōdus potes portare: p3 p̄na ab exponētib^o ad ex
 positū: r maior ē euidēs cū minoz: qz equalit^o istī: nō tñ pō
 dus potes portare qn mai^o illo tu posses portare: qd ē verū
 alr. n. daret maxi^o pōdus qd tu posses portare: qd ē ipole.
 ¶ Pono q tu scis pōe vt octo: r. a. graue silr vt octo. b. vō
 sit pōe. vt. iz. isto posito arguit sic. b. pōdus tu potes porta
 re: ḡ pariformiter: r qd l3 mai^o. b. p3 p̄na ex q tu es minozis
 pōe q̄. b. r aīcedēs pbat: qd l3 minus. a. tu potes portare

s3. b. ē: vel p̄t eē minus. a. ḡ. b. tu potes portare: p3 p̄na cum
 maiori: qz. a. ē minuz pōdus qd tu nō potes portare. minoz
 vō ē euidēs: qz. b. pōt d̄p̄sari ad medietatē. a. ergo rē.

2° solutione

bui^o argn̄ti pono q̄tuor p̄nes:
 quaz p̄ma ē ista. Sic nō dat ma
 ximū pōdus qd sol. p̄t portare. ita nec mi^o qd ipse nō p̄t por
 tare: p̄ma ps p3: qz quocūqz dato qd ipse p̄t portare mai^o il
 lo ipse p̄t portare: r secūdā pbo: Si. n. daret mimū qd sol.
 nō p̄t portare videt q illud sit. a. vt exēplificatū ē i argn̄
 to: s3 pbat q. a. sol. p̄t p̄tare: qz qd l3 pōdus vt q̄tuor sol. p̄t
 portare: qz ipse ē pōe vt octo: vt suppono: s3. a. p̄t eē pōd^o vt
 q̄tuor: ḡ. a. sol. p̄t portare: p3 p̄na cū maiori r minoz silr: qz
 .a. pōt remitti vsqz ad grauitatē vt q̄tuor. ¶ Ex ista p̄ne se
 quit p̄mo. Qz sol. ē solū potētie vt octo: r. b. vt. iz. r tñ sol. p̄t
 portare. b. p3: qz. b. pōt remitti ad minozē grauitatē q̄ sit po
 tētia sol. r sol. pōt itendi ad maiore pōm: q̄ sit grauitas. b.
 ¶ 2° segt. Qz. a. pōdus ē vt decē: r. b. vt. iz. r tñ sol. p̄t porta
 re. b. r nō pōt portare. a. pbat: r pono: qz sol. sit pōe vt octo
 r q ipse nūq̄ poterit eē vt. 9. a. vō sit pōdus vt. 10. Et nūq̄
 pōt remitti ad grauitatē vt. 9. b. vō sit vt. iz. r remitti pote
 rit ad grauitatē vt q̄tuor: vel vt duo. isto posito: p3 corre^m.

¶ 2° cōclusio ē ista infinitū pōdus tu potes portare: r tñ tu n̄
 potes portare pōdus vt. iz. pbat: r pono: qz tu scis potētie
 vt octo: r nūq̄ poteris eē potētie vt. iz. isto posito: p3 z^a ps:
 qz alr ap̄portioē minozis ieq̄litas: posset puenire actio:
 r p̄mā. pbo: supponēdo cū p̄mo casu: q. a. r. b. sūt pōdera p
 cise vt q̄tuor: isto supposito: arguit sic: aliquatū pōdus tu
 potes portare: r duplū ad illud triplū r sic i infinitū: ḡ i fini
 tū pōdus tu potes portare: p3 p̄na: r an̄s pbat: qm̄ taz. a. q̄
 .b. tu potes portare: s3. a. pōt eē duplū ad. b. r pōt eē triplū
 ad. b. r sic i infinitū. ḡ rē. p3 p̄na: cū p̄ma pte an̄tis: r scōaz p
 bo ex hoc: qm̄. a. p̄t itēdi i grauitate ad duplū: r ad triplū: r
 sic i infinitū. b. remanēte sub eodē gradu. ¶ Ex ista p̄ne se
 quit p̄mo. Qz pōdus vt mille tu potes portare: r tñ tu n̄ po
 tes portare pōdus vt. iz. p̄ma ps p3: qz hoc potes portare d̄
 mōstrādo. a. r hoc ē vel p̄t eē pondus vt mille. ḡ pōdus vt
 mille tu potes portare: z^a vo ps segt: ex casu: ex q tu n̄ po
 tes eē potētie vt. iz. ¶ 2° segt. Qz tu potes portare pōdus
 duplū ad. c. r. c. ē pōdus. vt. iz. r tñ tu nō potes portare pon
 dus vt. iz. pbat: r pono: q. c. sit pōdus vt. iz. isto posito: p3
 to^o correlatiū: p̄ter p̄mā p̄t: quā sic arguo: tu potes portar
 .a. s3. a. ē v̄l pōt eē pōdus duplū ad. c. ḡ tu potes portare pō
 dus duplū ad. c. p3 p̄na cū maiori: r minozē arguo ex b: qz
 l3. c. sit grauitatis vt. iz. tñ potest eē grauitatis p̄cise vt z^o.

¶ 3^a ē ista. A. r. b. sūt duo pōdera: quoz vnū. s. a. ē mai^o. b.
 r tu sufficis portare. a. r nō sufficis portare. b. pbat: r pono:
 q. a. sit grauitatis vt q̄tuor solūmō: r magnitudis vt. iz. b.
 vero magnitudis p̄cise vt q̄tuor: r grauitatis vt. iz. isto po
 sito: p3 p̄. ¶ Ex ista p̄ne segt p. Qz. a. ē maius. b. r. a. r. b. sūt
 duo pōdera: r tñ. a. pōdus nō ē maius. b. pōdere: p̄ma segt
 ex cāu: r secūdā pbo: nā si. a. pōdus ē maius. b. pōdere: ḡ. a.
 pōdus ē maius pōdus. b. pōdere: p3 p̄na: qz illud adiectiū
 maius: significat p depēdentiā ad suū s̄stātū: s3 p̄ns ē l3
 qz significat p̄uertibilr q. a. ē mai^o i pōdere q̄. b. cui^o oppo
 sitū ponit casus. ¶ 2° segt. Qz illa p̄na nō valet. B ē maius
 .b. pōdere: d̄m̄rando. a. r B ē. a. pōd^o. ḡ. a. pōdus ē maius. b.
 pōdere: s3 solū segt q. a. pōdus ē mai^o ens. b. pōdere. ¶ 4^a
 ē ista. Tu es fortior q̄ vnq̄ fuiti: r tñ nō sufficis portare
 plus q̄ pus sufficiebas: pbat: r pono: p̄mā p̄t in casu: q po
 sita admissa: r cessā: pbo secūdā sic: qz si sufficis portare
 plusq̄ pus sufficiebas: sit ḡ illud. a. qd sufficis portare. r ar
 guitur sic: tu sufficis portare. a. ergo po^a. a. ē minoz q̄ potē
 tia tua: ergo i aliqua p̄portioē: pō tua ē maioz pō. a. oēs iste
 p̄ne patēt itueti: tūc sic. i aliqua p̄portioē: pō tua ē maioz pō
 .a. ergo i medietate istius p̄portiois potētia tua ē maioz po
 tētia. a. sed tu fuiti potens sub medietate illius p̄portio
 nis: ergo prius sufficiebas portare. a. ¶ Ex ista cōclusiōe

p^a p̄

Cor^m

Cor^m

z^a p̄

Cor^m

Cor^m

3^a p̄

Cor^m

Cor^m

4^a p̄

Cor^m

Dubium

His visis rñdeñ ad rñnē negādo illā: nō infinitū pon
 dus tu potes portare (z ad pbatōnē) non
 tātū pōdus q̄^m. est toti⁹ elem̄ti terre potes portare: ḡ zc. ne
 go añs: qz boc possū portare demōstrādo. a. pedale terre: z
 boc ē vel p̄t eē tātū pōd⁹ q̄^m ē toti⁹ elem̄ti terre: ḡ zc. l3. n. a.
 nō possit eē tātē magitudis q̄ste ē totū elem̄tū terre: tñ nō
 tollit qn possit esse tātī ponderis per intensiōem gravita
 tis sub subiecto manente equaliter magno.

2^a 20 solutione

Cor^m s; nō appēt tibi āguli. ¶ 2° seg^r. Oz. b. r. c. sūt eque pua oī:
no: r i fine eiusdē distātie: r tñ tu vides. b. r n vides: nec suf
ficus videre. c. pba^r: r pono: q. b. sūt vnus āguloz. a. c. vero
vnū corp^o totale eq^o pūū sūt. b. isto posito: p3 p^{ia} ps: r 2^a p
ba^r: nā. a. videt^r: g^o p mltiplicationē spēi. a. videt^r q^l3 ps oba
visui: p3 cñā: qz nō ē maior rō d vna q^l de alia: r p cñis tu vi
des. b. nō tñ vides. c. nec sufficus videre ip3: qñ nec p inten
tionē p^{ia}3 p nimia distātiā: nec p itētionē alteri^o cū non
sit ps alicui^o. ¶ 2^a s ē ista. Ad quēcūq; pūctū ē itētio vni^o
medietatis. a. ad eūdē pūctū ē itētio alterius medietatⁱ. a.
r tñ nō vbicūq; tu vides vnā medietatē. a. ibi tu vides re
liq^l medietatē. a. (p^a ps p3) qñ q^l3 illaz medietatū p^{ia}u

His visit

¶ Expliciūt Dubia. Edita p excellētissimū ac famosissimū
Monarchā scientiaꝝ sacre theoꝝ professorē Reuerēdus
magistrum Paulū venetū. ordis fruz Eremitaꝝ Diui pa
tris sc̃i Aug. doctoris sc̃e M̃ris ecclie Opus sūme pūtile
iuuenibꝫ: q cupiūt Sophysticā optiē h̃re artē: nec n̄ vitatē:
seu flitatē q̃rucūqꝫ ppōnū idagare (atqꝫ itelligere) Ma
xio tñ cū studio: ac diligētia correctū atqꝫ emēdatū p ma
nꝫ Mag̃ri sc̃oi Lōtareni veneti: eiusdēqꝫ ōdis ⁊ voti: ⁊ friis
Bap̃i dꝫ Mōdoetia cursoris eiꝫ c̃soty ⁊ eiusdē ordis. Et b̃
ex origiali pprio p̃dicti Mag̃ri Pauli de ṽbo ad ṽbū (put
ṽitas satis liquet). Respiciant p̃ziꝫ imp̃ssa: vna cū his vltio
imp̃ssis: qꝫ opposita iux̃ se posita magis elucescūt: ⁊ sic pate
fiet ṽitas rei. Et hoc sub anno dñi. i. 493. die. 22. m̃ēsis Au
gusti. Soli deo immortali sit honor: ⁊ gloria: non soluz sem
per: sed ad semper: qui ē benedictus i secula seculoz Amē

Registrum

^a
Quadratura
¶ Samosissimi ac.
prime omne quod

^b
¶ Item sequitur secundo
cipitur. igitur pla.
Pro declaratione

^c
ponit mobiliter
proportionali hore
est ista impossibile

^d
Trigesimosexto
prima pars patet:
sue resolventes

^e
ad exceptiuam
illa est falsa
copulatiue sit. a.

^f
raturum sicut ista
omnis homo. supponit
animal: et illa sic

^g
secundam partem
post hec habebunt
transita: que

^h
gnificat aliquantulum
gnant manifestum
ergo omnis homo

ⁱ
Dis visis.
probo sic. a. est
cidens. b. aut

^l
Vigesimoquinto
insolubilis coniuncta.
videtur procedendum.

^l
gulari demonstrata
instanti: accipitur
¶ Secundo sequitur qd iste

^m
¶ Ex ista conclusione
mitatur per
valet: istus

ⁿ
tributionem: et
pro aliquo: nec
futuro deus erit.

^o
pna resoluentibus
q plato nunq

FINIS.

¶ Impressum Venetys per Bonetum Locatellum Ber-
gomensensem iussu et expensis Nobilis viri Octauiani Sco-
ti Liusi Modoetensis Anno vt supra.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

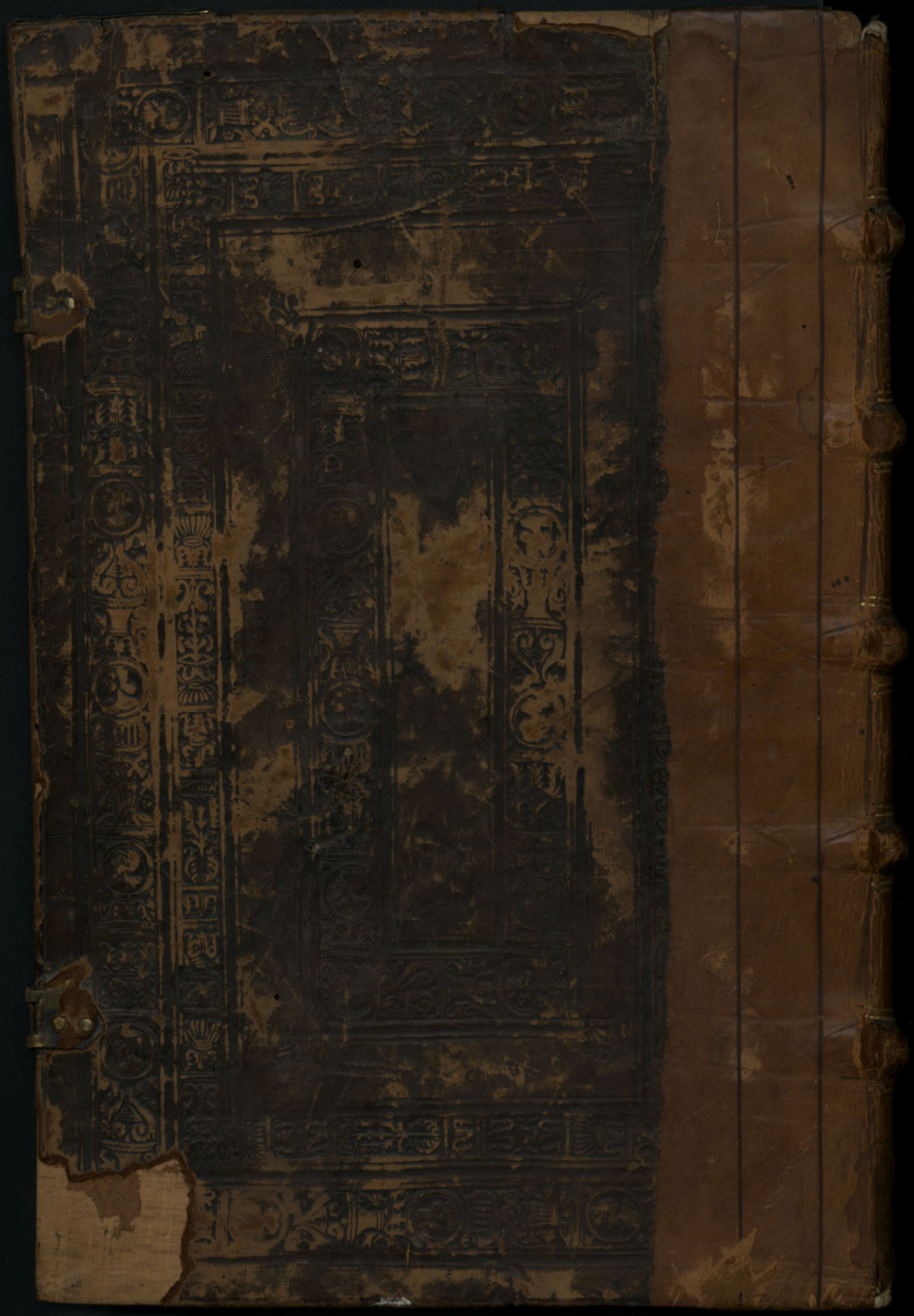
FINIS

Imperial University of Vienna
Library of the University of Vienna
No. 1000

1611

PAVLI
VENETI
LOGICA

Biblioteca
Gab.
Est.
Tab.
N.º

R
46
8